

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิทยานิพนธ์
ของ
อรัญญา แสนสีแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มกราคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิทยานิพนธ์
ของ
อรัญญา แสนสีแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มกราคม 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

FACTORS AFFECTING EFFECTIVENESS OF INCLUSIVE EDUCATION OF
SCHOOLS UNDER SAKON NAKHON PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 1

BY

ARANYA SANSIKAEW

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

January 2023

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ บัณฑิตที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ อรุณญา แสนสีแก้ว

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบกรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบกรรมการสอบและ
(ดร.ทรัพย์ศิริณี จันทร์รัมย์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ
(ดร.นิภาพร แสนเมือง) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 12 เดือน มกราคม พ.ศ. 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบ
เรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ ความช่วยเหลือ และความ
ร่วมมือเป็นอย่างดีจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ
กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนต่าง ๆ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฌลากบาง
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร. พรเทพ เสถียรนพเก้า กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ที่ได้เมตตา ดูแล ให้แนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความ
เอาใจใส่ตลอดมา จนส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ช่วยยืนยันกรอบแนวคิดการวิจัย
ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ช่วยตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ซึ่งให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้ความเมตตาและ คำแนะนำ
ข้อควรพิจารณาต่าง ๆ ที่ได้จากการสอบ ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาเพิ่มเติมเพื่อทำให้งานวิจัย
ฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดา มารดาของ
ผู้วิจัยที่คอยเป็นขวัญและกำลังใจในการทำวิจัย ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรม
สั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

อรัญญา แสนสีแก้ว

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ผู้วิจัย	อรัญญา แสนสีแก้ว
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูรวมทั้งสิ้น จำนวน 468 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60-1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.45-0.89 และค่าความเชื่อมั่น 0.98 ส่วนแบบสอบถามประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60-1.00 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.47-0.96 และค่าความเชื่อมั่น 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน 3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 4) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง

5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 7) นักเรียนปกติทั่วไป และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4. ปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 4 ปัจจัย คือ การจัดการเรียนรู้ (X_5) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน (X_3) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน (X_8) และบทบาทผู้บริหารโรงเรียน (X_1) โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 77.80 สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 2.243 + .174X_5 + .081X_3 + .066X_8 + .060X_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_y = .274Z_5 + .124Z_3 + .105Z_8 + .103Z_1$$

6. แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) การจัดการเรียนรู้ 2) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 3) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน และ 4) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผล การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

TITLE	Factors Affecting Effectiveness of Inclusive Education of Schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1
AUTHOR	Aranya Sansikaew
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Wannika Chalakbang Dr. Pornthep Steannoppakao
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2023

ABSTRACT

The purpose of this research was to investigate the factors affecting effectiveness of inclusive education of schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1. The samples of this study comprised 468 participants of school administrators and teachers, who were selected using multi-stage random sampling. The instruments used in data collection was a set of 5-rating scale questionnaire which contained two parts. The part of factors affecting the effectiveness of inclusive education of schools obtained content validity index ranged between 0.60–1.00, discrimination power index ranged between 0.45–0.89, and reliability at was 0.98, and the part of the effectiveness of inclusive education of schools obtained content validity index ranged between 0.60–1.00, discrimination power index ranged between 0.47–0.96 and reliability index was at 0.98. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation and stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows.

1. The factors affected the effectiveness of inclusive education of schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1 comprised 8 components, namely 1) role of school administrators, 2) readiness of school resources, 3) knowledge and skills of teachers, 4) participation and support of stakeholders,

5) learning management, 6) cooperation among teachers and school personnel, 7) students and 8) understanding of parents and community.

2. The factors affected the effectiveness of inclusive education of schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1 in overall was at high level.

3. The effectiveness of inclusive education of schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1, in overall, was at high level.

4. The factors affected the effectiveness of inclusive education of schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1, in overall, showed positive correlation at high level with statistical significance at .01.

5. The factors affected the effectiveness of the inclusive education management of schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1 comprised four factors, namely learning management (X5), understanding of parents and community (X8), knowledge and skills of teachers (X3), and role of school administrators (X1). The predictive power was at 77.80 percent, and could be written in the form of the equation as follows:

predicting equation in raw scores

$$\hat{Y} = 2.243 + .174X_5 + .081X_3 + .066X_8 + .060X_1$$

predicting equation in standardized scores

$$\hat{Z}_y = .274Z_5 + .124Z_3 + .105Z_8 + .103Z_1$$

6. The guideline to develop the factors affected the effectiveness of inclusive education of schools under Sakon Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1 comprised four components: 1) learning management, 2) knowledge and skills of teachers, 3) understanding of parents and community and 4) role of school administrators.

Keywords: Factors Affecting, Inclusive Education, Effectiveness of Inclusive Education

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
ตอนที่ 1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	17
ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	18
ความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	19
ลักษณะของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	22
รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	26
ความหมายของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวม	31
องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวม	33
ตอนที่ 2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวม	83
ความหมายของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของ โรงเรียน	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	84
องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของ โรงเรียน	86
ตอนที่ 3 การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	106
ประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	106
การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในประเทศไทย	108
การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในต่างประเทศ	112
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	119
แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	125
ตอนที่ 4 บริบทโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาสกลนคร เขต 1	132
บริบททั่วไป	132
บริบทด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	135
3 วิธีดำเนินการวิจัย	139
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถม ศึกษาสกลนคร เขต 1	140
การศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	140
การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	140
ระยะที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถม ศึกษาสกลนคร เขต 1	142
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	142

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	148
การเก็บรวบรวมข้อมูล	153
การวิเคราะห์ข้อมูล	154
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	155
ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลใน การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	156
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	163
ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี การวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ	165
ตอนที่ 2 การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลใน การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	166
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	166
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย	168
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลใน การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	192
5 สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	209
สรุปผลการวิจัย	210
อภิปรายผล	216
ขอเสนอแนะ	227

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	229
ภาคผนวก	239
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย	241
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	269
ภาคผนวก ค รายนามผู้เชี่ยวชาญ	273
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	277
ภาคผนวก จ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถาม	295
ภาคผนวก ฉ ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา	303
ประวัติย่อของผู้วิจัย	313

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	35
2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	88
3 ขนาดโรงเรียน	143
4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	144
5 แผนการดำเนินการวิจัย	159
6 สรุปผลการศึกษาค้นคว้าของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จากการวิเคราะห์เอกสาร แนวคิดทฤษฎี การวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	165
7 จำนวนและข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน	167
8 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน	168
9 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านบทบาทผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ	169
10 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ	172
11 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความรู้และทักษะของครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ	173
12 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยรวมและรายข้อ	175

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ	177
14 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน ด้านความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ	179
15 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน ด้านนักเรียนปกติทั่วไป โดยรวมและรายข้อ	180
16 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน ด้านความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน โดยรวม และรายข้อ	181
17 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวม และรายด้าน	183
18 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านการ พัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยรวมและรายข้อ	184
19 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านการ บริหารจัดการในการเรียนรวม โดยรวมและรายข้อ	186
20 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความ พึงพอใจของผู้ปกครอง โดยรวมและรายข้อ	188
21 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความ พึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ	189
22 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียน รวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	190

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	191
24 ผลการการวิเคราะห์แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อหาแนวทางพัฒนา	192
25 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยบทบาท ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	194
26 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยความรู้ และทักษะของครูผู้สอนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	196
27 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยการจัด การเรียนรู้ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	198
28 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านความ เข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน	200

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
29 สรุปผลพิจารณาความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	297
30 สรุปผลพิจารณาความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย ค่าอำนาจจำแนก และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	300

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	10
2 องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวม	45
3 องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของ โรงเรียน	94
4 ระยะการวิจัย	158

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการประชุมการศึกษาโลก (World Education Forum) ของยูเนสโกที่จัดขึ้นที่ จอมเทียนในจังหวัดชลบุรี เมื่อ พ.ศ.2533 ได้มีการประกาศปฏิญญาโลกว่าด้วยการศึกษา เพื่อปวงชน (The World Declaration of Education for All) โดยเป้าหมายของการศึกษาเพื่อ ปวงชน คือ การที่ทุกคนทั้งเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ได้ประโยชน์จากการได้รับการศึกษา ตามสิทธิขั้นพื้นฐาน (UNESCO, 1990 อ้างถึงใน ดารณี อุทัยรัตนกิจ, 2562, หน้า 2) ทั้งนี้ยัง รวมถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยสนับสนุนให้ใช้ แนวทางการจัดการเรียนรวม (Inclusive Education) ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีที่นำไปสู่เป้าหมาย โรงเรียนมีหน้าที่ให้บริการทางการศึกษากับเด็กทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความจำเป็น พิเศษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 9) สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ซึ่งได้กำหนดพันธกิจไว้ว่า จะต้อง เสริมสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และขยาย โอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตที่มุ่งหวังให้ การบริการการศึกษาแก่นักเรียนทุกกลุ่ม ทุกวัยในระดับที่เหมาะสมกับสภาพบริบทและ สภาพพื้นที่ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านการเข้าถึงด้านการให้บริการ และด้านความ เท่าเทียม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 1)

การจัดการศึกษาที่จะให้เกิดผลดีมีคุณภาพต้องเพิ่มโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีความเท่าเทียมกัน การจัดการศึกษาจึงไม่ใช่เฉพาะคนปกติ เท่านั้น คนพิการหรือทุพพลภาพก็เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าจึงสมควรที่จะได้รับสิทธิ และโอกาสในการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ ได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการถูกเอารัดเอา เปรียบ ได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองด้วยความเสมอ ภาคได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับความพิการ และได้รับการยอมรับ ในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกัน (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการแห่งชาติ, 2553, หน้า 175) จึงมีการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการโดยเรียนรวม ไปกับเด็กทั่วไปในโรงเรียน เพื่อเป็นการประกันสิทธิและโอกาสทางการศึกษา ตลอดจน

การประกันคุณภาพของการให้บริการทางการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนพิการ เพราะ เด็กพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและในสังคมย่อมมีคนทั่วไปอยู่ร่วมกับคนพิการ นักการศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการพัฒนาเด็กพิการที่เหมาะสมที่สุด คือ การเปิดโอกาสให้คนพิการให้เรียนร่วมกับเด็กทั่วไปในโรงเรียนปกติให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562, หน้า 5-6)

การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นเรื่องที่มากกว่าการนำเด็กพิการเข้าเรียนในชั้นปกติ มิใช่การเตรียมความพร้อมเด็กพิการให้สามารถอยู่ในโรงเรียนปกติได้เท่านั้น แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการช่วยให้โรงเรียนและครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กนักเรียนแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างและมีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เฉพาะแต่ละคน การปรับนโยบายของโรงเรียน มีระบบการช่วยเหลือ มีสื่อเทคโนโลยีที่ช่วยให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงการศึกษา รวมทั้งการปรับสภาพแวดล้อมห้องเรียนให้เป็นสถานที่ที่นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้สิ่งที่เป็นจุดเด่นและจุดอ่อนของกันและกันได้ จึงไม่ใช่การศึกษาพิเศษแต่เป็นการศึกษาที่ดีกว่าสำหรับทุกคน (กิงเพชร ส่งเสริม, 2552, หน้า 4) สอดคล้องกับ ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาแบบเรียนรวมเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างสังคมสำหรับทุกคน (Inclusive Society) การศึกษาแบบเรียนรวมไม่ได้หมายถึงการนำผู้เรียนพิการเข้ามาเรียนรวมกับผู้เรียนทั่วไปเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรวมของทุกคนไม่ว่าจะมีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ ความพิการ เพศ เพศสภาพ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม สถานภาพและเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเอกลักษณ์ของบุคคลที่อาจถูกมองว่าแตกต่าง ทั้งนี้เพื่อเกิดความเป็นธรรมในสังคมและมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้สังคมแน่ใจว่าผู้เรียนทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จนถึงปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบวิธีการ และการบริหารจัดการศึกษาเรียนรวมในโรงเรียนที่มีเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนรวมกับเด็กปกติ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2562, หน้า 72) แต่การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังประสบปัญหาหลายประการ โดยปัญหาที่พบ คือ 1) ความไม่พร้อมของบุคลากร ได้แก่ ครูขาดทักษะ ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวม ครูจบไม่ตรงวุฒิ ครูมีภาระงานมาก ครูขาดเทคนิควิธีการสอน ครูไม่มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างเต็มที่ และครูไม่มีความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสม

2) ความไม่พร้อมของสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดสื่อและอุปกรณ์ในการส่งเสริมการเรียนรวม ขาดสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ 3) ความไม่พร้อมของผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนพิการไม่มีความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรวม 4) ความไม่พร้อมของนักเรียนพิการ และ 5) สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ไม่มีห้องเรียนพิเศษสำหรับคนพิการ ไม่มีห้องน้ำคนพิการ เป็นต้น (จาตุรงค์ เจริญนำ, 2558, หน้า 43-49)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้รายงานข้อมูลสารสนเทศโรงเรียนเรียนรวม ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562 ว่ามีโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 175 โรงเรียน มีนักเรียนพิการทุกประเภท รวมจำนวน 3,930 คน โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 3,362 คน คิดเป็นร้อยละ 85.55 ของนักเรียนพิการทุกประเภท แต่การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ยังไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร ซึ่งจากรายงานข้อมูล พบว่า เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มารับบริการยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ โดยจะเห็นได้จากผลการพัฒนาเด็กในแต่ละด้านจากงานวิชาการของโรงเรียนในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้อาจเพราะทางโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมยังมีอุปสรรคหลาย ๆ ด้าน เช่น งบประมาณไม่เพียงพอ การขาดทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน การขาดแคลนครูที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษโดยตรง การมีเจตคติเชิงลบของผู้ปกครอง การบริการเพื่อตอบสนองความแตกต่างอย่างมีคุณภาพ การขาดคัดกรองที่มีคุณภาพ ตลอดจนการจัดทำสถิติ ข้อมูล และงานวิจัยที่มีประสิทธิผล เพื่อให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2562, หน้า 28-29)

สำหรับการปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในระดับโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญในการวางแผนและตัดสินใจดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดยการทำ ความเข้าใจแนวทางและลักษณะสำคัญของโรงเรียนแบบเรียนรวม (สำนักงานบริหาร การศึกษาพิเศษ, 2557, หน้า 2-3) รวมถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ได้แก่ บทบาทของผู้บริหารในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การใช้กลยุทธ์จัดการกับปัจจัยภายนอกและภายในโรงเรียน ครูมีความรู้เรื่องการเรียนรู้รวม มีเจตคติเชิง บวกต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนแบบทั่วถึงและ

เท่าเทียม การให้ความสำคัญอย่างเสมอภาค การเปิดโอกาสในการพัฒนาทักษะ
ที่หลากหลาย และความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน
การสนับสนุน บริหารจัดการการเรียนรวม และกิจกรรมที่เสริมสร้างประโยชน์ต่อ
การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
ของโรงเรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562, หน้า 4)

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรวมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็ก
ปกติจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ
การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของสถานศึกษาต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่
เกี่ยวข้องในการที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของสถานศึกษา
ให้เกิดประสิทธิผล เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็ม
ศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัด
การศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนและการจัดการศึกษา
แบบเรียนรวมของโรงเรียน และช่วยแก้ปัญหาความไม่พร้อมของครู ความไม่พร้อมของสื่อ
การเรียนการสอน ความไม่พร้อมของผู้ปกครอง ความไม่พร้อมของนักเรียน และความไม่
พร้อมของสภาพแวดล้อม อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการของโรงเรียนเรียน
รวมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของ
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีอะไรบ้าง
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของ
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับใด
3. ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับใด
4. ปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของ
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีความสัมพันธ์
กันหรือไม่ อย่างไร

5. ปัจจัยที่ส่งผลสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้หรือไม่ อย่างไร

6. แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
3. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
6. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง

2. ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง
3. ปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก
4. ปัจจัยที่ส่งผลมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 นำไปประกอบการพิจารณา ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน
2. เป็นสารสนเทศให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 นำไปใช้ในการจัดอบรมพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาใน 2 ประเด็น ดังนี้

- 1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนประกอบด้วย
 - 1.1.1 บทบาทผู้บริหารโรงเรียน
 - 1.1.2 ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน
 - 1.1.3 ความรู้และทักษะของครูผู้สอน
 - 1.1.4 การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1.5 การจัดการเรียนรู้

1.1.6 ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน

1.1.7 นักเรียนปกติทั่วไป

1.1.8 ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

1.2 ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

ประกอบด้วย

1.2.1 การพัฒนาคุณภาพนักเรียน

1.2.2 การบริหารจัดการในการเรียนรวม

1.2.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครอง

1.2.4 ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน

2. ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เพื่อทำหน้าที่ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ระยะที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2,674 คน โดยจำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 175 คน และ ครู จำนวน 2,499 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2564, ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 468 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and

Morgan (1970, p. 608 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งส์วัตส์, 2551, หน้า 191) และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 8 องค์ประกอบ ดังนี้

- 3.1.1 บทบาทผู้บริหารโรงเรียน
- 3.1.2 ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน
- 3.1.3 ความรู้และทักษะของครูผู้สอน
- 3.1.4 การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 3.1.5 การจัดการเรียนรู้
- 3.1.6 ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน
- 3.1.7 นักเรียนปกติทั่วไป
- 3.1.8 ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

3.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน จำนวน 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 3.2.1 การพัฒนาคุณภาพนักเรียน
- 3.2.2 การบริหารจัดการในการเรียนรวม
- 3.2.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครอง
- 3.2.4 ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

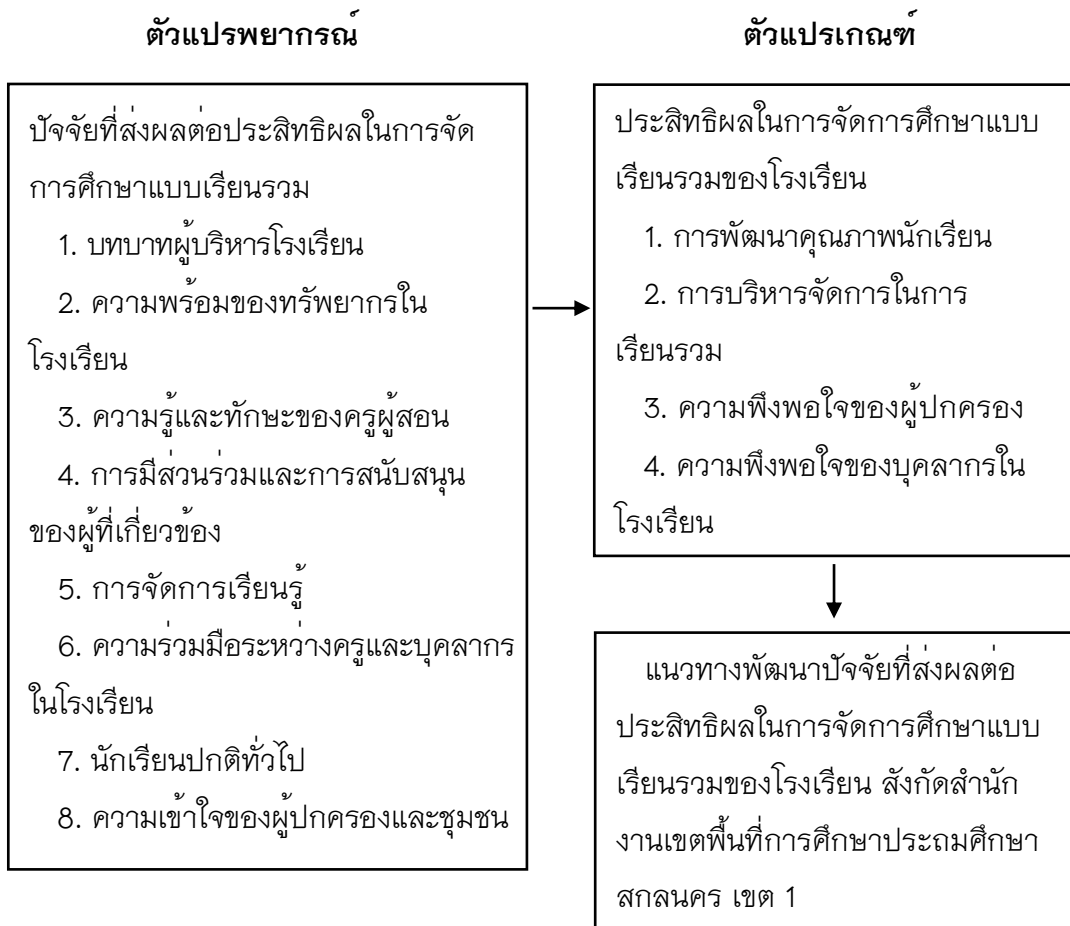
ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจาก เอกสาร ทฤษฎี บทความวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกเป็นประเด็น ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามแนวคิดของ Sears (2014); Vreoy, Struyf and Petry (2015); Mitchell (2016); รุ่งชีวา สุขศรี (2556); สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558); สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559); สุมาลี ศรีผิง (2560); สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560); นงครัตน์ เคนไชยวงศ์ (2561); ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562) ซึ่งมีจำนวน 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน 3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 4) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 7) นักเรียนปกติทั่วไป และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

2. ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนตามแนวคิดองค์ประกอบประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนของ Collin (2012); McCrimmon (2014); Lee et al (2016); รุ่งชีวา สุขศรี (2556); จิระพรรณ โปนพุท (2560); ศานติกรดี วงศ์เขียว (2560); นงครัตน์ เคนไชยวงศ์ (2561); นิลักษณ์ การสอน (2561); กันตพัฒน์ มณฑา (2561); ธัญลักษณ์ จันทร์ศรี (2562) ซึ่งมีจำนวน 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การพัฒนาคุณภาพนักเรียน 2) การบริหารจัดการในการเรียนรวม 3) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง และ 4) ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวข้างต้นมาสังเคราะห์องค์ประกอบของ

1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และ 2) ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียนทุกคน นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เข้าเรียนในโรงเรียนกับนักเรียนทั่วไป โดยได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม บุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้การยอมรับเอาใจใส่ ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่งในโรงเรียน นักเรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถด้วยการสนับสนุนด้านการสอนที่แตกต่างกัน และได้เรียนไปกับเพื่อนในสภาพแวดล้อมเดียวกัน
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมบรรลุ

เป้าหมาย ซึ่งเกิดจากความร่วมมือของบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ เพื่อนร่วมชั้นเรียน นักวิชาชีพต่าง ๆ รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและคนในชุมชน ตลอดจนมีส่วนร่วมผลักดันให้ การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาเพื่อความเสมอภาคของเด็กทุกคน อย่างครอบคลุม และเป็นธรรมบนสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ชน ซึ่งสามารถจำแนก ออกเป็น 8 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 บทบาทผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของ ผู้บริหารโรงเรียนตามอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียน รวม ด้านการกำหนดนโยบาย วางแผนการจัดการศึกษา การควบคุม การบริหารงาน การ ระดมทรัพยากรอย่างเป็นระบบ การส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมให้ ประสบความสำเร็จ การส่งเสริมความสัมพันธ์กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ตลอดจนการ บริการพิเศษแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษรวมไปถึงการสร้าง ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรวมให้แก่ชุมชน ผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน หมายถึง ความพร้อมในการ จัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ทั้งในด้านอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม สื่อ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร เทคโนโลยี และหลักสูตร ตลอดจนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และครูผู้สอนสามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และใช้ประโยชน์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

2.3 ความรู้และทักษะของครูผู้สอน หมายถึง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่เหมาะสม ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรูแบบเรียนรวม สามารถจัดการศึกษาแบบเรียน รวมได้อย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญภายนอก เกี่ยวกับการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีเจตคติที่ดีต่อการจัด การศึกษาแบบเรียนรวม และมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนมีส่วนร่วมช่วยในการสนับสนุนให้เพื่อนครูสามารถทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การมี ส่วนร่วมและสนับสนุนในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นผลมาจากความร่วมมือและการเข้ามามีส่วนช่วย สนับสนุนในการพัฒนาการเรียนแบบเรียนรวมขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชน

ทั้งด้านบุคลากร และครูในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมเพื่อร่วมกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนรวม เสนอแนวทางการดำเนินงาน และส่งเสริมการจัดการเรียนรวมให้ประสบผลสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนการสนับสนุนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในการจัดหาบริการที่จำเป็น รวมไปถึงสามารถเข้าถึงและได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่น ๆ ด้านการศึกษา

2.5 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบที่มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน และช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนรวมกับนักเรียนปกติในชั้นเรียนทั่วไป โดยมีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีการประเมินผู้เรียน มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง มีการจัดชั้นเรียน มีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้อง และมีการใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้การจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมประสบผลสำเร็จ

2.6 ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน มีการสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวม นักเรียนทั่วไปมีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการสร้างความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน และการสร้างทีมงานสหวิชาชีพจากหน่วยงานภายนอก มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานกันอยู่เสมอ ๆ เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

2.7 นักเรียนปกติทั่วไป หมายถึง นักเรียนที่ไม่มีความบกพร่องใด ๆ ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม มีศักยภาพและพัฒนาการตามวัย มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนในชั้นเรียนแบบเรียนรวมจากทางโรงเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และทราบแนวปฏิบัติสำหรับการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนว่าเป็นผลดีต่อตนเองและเพื่อนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

2.8 ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน หมายถึง ความเข้าใจของผู้ปกครองทั้งนักเรียนทั่วไปและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน เกี่ยวกับการเรียนรวม เช่น ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรวม วิธีเรียนรวม ปรัชญาของการศึกษา

พิเศษและการเรียนรวม การเตรียมความพร้อมวิธีปฏิบัติ และแนวทางในการอบรมเลี้ยงดู ที่ถูกต้องเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภท ตลอดจน การมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมประสบผลสำเร็จ

3. ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหาร ครู และ กรรมการสถานศึกษา ทำให้โรงเรียนบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

3.1 การพัฒนาคุณภาพนักเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้บริหาร และบุคลากรในโรงเรียนที่ร่วมกันจัดการบริหาร และจัดการเรียนรวมที่ส่งผลให้ผู้เรียน มีผลการพัฒนาเต็มศักยภาพ โดยการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

3.2 การบริหารจัดการในการเรียนรวม หมายถึง ความสามารถในการ ดำเนินการบริหารของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบ โดยโรงเรียน มีกระบวนการระบุความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน รับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียน มีกระบวนการจัดชั้นเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้สอดคล้องกับ ลักษณะความบกพร่อง และบุคลากรในโรงเรียนมีความเข้าใจ มีเจตคติที่ดี และมีวิสัยทัศน์ ในการบริหารจัดการเรียนรวม ทำให้การดำเนินงานตามภารกิจของโรงเรียนเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครอง หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวก ต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของผู้ปกครองในการสนับสนุนและมีส่วนร่วมช่วย ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นผลมาจากความร่วมมือระหว่างบุคลากรของโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ และเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการและความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษที่หลากหลายจนเกิดประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.4 ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของครูและบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและการปฏิบัติงานโดยรวม มีความทุ่มเท และเสียสละในการทำงานตามหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจจนสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

4. โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564

5. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564

6. ครู หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564

7. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูนักเรียนพิการหรือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564

8. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หมายถึง นักเรียนที่มีความพิการหรือบกพร่องตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552 ประกอบด้วย 1) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 2) เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น 3) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4) เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว 5) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 6) เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา 7) เด็กออทิสติก 8) เด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ และสมาธิสั้น และ 9) เด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน

9. แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 หมายถึง แนวทางยกระดับ ปรับปรุง หรือพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของผู้วิจัยนำปัจจัยที่ส่งผลที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียน

รวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มาร่าง
แนวทางพัฒนาและทำเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวน 5 คน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหรือเสนอแนะวิธีการ หรือแนวทางพัฒนาการ
จัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
ของโรงเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

- 1.1 ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
- 1.2 ความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
- 1.3 ลักษณะของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
- 1.4 รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน
- 1.5 ความหมายของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา

แบบเรียนรวม

- 1.6 องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา

แบบเรียนรวม

ตอนที่ 2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

ของโรงเรียน

- 2.1 ความหมายของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
- 2.2 การบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน
- 2.3 องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

ของโรงเรียน

ตอนที่ 3 การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

- 3.1 ประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
- 3.2 การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในประเทศไทย
- 3.3 การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในต่างประเทศ
- 3.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

3.5 แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ตอนที่ 4 บริบทโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สกลนคร เขต 1

4.1 บริบททั่วไป

4.2 บริบทด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

ตอนที่ 1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.1 ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมไว้ ดังนี้
กึ่งเพชร ส่งเสริม (2552, หน้า 36) ได้กล่าวว่า การเรียนรวมหมายถึง
การจัดการศึกษาให้เด็กทุกคน ทำให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เข้าเรียนใน
โรงเรียนกับเด็กทั่วไปโดยโรงเรียนให้การยอมรับ เอาใจใส่ ให้การช่วยเหลือสนับสนุนใน
ฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่งโรงเรียนโดยไม่มีการแบ่งแยก เด็กทุกคนจะได้รับการศึกษาที่
เหมาะสมกับความสามารถ เด็กทุกคนจะได้เรียนไปกับเพื่อนในสภาพแวดล้อมเดียวกัน

รุ่งชิวา สุขศรี (2556, หน้า 18) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาแบบ
เรียนรวม หมายถึง การจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับและ
หลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาให้สามารถรองรับการเรียน
การสอนสำหรับคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 16) ได้ให้
ความหมายการเรียนรวมไว้ว่า การเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความ
หลากหลายของผู้เรียนทุกคน นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นได้เข้าเรียนในโรงเรียนกับ
นักเรียนทั่วไป โดยได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม บุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้การยอมรับ
เอาใจใส่ ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในฐานะเป็นสมาชิกหนึ่งในโรงเรียน ไม่มีการแบ่งแยก
นักเรียนมีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิกของโรงเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนอย่าง
เต็มที่ การออกแบบการสอนและการช่วยเหลือสนับสนุนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น
พิเศษในบริบทของการจัดการศึกษาทั่วไปเด็กทุกคนจะได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับระดับ
ความสามารถด้วยการสนับสนุนด้านการสอนที่แตกต่างกันและได้เรียนกับเพื่อนใน
สภาพแวดล้อมเดียวกัน

รัชดาพรรณ อินทรสุขสันติ (2559, หน้า 26) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนกับเด็กปกติในรูปแบบที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับความพร้อมและความสามารถของเด็กแต่ละคนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด ให้สามารถเรียนรู้และร่วมกิจกรรมกับเด็กทั่วไปให้มากขึ้น

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 26) ได้กล่าวว่า การเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียนทุกคน นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เข้าเรียนในโรงเรียนกับนักเรียนทั่วไป โดยได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน บุคลากรทุกคนในโรงเรียน ให้การยอมรับ เอาใจใส่ ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่งของโรงเรียน ไม่มีการแบ่งแยก นักเรียนมีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิกของโรงเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนอย่างเต็มที่ การออกแบบ การสอนและการช่วยเหลือสนับสนุนให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษในบริบทของการจัดการศึกษาทั่วไป เด็กทุกคนจะได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถด้วยการสนับสนุนด้านการสอนที่แตกต่างกัน และได้เรียนไปกับเพื่อนในสภาพแวดล้อมเดียวกัน

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียนทุกคน นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เข้าเรียนในโรงเรียนกับนักเรียนทั่วไป โดยได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม บุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้การยอมรับเอาใจใส่ ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในฐานะเป็นสมาชิกหนึ่งในโรงเรียน นักเรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถด้วยการสนับสนุนด้านการสอนที่แตกต่างกัน และได้เรียนไปกับเพื่อนในสภาพแวดล้อมเดียวกัน

1.2 ความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

นักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมไว้ ดังนี้

สุชาติ บุปผา (2557, หน้า 24) ได้กล่าวว่า การศึกษาแบบเรียนรวมได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดที่มุ่งจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนทุกคนในชั้นเรียน ดังนั้น การศึกษาแบบเรียนรวมจึงเป็นแนวคิดทฤษฎีที่สามารถเป็นแนวทางที่ให้โรงเรียนนำมาปรับใช้เพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการทางด้านกระบวนการเรียนรู้ของเด็กทุกคน ซึ่งการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมถือเป็นการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับเด็กทุกคนทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเกิดการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้นทั้งทางด้านวิชาการ ด้านอารมณ์ และด้านสังคมและเกิดการพัฒนาเด็กทุกคน

ในโรงเรียนอย่างมีคุณภาพ การศึกษาแบบเรียนรวมมีความสำคัญในการดำเนินการด้านรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของโรงเรียนให้มีระบบการจัดการศึกษาที่ครอบคลุมกับเด็กทุกคน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 2-3)

ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรวมไว้ว่า การเรียนรวมในโรงเรียนปกติเป็นการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและให้ความเสมอภาคแก่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกประเภทมีโอกาสได้เรียนมากที่สุดแต่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างความสามารถของแต่ละบุคคลและมีการจัดการศึกษาพิเศษให้ตามความต้องการและความจำเป็นเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขการเรียนรวมทำให้เด็กและผู้เรียนมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ด้านการเรียนเด็กได้มีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติโดยไม่มีข้อกวนและไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนในโรงเรียนศึกษาพิเศษที่อยู่ห่างไกลมากจนเป็นภาระแก่ผู้ปกครอง
2. การมีชีวิตอยู่ในครอบครัวกับบิดามารดาและญาติพี่น้องเด็กมีโอกาสประพุดติ ปฏิบัติในหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัวโดยไม่เกิดความรู้สึกว่าถูกแยกออกด้วยเหตุแห่งความพิการและเป็นการช่วยให้ครอบครัวเกิดสำนึกและตระหนักในความรับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษโดยไม่พยายามผลักภาระให้แก่ผู้อื่น
3. การเปลี่ยนเจตคติการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กที่มีความพิเศษจะช่วยให้เด็กปกติและผู้ปกครองของเด็กปกติมองโลกได้กว้างขึ้นและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดีขึ้น ทั้งยังช่วยลดความรู้สึกยึดมั่นในบุคลิกภาพหรือภาพพจน์ของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษซึ่งสังคม นิยมกีดกันเด็กจะเรียนรู้ที่จะเข้าใจความต้องการของเพื่อนและรู้วิธีที่จะช่วยเหลือกันและอยู่ร่วมกัน เนื่องจากทุกสังคมจะมีทั้งคนปกติและคนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้วย
4. ด้านสังคมและชุมชนเด็กจะสามารถปรับตัวและควบคุมอารมณ์ให้เข้ากับสังคมปกติได้อยู่ให้สังคมได้เรียนรู้วิธีปฏิบัติที่เหมาะสมต่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้วย
5. ประหยัดงบประมาณของรัฐบาลเมื่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเข้าเรียนรวมในโรงเรียนปกติได้รัฐไม่จำเป็นต้องลงทุนสร้างโรงเรียนพิเศษหรือศูนย์การศึกษาพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเพียงแต่เป็น

บุคลากรเฉพาะทางที่จำเป็นขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านี้ทุกคนยอมรับซึ่งกันและกันทุกคนยอมรับว่าผู้พิการอยู่ในสังคมและเขาเหล่านั้นต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องใช้ชีวิตร่วมกันกับคนปกติโดยไม่มีแบ่งแยก

ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562, หน้า 3-4) ได้กล่าวว่า แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคในสังคมรวมถึงมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพทุนมนุษย์ และยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ซึ่งในการปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีความสำคัญ ดังนี้ 1) เด็กทุกคนได้รับการศึกษาตามสิทธิขั้นพื้นฐาน 2) เด็กทุกคนมีลักษณะเฉพาะบุคคล ความสนใจ ความสามารถ และความต้องการเรียนรู้ 3) เด็กได้รับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่หลากหลายและแตกต่างเป็นรายบุคคล 4) เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าถึงการศึกษาแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ในสถานศึกษาปกติทั่วไป และ 5) เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนรวมในสถานศึกษาปกติทั่วไปกับเด็กทั่วไปเพื่อสร้างสังคมแห่งการดำรงชีวิตร่วมกัน

ธีระยุทธ ราชูระ (2563, หน้า 33) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนร่วมนั้น คือ การจัดการศึกษาที่มีความเสมอภาคกันทั้งเด็กพิเศษและเด็กปกติเข้าใจความต้องการของกันและกัน รู้จักช่วยเหลือและยอมรับความแตกต่าง และปรับตัวเข้ากับสังคมอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขและเป็นการประหยดงบประมาณของรัฐบาล ทุกคนยอมรับซึ่งกันและกันว่ามีผู้พิการอยู่ในสังคมและเป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ชีวิตร่วมกันกับเด็กปกติโดยไม่แบ่งแยก

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนร่วมนั้นมีความสำคัญแก่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกประเภททำให้มีให้โอกาสได้เรียนมากที่สุดโดยให้ความเสมอภาค ทั้งเด็กพิเศษและเด็กปกติเข้าใจความต้องการของกันและกัน รู้จักช่วยเหลือและยอมรับความแตกต่าง และมีการจัดการศึกษาพิเศษให้ตามความต้องการและความจำเป็นเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

1.3 ลักษณะของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

นักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมไว้ ดังนี้
Villa and Thousand (2016, pp. 11–12) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในสหรัฐอเมริกา มีลักษณะของสถานศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งประกอบด้วย 12 ลักษณะเด่นด้วยกัน ดังนี้

1. สำนักของชุมชน โดยทุกคนเป็นเจ้าของและสามารถเรียนในสถานศึกษาและใช้ชีวิตในชุมชน
2. ภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ หมายถึง การที่ผู้บริหารมีบทบาทหลักในการแสดงวิสัยทัศน์และนำไปสู่การปฏิบัติแบบมีส่วนร่วมเพื่อประสิทธิผลของสถานศึกษา
3. มาตรฐานสูง เด็กทุกคนต้องบรรลุถึงผลลัพธ์การศึกษาในระดับสูงและมีสมรรถนะตามมาตรฐานระดับสูงซึ่งเหมาะสมกับความต้องการของเด็ก
4. หุ้นส่วนแบบร่วมมือร่วมใจ ด้วยการกระตุ้นให้สนับสนุนกันและกันผ่านกลยุทธ์ต่าง ๆ
5. การเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบและบทบาท โดยครูบรรยายน้อยลงและช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น มีครูผู้ช่วยที่ชำนาญการด้านจิตวิทยาในชั้นเรียนและทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก
6. จัดระเบียบบริการ ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถร่วมกันทำงานและเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนอย่างเป็นองค์รวม
7. เป็นหุ้นส่วนกับผู้ปกครองในการบริหารจัดการ
8. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ยืดหยุ่น นักเรียนถูกคาดหวังให้ก้าวหน้าตามเส้นทางการเรียนรู้ของตนเอง
9. ใช้กลยุทธ์ฐานวิจัยเรื่องการเรียนรู้ของคนเพื่อให้เกิดแนวคิดใหม่และกลยุทธ์ใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้
10. มีรูปแบบใหม่ของความโปร่งใสและเชื่อถือได้โดยลดการพึ่งพิงแบบทดสอบมาตรฐาน ใช้รูปแบบใหม่ในการประเมินความก้าวหน้า เพื่อให้มั่นใจได้ว่านักเรียนแต่ละคนได้ก้าวหน้าไปสู่เป้าประสงค์ของตน
11. การเข้าถึงหลักสูตรการศึกษาแกนกลางและเข้าไปมีส่วนร่วมในการใช้ชีวิตในสถานศึกษาด้วยการปรับตัวให้สร้างและใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

12. พัฒนาศิษษาชีพอ่างต่อเนื่องโดยกระตุ้นให้ครูและบุคลากร
ออกแบบและดำเนินกรพัฒนาศิษษาของต่นอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึษาชั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 26-27)
ได้เสนอว่า การจัดการศึษาแบบกรเรียนรวมควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีปรัชญาที่ชัดเจนในการปรับให้เหมาะกับความแตกต่างของเด็ก
ยอมรับว่าเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีสิทธิเช่นเดียวกับเด็กทั่วไปในชุมชน ท้องถิ่น
ผู้บริหารสถานศึษาต้องให้ความสำคัญในการสนับสนุนเพื่อให้เป็นไปตามปรัชญานี้
2. มีการสื่อสารสร้างความรู้ความเข้าใจการจัดการศึษาแบบเรียน
รวมแก่ผู้เกี่ยวข้อง ต้องสื่อสารนโยบายนี้ไปยังพ่อ แม่ของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
และผู้เกี่ยวข้องให้รับผิชอบเด็กเหล่านี้
3. มีกระบวนการตรวจสอบติดตามผลที่เกิดขึ้นจากนโยบายและการ
ปฏิบัติทุก ๆ ด้านที่เป็นผลกระทบต่อการตัดสินใจในการจัดการโรงเรียน หลักสูตร สถานที่
เวลา และทรัพยากรบุคคล
4. มีทีมงานรับผิชอบการจัดการศึษาแบบกรเรียนรวม
มีผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในคณะทำงาน มีการกำหนดครูให้เป็นผู้รับผิชอบที่จะทำให้เด็กที่มีความ
ต้องการจำเป็นพิเศษมีความสุข ครูเหล่านี้ควรพัฒนาการสอนและการประเมินการสอน
โดยความร่วมมือจากครูทั่วไป และคณะทำงานที่สนับสนุน
5. มีระบบการติดต่อประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างโรงเรียน
เครือข่ายเพื่อพัฒนาเด็ก
6. มีการคัดแยกนักเรียนเพื่อที่จะทราบว่ามึเด็กที่มีความต้องการ
จำเป็นพิเศษประเภทใดบ้าง เพื่อจะได้จัดการศึษาอย่างเหมาะสม
7. มีการจัดเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าชั้นเรียนอย่าง
เหมาะสม โรงเรียนควรจัดให้มีจำนวนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเหมาะสม
กับชั้นเรียนเพื่อให้มั่นใจว่าเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้กระจายไปในชั้นเรียนต่าง ๆ
ในโรงเรียน
8. มีสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกอย่างพอเพียงและสอดคล้องกับ
ความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็ก

9. มีการกำหนดหน้าที่และเครือข่ายระหว่างคณะทำงานต่าง ๆ กับคณะทำงานสนับสนุนช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (Student Assistance Team: SAT) อย่างชัดเจน

10. การจัดการศึกษาแบบการเรียนรวมต้องเป็น “โรงเรียนที่มีคุณภาพ” จากการศึกษาในเรื่องนี้ มีนักเรียนหลายคนกล่าวว่า โรงเรียนที่มีคุณภาพควรมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

10.1 บรรยากาศโรงเรียนที่สร้างสรรค์ ได้แก่ มีความปลอดภัย มีระเบียบวินัย และมีสิ่งแวดล้อมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การเรียนการสอนของครูและนักเรียนเกิดความมั่นใจร่วมกันในความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน

10.2 ภารกิจที่ชัดเจน ได้แก่ การกำหนดการเรียนการสอนและความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างคณะทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ กระบวนการวัดและประเมินผล

10.3 ภาวะผู้นำที่สร้างสรรค์ ได้แก่ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำมีความรับผิดชอบด้านการสอนและการสื่อสารเพื่อคุณภาพของโรงเรียน คณะครู พ่อ แม่ และนักเรียน

10.4 ใช้กระบวนการตัดสินใจแบบประชาธิปไตย ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน

10.5 ครูมีความเชื่อต่อการเรียนรวมที่ถูกต้อง ได้แก่ ครูมีความเชื่อร่วมกันว่าเด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และสามารถที่จะได้รับประสิทธิผลในการเรียนตามหลักสูตร

10.6 ครูสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนด้วยวิธีที่ไม่แข็ง หรืออ่อนเกินไป

10.7 ครูเป็นต้นแบบที่ดี ได้แก่ การตรงต่อเวลา สุขภาพ เห็นใจผู้อื่น และปฏิบัติต่อเด็กอย่างให้เกียรติ

10.8 มีสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้แก่ ชั้นเรียนและบริเวณโรงเรียนมีความดึงดูดใจ นักเรียนมีผลงานที่แสดงในชั้นเรียน

10.9 นักเรียนมีความกระตือรือร้น ที่ได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมในการถามและตอบคำถาม

10.10 ครูสังเกตเห็นความก้าวหน้าของนักเรียนอยู่เสมอ ๆ มีข้อมูลความสำเร็จและความก้าวหน้าที่วัดได้ด้วยกระบวนการประเมินหลาย ๆ วิธี และแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนและพ่อแม่ด้วยวิธีที่สร้างสรรค์ เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติของนักเรียนรายบุคคลและเพื่อปรับปรุงการสอนของครู

10.11 คุณภาพผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนได้รับสิทธิโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกับนักเรียนทั่วไปและได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

10.12 มีกลยุทธ์การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น ครูมีโอกาที่จะได้รับ การพัฒนาด้วยโครงการใหม่

10.13 จัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ ให้ พ่อ แม่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและสนับสนุนการจัดกิจกรรมของโรงเรียน

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 52) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาที่มีความหมายยิ่งในการขจัดความแบ่งแยก การสร้างสรรค์สังคมแห่งการอยู่ร่วมกัน การสร้างสรรค์สังคมแห่งการศึกษาเพื่อเด็กทุกคน โดยมีองค์ประกอบพื้นฐานของการดำเนินงานที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันในอันที่จะช่วยให้การจัดการเรียนรวมบรรลุเป้าหมายและเป็นการจัดการศึกษาเพื่อเด็กทุกคนอย่างแท้จริง บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมวางแผนและปฏิบัติงานร่วมกันอย่างร่วมมือร่วมใจ การทำงานจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเน้นความสำคัญที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ต้องร่วมกันทุกคนทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

เดือนจิต มูลอินทร์ (2562, หน้า 31) ได้กล่าวว่าลักษณะของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษและเด็กปกติ ดังนี้

1. เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน
2. เด็กทุกคนเข้าเรียนในโรงเรียนพร้อมกัน
3. โรงเรียนจะต้องปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ทุกด้านเพื่อให้สามารถสอนเด็กได้ทุกคน
4. โรงเรียนจะต้องให้บริการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลือต่าง ๆ ทางการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่นอกเหนือจากเด็กปกติทุกคน

5. โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้หลายรูปแบบในโรงเรียนปกติทั่วไปโดยจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีลักษณะสำคัญ คือ จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษและเด็กปกติ เป็นการจัดการศึกษาที่มีการจัดความแบ่งแยก และเป็นการสร้างสรรค์สังคมแห่งการอยู่ร่วมกัน การสร้างสรรค์สังคมแห่งการศึกษาเพื่อเด็กทุกคน โดยมีองค์ประกอบพื้นฐานของการดำเนินงานที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยต้องร่วมกันทุกคน ทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

1.4 รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

นักวิชาการได้เสนอรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนไว้ดังนี้

Daeck (2009, pp. 120-122) ได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนไว้ ดังนี้

1. รูปแบบครูที่ปรึกษา (Consultant Model) ในรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะได้รับมอบหมายให้สอนทักษะแก่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเนื่องจากครูที่สอน ชั้นเรียนรวมสอนเด็กแล้วแต่ทักษะยังไม่เกิดแก่เด็กคนนั้น ครูการศึกษาพิเศษต้องสอนทักษะเดิมซ้ำอีก จนกระทั่งเด็กเกิดทักษะนั้น สำหรับรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะรับผิดชอบเด็กจำนวนหนึ่งเป็นจำนวนจำกัด ครูปกติและครูการศึกษาพิเศษต้องมีการ พบปะเพื่อประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับทักษะของเด็ก และมีการวางแผนร่วมกัน รูปแบบนี้ เหมาะกับโรงเรียนขนาดเล็กที่มีเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไม่มากนัก

2. รูปแบบการร่วมทีม (Teaming Model) ในรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษ จะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการร่วมทีมกับครูที่สอนชั้นปกติ เช่น ในสาย ป.2 (ครูที่สอน ป.2/1 ถึง ป.2/3 เป็นต้น) ครูการศึกษาพิเศษมีหน้าที่ให้ข้อมูลแก่ครูปกติเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในชั้นเรียนรวม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับวิธีสอนการมอบหมาย งานหรือการบ้าน การปรับวิธีสอบ การจัดการด้านพฤติกรรม มีการวางแผนร่วมกันสม่ำเสมอ เช่น สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ครูที่เกี่ยวข้องจะต้องทำงานวางแผนร่วมกันเป็นทีมในการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3. รูปแบบการร่วมสอน (Co-Teaching Model) ในรูปแบบนี้ทั้งครู การศึกษาพิเศษและครูปกติร่วมมือกันในหลายลักษณะในการสอนเด็กทุกคน ทั้งเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและเด็กปกติในห้องเรียนปกติ ร่วมมือกัน รับผิดชอบในการวางแผน การสอน การวัดผลประเมินผล การดูแลเกี่ยวกับระเบียบวินัย และพฤติกรรมของเด็ก ผู้เรียนจะได้รับบริการด้านการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัย ได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนที่จำเป็น ตลอดจนการปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับเด็กแต่ละคน ในรูปแบบนี้ครูผู้รับผิดชอบจะต้องประชุมกันเพื่อวางแผน เพื่อให้การเรียน รวมดำเนินไปด้วยดีอาจจำแนกออกเป็นรูปแบบย่อย ๆ ได้ 5 รูปแบบคือ

3.1 คนหนึ่งสอนคนหนึ่งช่วย (One Teacher-One Supporter) เป็นการสอนที่ครู 2 คน ร่วมกันสอนชั้นเดียวกันในเวลาเดียวกัน เนื้อหาเดียวกัน ครูคนที่เชี่ยวชาญในเรื่องหากว่าเป็นผู้สอน ส่วนครูอีกคนหนึ่งที่เชี่ยวชาญในเรื่องหานั้น ๆ น้อยกว่าเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนอาจถามครูคนใดคนหนึ่งก็ได้ เมื่อนักเรียนมีคำถามเพราะครูมี 2 คนอยู่ในห้องเรียนในเวลาเดียวกัน

3.2 การสอนพร้อม ๆ กัน (Parallel Teaching) เป็นการแบ่งเด็กในหนึ่งห้องเรียนออกเป็นกลุ่มไปพร้อม ๆ กัน หลังจากบรรยายเสร็จ ครูอาจมอบหมายงานให้นักเรียนทำไปพร้อม ๆ กัน การสอนแบบนี้เหมาะสำหรับห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่มากนัก ครูจะได้มีโอกาสดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง ครูสามารถตอบคำถามนักเรียนได้แทบทุกคนและครูอาจอธิบายหรือสอนซ้ำได้สำหรับเด็กบางคนที่ไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอน

3.3 ศูนย์การสอน (Station Teaching) บางครั้งอาจเรียกศูนย์การเรียน (Learning Centers) ในรูปแบบนี้ครูจะแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนจะวางเนื้อหาได้ตามแหล่งต่าง ๆ (stations) ภายในห้องเรียน ให้นักเรียนตามที่กำหนดและหมุนเวียน กันจนครบทุกศูนย์จึงจะได้เนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่ครูกำหนดข้อดีของรูปแบบนี้คือครูอาจใช้เวลาในขณะที่เด็กอื่นกำลังเรียนรู้ด้วยตนเองสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นรายบุคคล ทำให้เด็กเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น

3.4 การสอนทางเลือก (Alternative Teaching Design) ในการสอนแบบนี้จะต้องมีครูอย่างน้อย 2 คน ใน 1 ห้องเรียน ครูคนแรกจะสอนเนื้อหาวิชาแก่เด็กทั้งชั้น หลังจากนั้นจึงแบ่งกลุ่มเพื่อทกิจกรรม ครูคนหนึ่งจะสอนเด็กที่เก่งกว่า เพื่อให้ได้ เนื้อหาวิชา และกิจกรรมเชิงลึกในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งสอนเด็กที่อ่อนกว่าเพื่อให้เด็กได้เลือก ทำกิจกรรมตามที่ตนมีความสามารถ ข้อดีของการสอนแบบนี้คือ เด็กเก่งได้เลือกเรียนใน สิ่งที่ยาก ในขณะที่

ที่เด็กอ่อนได้เลือกเรียนตามศักยภาพของตนครูมีโอกาสสอนในทักษะ เดิมสำหรับเด็กที่ยังไม่เก่งในทักษะนั้น ๆ เหมาะสำหรับชั้นเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หรือวิชาอื่น ว่ามีเนื้อหาที่มีเนื้อหา ยากง่ายตามลำดับของเนื้อหาวิชา

3.5 การสอนเป็นทีม (Team Teaching) เป็นรูปแบบที่ครูมากกว่า 1 คน รวมกันสอนห้องเรียนเดียวกันในเนื้อหาเดียวกัน เป็นการสอนทั้งห้องเรียนแต่ไม่จำเป็นต้องสอนในเวลาเดียวกัน หากครูมากกว่า 1 คน ในเวลาเดียวกันครูอาจเดินไปรอบ ๆ ห้องและช่วยกันสอนนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษที่มีปัญหาในการเรียนเนื้อหาวิชา

สุภาพร ชินชัย (2551, หน้า 15-32) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียน รวมสามารถสรุปได้ ดังนี้

การจัดการเรียนรวมจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทและหน้าที่ ของผู้บริหาร ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม จึงทำให้การพัฒนาแบบการบริหารจัดการเรียนรวมมีความสำคัญยิ่ง นักการศึกษาและ ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนทั่วไปกังวลว่าหากนำเด็กพิการหรือเด็กที่มีความบกพร่องเข้าเรียน รวมแล้ว อาจเกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน และทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั่วไปกับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง มากยิ่งขึ้น แต่ในความเป็นจริงทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้องร่วมกันรับผิดชอบและปฏิบัติงานในลักษณะการประสานความร่วมมือกัน (Collaboration) ที่จะสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสำหรับ นักเรียนทั่วไปและนักเรียนพิการหรือนักเรียนที่มีความบกพร่อง องค์ประกอบที่มีความ สำคัญที่สุดที่มีผลกระทบต่อโรงเรียน คือ การเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่และเพิ่มความ รับผิดชอบให้กับครูและบุคลากรอื่น ในปัจจุบันนี้ครูจำเป็นต้องมีความรู้ในการจัดการเรียน การสอนนักเรียนทั่วไปควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนพิการหรือที่มี ความบกพร่องในลักษณะของการจัดการเรียนรวม

นอกจากนี้โรงเรียนต้องตอบสนองความจำเป็นพิเศษของนักเรียน พิการหรือที่มีความบกพร่อง โดยมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) เป็นตัวกำหนดและเปิดโอกาสให้พ่อแม่เข้ามามีส่วนร่วมใน การวางแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ทางโรงเรียนต้องจัดให้มีคณะกรรมการในโรงเรียน

ประกอบด้วย บุคคลในชุมชน ตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับชุมชน ซึ่งทางโรงเรียนต้องมีบทบาทในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรวมให้แก่คณะกรรมการโรงเรียนและชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนรวมในโรงเรียน และเข้าใจเนื้อหาสาระในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่เกี่ยวกับการให้สิทธิและโอกาสแก่เด็กทุกคนให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเด็กพิการหรือเด็กที่มีความบกพร่องจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ตั้งแต่แรกเกิดหรือทันทีที่พบความพิการ นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนต้องกำหนดบทบาท หน้าที่ และคุณสมบัติของบุคลากรอย่างชัดเจนด้วย

ณรงค์รักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561, หน้า 25) ได้กล่าวถึง รูปแบบการเรียนรวมระหว่างเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษกับเด็กปกติว่าอาจทำได้หลายลักษณะ ดังนี้

- 1) เรียนรวมในชั้นปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าเรียนรวมกับเด็กปกติและเวียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ เด็กที่จะเข้าเรียนในลักษณะนี้ได้ควรเป็น เด็กที่มีความพิการน้อย มีความฉลาดและมีความพร้อมในด้านการเรียน ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม
- 2) เรียนรวมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษาการเรียนรวม วิธีนี้คล้ายกับวิธีแรก
- 3) เรียนรวมในชั้นปกติและครูเดินสอน เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนรวมกันเด็กปกติ และรับการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะเดินทางไป ตามโรงเรียนต่าง ๆ เนื่องจากมีจำนวนเด็กในแต่ละโรงเรียนไม่มากนัก
- 4) เรียนรวมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ ครูเสริมวิชาการ คือ ครูการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติงานประจำอยู่ในห้องเสริมวิชาการ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการวันละ 1-2 ชั่วโมงหรือมากกว่านี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็ก ห้องเสริมวิชาการ (Resource Room) เป็นห้องที่มีขนาดเท่ากับห้องเรียนปกติหรือ มีขนาดใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าห้องเรียนก็ได้ ในห้องนี้มี อุปกรณ์ เครื่องมือ ตลอดจนเอกสารและ หนังสือที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

5) ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชา ยกเว้น บางวิชาที่เด็กต้องเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น พลศึกษา ศิลปะ หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร

6) ชั้นพิเศษโรงเรียนปกติ เป็นการจัดเด็กพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกันและเป็นกลุ่มขนาดเล็ก เด็กเหล่านี้เรียนในชั้นเรียนพิเศษตลอดเวลา โดยครูประจำชั้นสอนทุกวิชา การเรียนรวมในลักษณะนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความพิการค่อนข้างมาก

นิลักษณ์ การสอน (2561, หน้า 29) ได้กล่าวว่า รูปแบบการให้บริการการเรียนรวม คือ ลักษณะการให้ความช่วยเหลือทางการศึกษากับนักเรียนในโรงเรียน การให้ความช่วยเหลืออาจมีลักษณะที่แตกต่างไปจากการสอนนักเรียนในชั้นเรียนปกติ และรูปแบบการให้บริการที่ปฏิบัติกันมากมี 3 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 การเรียนรวมเต็มเวลา (Full Inclusion) หมายถึง การที่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะเดียวกันกับนักเรียนปกติตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน

รูปแบบที่ 2 การเรียนรวมบางเวลา (Partial Inclusion) ประเภทห้องเสริมวิชาการ (Resource Room Model) เป็นการเรียนรวมกันในบางเวลาและแยกกันเรียนบางเวลา เวลาส่วนใหญ่เรียนรวมกัน เวลาส่วนน้อยเท่านั้นที่แยกกันเรียน และแยกเรียนเฉพาะวิชาที่เรียนรวมกันไม่ได้เพราะทักษะในวิชานั้น ๆ ต่างต่างกันมาก เช่น ในเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่สามารถเรียนเนื้อหาวิชา ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้เพราะทักษะของนักเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงต้องแยกให้มาเรียนในห้องเสริมวิชาการและเรียนเนื้อหาของภาษาไทยระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 แต่เมื่อผู้เรียนมีทักษะที่ดีแล้วสามารถเรียนเนื้อหาในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 หรือ 4 ตามลำดับ ก็ไม่จำเป็นต้องแยกให้นักเรียนมาเรียนในห้องเสริม วิชาการอีก และเข้ากลับสู่ Full Inclusion ดังนั้นเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จึงกลายเป็นเด็กปกติ

รูปแบบที่ 3 การเรียนรวมเต็มเวลา (Full Inclusion) ประเภทมีครูผู้ช่วย (Teacher Aid Model) รูปแบบนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องที่รุนแรงมากขึ้นกว่า 2 รูปแบบแรก ครูจะจัดให้มีเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ 1 หรือ 2 หรือ 3 คน

ในห้อง เด็กกลุ่มนี้นั่งเรียนที่โต๊ะเดียวกันหรือโต๊ะติดกัน มีครูผู้ช่วยประจำในห้องเรียน และคอย ช่วยเหลือนักเรียนตลอดเวลาเรียนเนื้อหาตามที่ IEP กำหนด

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาเรียนรวมสามารถจัดได้หลายรูปแบบ หลายกิจกรรม โดยเลือกจัดตามความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและความพร้อมของโรงเรียน การจัดนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เข้าเรียนรวมตามรูปแบบใดและกิจกรรมใด ควรมีการพิจารณาถึงความสอดคล้องกับความพิการแต่ละประเภท โดยโรงเรียนจะต้องมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program:IEP) เป็นตัวกำหนด และเปิดโอกาสให้พ่อแม่เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล อีกทั้งทางโรงเรียนต้องจัดให้มีคณะกรรมการในโรงเรียน ซึ่งเป็นบุคคลในชุมชนหรือตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาสร้างความเข้าใจในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้มีโอกาสพัฒนาเต็มตามศักยภาพในทุก ๆ ด้าน

1.5 ความหมายของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา

แบบเรียนรวม

นักวิชาการได้ให้ความหมายของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมไว้ ดังนี้

กึ่งเพชร ส่งเสริม (2552, หน้า 62) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสนับสนุนประสิทธิผลของการจัดการเรียนรวม หมายถึง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมบรรลุเป้าหมายและเป็นการจัดการศึกษาเพื่อเด็กทุกคนอย่างแท้จริง

สุชาติดา บุปผา (2557, หน้า 81) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิผลได้นั้นจะต้องเกิดจากความร่วมมือของบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ เพื่อนร่วมชั้นเรียน นักวิชาชีพต่าง ๆ รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและคนในชุมชน ซึ่งทุกฝ่ายต้องมีการวางแผน แนวทางต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนแก่เด็ก ซึ่งอาจมีการริเริ่มโครงการนำร่องในบางพื้นที่เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญอย่างเพียงพอสำหรับการเป็นต้นแบบ จึงจะทำให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีประสิทธิผลได้ในที่สุด

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 97) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง การประมวลองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้การจัดการเรียนรวมสำเร็จ โดยเกิดจากความร่วมมือของบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ เพื่อนร่วมชั้นเรียนของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ นักวิชาชีพต่าง ๆ รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและคนในชุมชน ซึ่งทุกฝ่ายต้องมีการวางแผนแนวทางต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนแก่เด็ก ซึ่งอาจจะมีการเริ่มโครงการนำร่องในบางพื้นที่ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญอย่างเพียงพอ จึงจะทำให้การจัดการเรียนรวมประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 35) ได้ให้ความหมายปัจจัยที่เอื้อต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมไว้ว่า เป็นสิ่งที่สนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ยังรวมถึงไปถึงนโยบาย แบบแผน การสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ และความร่วมมือของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาสนับสนุนให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมประสบประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562, หน้า 6) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสู่ประสิทธิผลของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง องค์ประกอบพื้นฐานที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและมีส่วนช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมบรรลุตามเป้าประสงค์ ตลอดจนมีส่วนผลักดันให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาเพื่อความเสมอภาคของเด็กทุกคนอย่างครอบคลุมและเป็นธรรมบนสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ชน

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเกิดจากความร่วมมือของบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ เพื่อนร่วมชั้นเรียน นักวิชาชีพต่าง ๆ รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและคนในชุมชน ตลอดจนมีส่วนผลักดันให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาเพื่อความเสมอภาคของเด็กทุกคนอย่างครอบคลุม และเป็นธรรมบนสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ชน

1.6 องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา

แบบเรียนรวม

นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมไว้ ดังนี้

Sears (2014, pp. 68-70) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมให้ประสบความสำเร็จนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ดังนี้ 1) ความรู้ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2) การจัดหลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ 4) การใช้เทคโนโลยี 5) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 6) ความสัมพันธ์จากนักเรียนภายในห้องเรียน 7) การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน และ 8) การสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน

Vreoy, Struyf and Petry (2015, p. 12) ได้วิจัยเอกสารเพื่อสังเคราะห์ว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาการเป็นสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแบบเรียนรวม ซึ่งพบว่า ปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จในการจัดการเรียนรวมของสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) เจตคติที่มีต่อความทั่วถึงและเท่าเทียม 2) วิธีปฏิบัติการของสถานศึกษาแบบเรียนรวม 3) การศึกษาเกี่ยวกับนโยบายของสถานศึกษา 4) การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 5) บทบาทหลักของผู้บริหารสถานศึกษาแบบทั่วถึงและเท่าเทียม และ 6) การพัฒนาวิชาชีพของบุคลากรในสถานศึกษา

Mitchell (2011, pp. 23-24) ได้กล่าวว่า ปัจจัยของความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง 2) การประเมินและการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 3) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา 4) การเปลี่ยนผ่านระดับการศึกษา 5) การคัดเลือกครูผู้สอน 6) การรับนักเรียนเข้าเรียน 7) การสนับสนุนและพัฒนาความเชี่ยวชาญ 8) นักศึกษาฝึกประสบการณ์ 9) การจัดการเรียนรวมอย่างเป็นระบบ 10) การจัดการเรียนการสอนอย่างแท้จริง 11) สร้างวัฒนธรรมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน 12) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียน 13) แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน และ 14) ความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน

รุ่งชิวา สุขศรี (2556, หน้า 40) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรวมของโรงเรียน มีดังนี้ 1) ผู้บริหารโรงเรียน 2) ครูผู้สอนเด็กพิเศษ 3) นักเรียนพิเศษ 4) นักเรียนปกติ 5) ผู้ปกครอง 6) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย 7) บรรยากาศของโรงเรียน 8) วัฒนธรรมของโรงเรียน 9) การจัดการเรียนรู้ 10) การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนพิเศษ 11) ระบบการบริหารจัดการ 12) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน และ 13) การสนับสนุนจากชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 55) ได้เสนอเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม ดังนี้

- 1) การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด 2) การเข้าถึงการบริการสาธารณะของชุมชน
- 3) การมีทรัพยากร สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ 4) ทศนคติเชิงบวกของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) ผู้บริหารโรงเรียน 6) บุคลากร 7) นักเรียนทั่วไป 8) ความเข้าใจของผู้ปกครอง
- 9) การทำงานเป็นทีม 10) การร่วมกันกำหนดแนวปฏิบัติร่วมกัน 11) การมีศูนย์เรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูล 12) การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการเรียนรวม 13) ความร่วมมือกับชุมชนและผู้ปกครอง และ 14) การพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 97) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ได้แก่ 1) ผู้บริหารโรงเรียน 2) ครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3) ครูที่สอนเด็กปกติ 4) นักเรียนปกติทั่วไป 5) เด็กที่มีความต้องการพิเศษ 6) ผู้ปกครอง 7) ความพร้อมของโรงเรียน และ 8) การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง

สุมาลี ศรีผิง (2560, หน้า 73-76) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการเรียนรวม ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารโรงเรียน 2) ครูที่สอนเด็กพิเศษ 3) นักเรียนปกติทั่วไป 4) ผู้ปกครองและชุมชน 5) ความพร้อมของโรงเรียน และ 6) ความร่วมมือของทุกฝ่าย

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 26-34) ได้เสนอเส้นทางพัฒนาสถานศึกษาแบบเรียนรวมโดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมหลายประการ ดังนี้ 1) บทบาทผู้บริหาร 2) นักเรียน 3) การจัดชั้นเรียนแบบเรียนรวม 4) การจัดการเรียนรู้ 5) ครู และ 6) ความร่วมมือร่วมใจ

ณรงค์รักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561, หน้า 29-32) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จในการจัดการเรียนรวม มีดังนี้ 1) ด้านการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน 2) ครูผู้สอน 3) นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 4) นักเรียนปกติทั่วไป 5) ผู้ปกครองนักเรียน 6) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย 7) ทรัพยากร สื่อ และสถานที่ 8) บรรยากาศของโรงเรียน 9) วัฒนธรรมของโรงเรียน 10) หลักสูตร 11) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 12) นโยบายของโรงเรียน และ 13) ระบบบริหารจัดการ

ดาร์ณี อุทัยรัตนกิจ (2562, หน้า 6-7) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการศึกษาแบบเรียนรวม ได้แก่ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านบทบาทของผู้บริหาร 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านการจัดการเรียนการสอน 5) ด้านการสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียน 6) ด้านความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน 7) ด้านการเชื่อมต่อหรือเปลี่ยนผ่านทางการศึกษา 8) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และ 9) ด้านการเตรียมครูที่มีคุณภาพ

จากทัศนะของนักวิชาการที่ได้จากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ดังตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	นักวิชาการ (ปี)											องค์ประกอบที่เลือกศึกษา	
	Sears (2014)	Vreoy, Struyf & Petry (2015)	Mitchell (2016)	รุ่งชิวา สุขศรี (2556)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)	สุพธิ สุวรรณจันทร์ (2559)	สมภาลี ศรีผิง (2560)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560)	นงศรัลักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561)	ดาร์ณี อุทัยรัตนกิจ (2562)	ความถี่		ร้อยละ
1. บทบาทผู้บริหารโรงเรียน											10	100.00	√
- บทบาทผู้บริหาร							√						
- การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน	√												
- บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา			√										
- บทบาทหลักของผู้บริหารสถานศึกษาแบบทั่วถึงและเท่าเทียม		√											
- ผู้บริหารโรงเรียน				√	√	√	√						

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการ จัดการ ศึกษา แบบเรียนรวม	นักวิชาการ (ปี)										องค์ประกอบที่เลือกศึกษา		
	Sears (2014)	Vreoy, Struyf & Pety (2015)	Mitchell (2016)	รุ่งชิวา สุขศรี (2556)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)	สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559)	สุนภาลี ศรีมิ่ง (2560)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560)	นงศรัทษ์ เคนไชยวงศ์ (2561)	ดารณี คุุฑัษรตนะกิจ (2562)		ความถี่	ร้อยละ
- ด้านการบริหาร ของผู้บริหารโรงเรียน									√				
- ด้านบทบาทของ ผู้บริหาร										√			
2. การจัดการเรียนรู้											6	60.00	√
- การจัดการเรียนรู้	√			√			√						
- การจัดการเรียน การสอนอย่างแท้จริง			√										
- การจัดกิจกรรม การเรียนรู้								√					
- ด้านการจัดการ เรียนการสอน									√				
3. ความรู้และทักษะของ ครูผู้สอน											7	70.00	√
- ครูที่สอนเด็กพิเศษ							√						
- ครูผู้สอนเด็กพิเศษ				√									
- การคัดเลือกครูผู้สอน			√										
- ครูที่สอนเด็กที่มี ความต้องการพิเศษ					√								
- ครูที่สอนเด็กปกติ					√								
- ครู							√						
- ครูผู้สอน								√					
- ด้านการเตรียมครูที่ มีคุณภาพ									√				

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการ จัดการ ศึกษา แบบเรียนรวม	นักวิชาการ (ปี)										องค์ประกอบที่เลือกศึกษา		
	Sears (2014)	Vreoy, Struyf & Petry (2015)	Mitchell (2016)	รุ่งชิวา สุขศรี (2556)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)	สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559)	สุนาลี ศรีผิง (2560)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560)	นงศรัภัส เคนไชยวงศ์ (2561)	ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562)		ความถี่	ร้อยละ
- นักเรียน							√						
- นักเรียนทั่วไป					√								
8. นักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ										3	30.00		
- นักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ								√					
- เด็กที่มีความต้อง การพิเศษ						√							
- นักเรียนพิเศษ				√									
9. ความพร้อมของ ทรัพยากรในโรงเรียน										8	80.00	√	
- ความพร้อมของ ทรัพยากรในโรงเรียน				√									
- ความพร้อมของ โรงเรียน						√	√						
- การมีทรัพยากร สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เพียงพอ					√								
- ทรัพยากร สื่อ และ สถานที่								√					
- แหล่งเรียนรู้ภายใน โรงเรียน			√										
- การจัดหลักสูตร	√												
- ด้านหลักสูตร									√				
- หลักสูตร								√					

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบของ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิผลในการ จัดการ ศึกษา แบบเรียนรวม	นักวิชาการ (ปี)										องค์ประกอบที่เลือกศึกษา		
	Sears (2014)	Vreoy, Struyf & Pety (2015)	Mitchell (2016)	รุ่งชิวา สุขศิริ (2556)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)	สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559)	สุนภาลี ศรีผิง (2560)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560)	นงศรัทษ์ เคนไชยวงศ์ (2561)	ดารณี คุุฑัษัตรีตมกิจ (2562)		คางมณี	รอยละ
10. วัฒนธรรมของ โรงเรียน - วัฒนธรรมของ โรงเรียน - สร้างวัฒนธรรม การจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของ โรงเรียน - ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการศึกษา แบบ เรียนรวมของ โรงเรียน				√					√		4	40.00	
11. นโยบายของโรงเรียน - นโยบายของโรงเรียน - ด้านนโยบาย - การศึกษาเกี่ยวกับ นโยบายของสถานศึกษา										√	3	30.00	
12. บรรยากาศของ โรงเรียน				√					√		2	20.00	
13. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกฝ่าย				√					√		2	20.00	
14. ระบบบริหารจัดการ - ระบบบริหารจัดการ - ระบบการบริหาร จัดการ									√		2	20.00	

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการ จัดการ ศึกษา แบบเรียนรวม	นักวิชาการ (ปี)											องค์ประกอบที่เลือกศึกษา	
	Sears (2014)	Vreoy, Struyf & Pety (2015)	Mitchell (2016)	รุ่งชิวา สุขศิริ (2556)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)	สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559)	สุมาลี ศรีผิง (2560)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560)	นงศรัภัส เตนไชยวงศ์ (2561)	ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562)	ความถี่		ร้อยละ
15. ทักษะคิดเชิงบวกของ ผู้ที่เกี่ยวข้อง - ทักษะคิดเชิงบวก ของผู้ที่เกี่ยวข้อง - เจตคติที่มีต่อความ ทั่วถึงและเท่าเทียม					√						2	20.00	
16. ความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนนักเรียน - ความสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อนนักเรียน - ความสัมพันธ์จาก นักเรียนภายในห้องเรียน		√									2	20.00	
17. การเปลี่ยนผ่านระดับ การศึกษา - การเปลี่ยนผ่าน ระดับการศึกษา - ดานการเชื่อมต่อหรือ เปลี่ยนผ่านทางการศึกษา	√		√							√	2	20.00	
18. ความรู้ของบุคลากร ที่เกี่ยวข้อง	√										1	10.00	
19. การใช้เทคโนโลยี	√										1	10.00	
20. วิธีปฏิบัติของ สถานศึกษาแบบเรียนรวม		√									1	10.00	
21. การพัฒนาวิชาชีพของ บุคลากรในสถานศึกษา		√									1	10.00	

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบของ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิผลในการ จัดการ ศึกษา แบบเรียนรวม	นักวิชาการ (ปี)												
	Sears (2014)	Vreoy, Struyf & Petry (2015)	Mitchell (2016)	รุ่งชิวา สุขศิริ (2556)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)	สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559)	สุนาลี ศรีมิ่ง (2560)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560)	นงศรัภัส เคนไชยวงศ์ (2561)	ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือกศึกษา
22. การประเมินและการ จัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล			√								1	10.00	
23. การรับนักเรียนเข้า เรียน			√								1	10.00	
24. นักศึกษาฝึก ประสบการณ์			√								1	10.00	
25. การจัดการเรียนรวม อย่างเป็นระบบ			√								1	10.00	
26. การเข้าถึงการบริการ สาธารณะของชุมชน					√						1	10.00	
27. การมีศูนย์เรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูล					√						1	10.00	
28. บุคลากร					√						1	10.00	
29. การทำงานเป็นทีม					√						1	10.00	
30. การร่วมกันกำหนด แนวปฏิบัติร่วมกัน					√						1	10.00	
31. การพัฒนาอย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน					√						1	10.00	
32. การจัดชั้นเรียน แบบเรียนรวม							√				1	10.00	
รวม	8	6	14	13	14	8	6	6	13	9	-	-	-

จากตาราง 1 ผลการสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดกลุ่มขององค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกันพบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมทั้งหมด 32 องค์ประกอบ ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดสรรปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีความถี่ 5 หรือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป เพื่อนำมาศึกษาโดยมีการจัดกลุ่มขององค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แล้วตั้งชื่อใหม่ให้ครอบคลุมดังนี้

1. บทบาทผู้บริหาร การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา บทบาทหลักของผู้บริหารสถานศึกษาแบบทั่วถึงและเท่าเทียม ผู้บริหารโรงเรียน ด้านการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน และ ด้านบทบาทของผู้บริหาร เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 10 คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “บทบาทผู้บริหารโรงเรียน”

2. ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน ความพร้อมของโรงเรียน การมีทรัพยากร สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ ทรัพยากร สื่อ และสถานที่ แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน การจัดหลักสูตร ด้านหลักสูตร และ หลักสูตร เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 8 คิดเป็นร้อยละ 80 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน”

3. ครูที่สอนเด็กพิเศษ ครูผู้สอนเด็กพิเศษ การคัดเลือกครูผู้สอน ครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ ครู ครูผู้สอน และ ด้านการเตรียมครูที่มีคุณภาพ เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 7 คิดเป็นร้อยละ 70 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความรู้และทักษะของครูผู้สอน”

4. การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การมีส่วนร่วมระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนและพัฒนาความเชี่ยวชาญ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนพิเศษ การสนับสนุนจากชุมชน การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการเรียนรวม การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด การสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน และ การสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 7 คิดเป็นร้อยละ 70 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง”

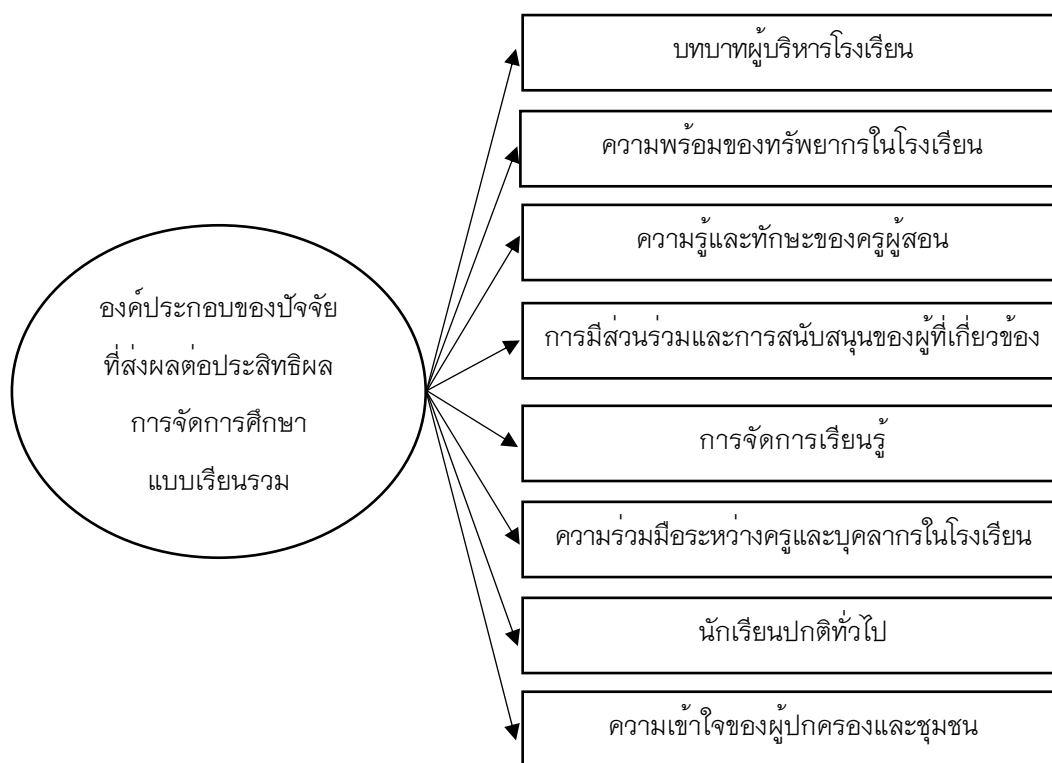
5. การจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนอย่างแท้จริง การกิจกรรม การเรียนรู้ และ ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 60 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การจัดการเรียนรู้”

6. ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน ความร่วมมือระหว่าง บ้านและโรงเรียน ความร่วมมือกับชุมชนและผู้ปกครอง ความร่วมมือของทุกฝ่าย ความร่วมมือ ร่วมใจ และ ด้านความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน เป็นองค์ประกอบที่มีความหมาย ใกล้เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 60 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน”

7. นักเรียนปกติทั่วไป นักเรียนปกติ นักเรียน และ นักเรียนทั่วไป เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 60 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “นักเรียนปกติทั่วไป”

8. ความเข้าใจของผู้ปกครอง ผู้ปกครองและชุมชน ผู้ปกครอง และ ผู้ปกครองนักเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 50 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน”

ผลการสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียน รวม พบว่ามี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความพร้อมของ ทรัพยากรในโรงเรียน 3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 4) การมีส่วนร่วมและการ สนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากร ในโรงเรียน 7) นักเรียนปกติทั่วไป และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ดัง ภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.6.1 บทบาทผู้บริหารโรงเรียน

1.6.1.1 ความหมายของบทบาทผู้บริหารโรงเรียน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของบทบาทผู้บริหารโรงเรียนไว้ ดังนี้ Sears (2014, p. 50) ได้กล่าวว่า การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง การมีทัศนคติทางบวกของมีส่วนสำคัญมากต่อการสนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากการสอนแบบเรียนรวมมีการเปิดโอกาสหรืออำนวยความสะดวกให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีเวลาในการทำงานร่วมกันหรือจัดสรรเวลาเพื่อให้ครูและบุคลากรได้เตรียมการสอนร่วมกันและช่วยสนับสนุนด้านอุปกรณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม

Mitchell (2016, p. 27) ได้กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหาร หมายถึง การที่ผู้บริหารมีความพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จ มีการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้าก่อนหกเดือนสำหรับการรับนักเรียนที่มี

ความต้องการจำเป็นพิเศษเข้ามาเรียน โดยจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุน และทรัพยากรที่เหมาะสมให้กับนักเรียน เช่น แก้อั้วรถเข็นเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตในโรงเรียนได้อย่างปกติ อุปกรณ์สำหรับยกเพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนได้ และใช้เทคโนโลยีสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ รวมถึงการสร้างสัมพันธภาพทางบวกกับนักเรียนและครอบครัวนักเรียน เพื่อให้ครอบครัวเชื่อมั่นและไว้วางใจในการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การทำงานร่วมกับความกับครอบครัว โรงเรียนให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นและความเชื่อของครอบครัวของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านและโรงเรียน ให้ข้อมูลกับผู้ปกครองเกี่ยวกับความสำเร็จของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และให้ข้อมูลผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 26) ได้ให้ความหมายบทบาทผู้บริหารโรงเรียนไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการศึกษาย่างทั่วถึงและเท่าเทียมส่วนหนึ่งจะต้องดูแลรับผิดชอบนักเรียนที่มีความต้องการแตกต่างในลักษณะที่แตกต่างหลากหลาย ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงสำหรับบุคลากรหน้าที่ของผู้บริหารคือจูงใจให้ผู้ร่วมงานได้เห็นปรัชญาและวิสัยทัศน์ใหม่ว่า เด็กที่มีความต้องการแตกต่างทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนและมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ สร้างความเข้าใจให้ครู บุคลากร และผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดเข้าใจปรัชญาการเรียนรวม ตรงกันและทำให้มั่นใจว่าการเรียนรวมเป็นส่วนหนึ่งของทุกอย่างที่ปฏิบัติอยู่ในสถานศึกษา ตั้งแต่หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัด/การประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และรวมไปถึงโครงการพิเศษต่าง ๆ นอกไปจากนั้นสิ่งที่ผู้บริหารควรทำ คือ ปรับโครงสร้างการบริหารให้สอดคล้องกับภารกิจใหม่ และจัดทำแผนการติดตามผลและประเมินผลโดยพัฒนาตัวบ่งชี้ของการเป็นสถานศึกษาแบบเรียนรวม

กชพรพรรณ สุธิติธีรฎพงษ์ (2562, หน้า 8) ได้กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของบุคคลตามอำนาจหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงจะต้องมีศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่จะทำให้การบริหารจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นการกระทำหรือการปฏิบัติซึ่งจะขึ้นอยู่กับสภาพ เป็นความเป็นอยู่ของบุคคล และความคาดหวังของสังคม โดยบทบาทนั้นจะมีการกำหนดไว้

อย่างชัดเจน หากสภาพของบุคคลเปลี่ยนไปบทบาทที่มีอยู่ก็จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ยิ่งบุคคลนั้นความสัมพันธ์กับสังคมมากเท่าใด หน้าที่ ความคาดหวัง พฤติกรรม และ บทบาทก็จะเพิ่มมากขึ้น

ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562, หน้า 6) ได้กล่าวว่า ด้านบทบาท ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง แบบแผนหรือแบบอย่างการปฏิบัติตนตามสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีขึ้นในหน่วยงานของผู้ครองตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการกำหนดนโยบาย วางแผนการจัดการศึกษา การควบคุม การบริหารงาน การระดมทรัพยากรอย่างเป็นระบบ การส่งเสริมความสัมพันธ์กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งชุมชน ผู้ปกครอง โดยใช้ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ เงิน วัสดุอุปกรณ์ และเวลา ดำเนินการให้บรรลุ จุดมุ่งหมายและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่สถานศึกษา

สรุปได้ว่า บทบาทผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของผู้บริหารโรงเรียนตามอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการการศึกษา แบบเรียนรวม ด้านการกำหนดนโยบาย วางแผนการจัดการศึกษา การควบคุม การบริหารงาน การระดมทรัพยากรอย่างเป็นระบบ การส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมให้ ประสบความสำเร็จ การส่งเสริมความสัมพันธ์กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ตลอดจนการ บริการพิเศษแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษรวมถึงการสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรวมให้แก่ชุมชน ผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.6.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารโรงเรียน

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารโรงเรียนไว้ ดังนี้
 สุพล วังสินธ์ (2552, หน้า 36) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรวมจะบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่ขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารจัดการเรียนรวม ซึ่งมีดังนี้

1. ให้นโยบายการสนับสนุน ให้มีการจัดการเรียนรวมในสถานศึกษา
2. การวางแผน ประชุม กำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมบุคลากร ทั้งระบบในโรงเรียน
3. การประสานงานกับกรรมการสถานศึกษาชุมชน
4. การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก ปรับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยความสะดวก
5. สร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูในการสอนนักเรียนพิเศษ

วันทนา เมืองจันทร์ (2556, หน้า 10) ได้กำหนดบทบาทผู้บริหาร ในฐานะผู้นำไว้ดังนี้ บทบาทในการดำเนินการ บทบาทในการปรับปรุงเสริมแต่ง บทบาท ในฐานะนักพูดที่มีศิลป์และนักฟังที่ดี บทบาทในฐานะผู้เข้าสังคมได้ดี บทบาทในการ ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ร่วมงาน บทบาทในการสร้างศรัทธา ค่านิยม บทบาทในการริเริ่ม สร้างสรรค์ บทบาทในการเป็นนักการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา บทบาทในการกำหนด วิสัยทัศน์ บทบาทผู้นำทางวิชาการอย่างมีคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน บทบาทผู้นำ ทางวิชาการที่เข้มแข็งมีการพัฒนางานวิชาการอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการบริหาร จัดการที่เป็นที่ยอมรับ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้งเพื่อสร้างสรรค์ศรัทธา กระทำตน ให้เป็นตัวอย่างที่ดีในด้าน การมีคุณธรรมจริยธรรมจรรยาบรรณ ก็จะทำให้การแสดง บทบาทต่าง ๆ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2559, หน้า 24) ได้กำหนดบทบาทผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษาตามกรอบนโยบายและมาตรฐานการประเมิน ไว้ดังนี้

1. บทบาทด้านการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนพัฒนาตาม ธรรมชาติเพิ่มศักยภาพ ดังนี้

1.1 บทบาทจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีอาคาร สถานที่ที่เหมาะสม

1.2 บทบาทในการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน

1.3 บทบาทในการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศทุกรูปแบบ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วย ตนเอง และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

1.4 บทบาทในการจัดให้มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด พื้นที่สีเขียวและสิ่ง อำนวยความสะดวกและอยู่ในสภาพใช้การได้ดี

1.5 บทบาทในการจัดและส่งเสริมใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและ นอกสถานศึกษา

2. บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัด กระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 บทบาทในการส่งเสริมให้ผู้สอนมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

2.2 บทบาทในการจัดให้มีรายวิชา กิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความสนใจ

2.3 บทบาทในการส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์การเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

2.4 บทบาทในการส่งเสริมให้ผู้สอนมีการจัดระบบการบันทึก การรายงานผลและการส่งต่อข้อมูลของผู้เรียน

2.5 บทบาทในการนิเทศการเรียนการสอน นำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน อย่างสม่ำเสมอ

2.6 บทบาทในการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน

3. บทบาทในการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลาย ดังนี้

3.1 บทบาทในการสนับสนุนการจัด พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือที่เข้มแข็งและทั่วถึง

3.2 บทบาทในส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมตอบสนองความสามารถทางวิชาการ และความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

3.3 บทบาทในการจัดกิจกรรมส่งเสริม และตอบสนองความสามารถพิเศษความถนัด ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

3.4 บทบาทในการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมค่านิยมที่พึงามให้แก่ผู้เรียน

3.5 บทบาทในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ กีฬา นันทนาการ

3.6 บทบาทในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมสืบสานสร้างสรรค์ วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาไทย

3.7 บทบาทในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย

จากแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารโรงเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า บทบาทผู้บริหารโรงเรียนสามารถพิจารณาได้ตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ของโรงเรียน ดังนี้ บทบาทด้านการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพ ได้แก่ บทบาทจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสมการส่งเสริม สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน และการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ บทบาทผู้บริหาร สถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมให้ผู้สอนมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน จัดให้มีรายวิชา กิจกรรมที่หลากหลาย และ บทบาทในการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลาย โดยการสนับสนุนการจัด พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือที่เข้มแข็ง และทั่วถึง ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมตอบสนองความสามารถทางวิชาการและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริม และตอบสนองความสามารถพิเศษความถนัดของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

1.6.2 ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน

1.6.2.1 ความหมายของความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียนไว้ ดังนี้

Mitchell (2016, p. 59) ได้กล่าวว่า ความพร้อมของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนมีแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นทุกประเภท มีการควบคุมกำกับติดตามประสิทธิภาพของหน่วยงาน สนับสนุนการเรียนรู้เพื่อให้ทำงานได้สอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 96) ได้กล่าวว่า ความพร้อมของโรงเรียน หมายถึง ความพร้อมของโรงเรียนด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากรและหลักสูตร ซึ่งมีผลโดยตรงต่อความพร้อมของครูในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนรวมกับนักเรียนปกติ เมื่อพิจารณากันอย่างถี่ถ้วนแล้วยังพบว่า มีระดับความพร้อมของโรงเรียนที่จะสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้ค่อนข้างน้อย ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาด้านปัจจัยต่าง ๆ ให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อเอื้อให้ครูที่มีหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในชั้นเรียนแบบเรียนรวมนั้นสามารถสอนนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สุมาลี ศรีพิง (2560, หน้า 76) ได้กล่าวว่า ความพร้อมของโรงเรียน หมายถึง ความพร้อมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยโรงเรียนจำเป็นต้องมีความพร้อมในการจัดการเรียนรวมทั้งด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร เทคโนโลยี และหลักสูตร ตลอดจนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษซึ่งความพร้อมของโรงเรียนถือได้ว่าเป็นบทบาทสำคัญที่ช่วยให้ให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและนักเรียนปกติได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีศักยภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 49) ได้เสนอว่า ความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม คือ ความพร้อมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนทางด้านอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ดังนั้น การปรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เทคโนโลยี สื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ สำหรับโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน หมายถึง ความพร้อมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ทั้งในด้านอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม สื่อ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร เทคโนโลยี และหลักสูตร ตลอดจนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและครูผู้สอนสามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียนไว้ ดังนี้

Gravios (2013, pp. 109–134) ได้กล่าวว่า การนำสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมนั้น ถือเป็นหลักในการอำนวยความสะดวกให้แก่ครูในการสอน จัดการเรียนรู้อ และสื่อสารกับกลุ่มที่ร่วมงาน โดยมีรูปแบบแห่งความสำเร็จในการนำไปใช้ ดังนี้

1. สามารถระบุความต้องการจำเป็นของนักเรียนและประเมินความสอดคล้องระหว่างกลวิธีการสอนของครูกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

2. ตอบสนองในการวางแผนระยะสั้น 4-6 สัปดาห์โดยประมาณ ซึ่งครูและหุ้นส่วนกำหนดเป้าหมายที่วัดได้โดยเชื่อมโยงกับหลักสูตร

3. อำนาจการจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์เพื่อสนับสนุนครูในชั้นเรียนรวม เพื่อให้รู้ว่าการจัดการเรียนการสอนต้องสะท้อนถึงความต้องการของนักเรียน

4. กระตุ้นให้ครูใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อแก้ปัญหา สังเกต และเรียนรู้แบบปฏิบัติในการจัดการเรียนรวมของครูคนอื่น ๆ ในระดับกว้าง

Ministry of Education and Research (2016, Online) ได้เสนอนโยบายและดำเนินการพัฒนาการศึกษาของประเทศเอสโตเนียร่วมกับ OECD ในการประเมินผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักเรียน โดยได้นำนโยบายและการปฏิบัติมาเป็นการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในหลายประเด็นสำคัญ ซึ่งกระทรวงศึกษาและการวิจัยได้ร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ในประเทศเพื่อจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมหลายประการ ดังนี้

1. การจัดทำระบบสารสนเทศการศึกษา โดยการสร้างเว็บไซต์ที่บรรจุสารสนเทศเกี่ยวกับข้อมูลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อมูลนักเรียน ครู เจ้าหน้าที่ รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ระบบการช่วยเหลือนักเรียน วิธีการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เพื่อให้ทุกฝ่ายได้ใช้ประโยชน์

2. การจัดตั้งศูนย์ปรึกษาการเรียน (Study Counseling Centers) ให้มีหน้าที่ประสานช่วยเหลือ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของสถานศึกษา โดยกิจกรรมที่ศูนย์นี้ทำได้แก่การให้บริการด้านจิตวิทยา บริการแนะแนวด้านสังคม บริการผู้เชี่ยวชาญด้านการพูด บริการการสอนเพื่อแก้ปัญหา (Remedial Instruction) ที่ศูนย์นี้จะมีคณะกรรมการ (Counseling Committee) ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ช่วยเหลือการทำงานของสถานศึกษาในการพิจารณาสิ่งที่เป็นประเด็นปัญหาในการปฏิบัติ เช่น การตัดสินใจประเภทของหลักสูตรเฉพาะบุคคล การประเมินการเรียน เป็นต้น

3. จัดบริการเสริมจากสถานศึกษา สถานศึกษาหลายแห่งจัดสอนเสริมด้านวิชาการให้นักเรียนหลังเลิกเรียน บางแห่งจัดบริการแก้ไขปัญหาการพูดทั้งในระดับกลุ่มและรายบุคคล ในส่วนการจัดทำหลักสูตรเฉพาะบุคคลได้พิจารณาให้มีความยืดหยุ่นแตกต่างจากหลักสูตรของประเทศอื่น ๆ

4. การแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาในระดับมณฑล กฎหมายการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาระดับภาค (Regional Counseling Committee) ในแต่ละมณฑล เพื่อดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างใกล้ชิดเป็นรายบุคคล

5. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยประเทศเอสโตเนียตั้งเป้าหมายว่าต้องเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยีก้าวหน้า จึงได้พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแบบเรียนรวม โดย UNESCO Institute for Technology in Education และ European Agency for Development in Special Needs Education เลือกลงเป็นกรณีศึกษาในด้านการจัดทำ e-Learning สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้วยความสามารถ โดยมีศูนย์พัฒนาชื่อว่า Estonian e-Learning Development Centre (ELDC) ด้วยการร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ ในการพัฒนาระบบช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างหลากหลาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 49-50) ได้เสนอว่า โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ควรดำเนินการตรวจสอบสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สื่อ บริการและความช่วยเหลือด้านการศึกษา และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น ห้องเรียน ห้องบริการ ห้องน้ำ ห้องอาหาร ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่ปลอดภัย เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภทสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ โดยมีแนวทางหรือสิ่งที่ควรคำนึง ดังนี้

1. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการความช่วยเหลืออื่น ๆ ทางการศึกษาให้สอดคล้องกับกฎกระทรวง

2. การวางแผนห้องเรียน (อัตราส่วนครูต่อนักเรียน) และห้องบริการที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเพียงพอ

3. จัดสภาพแวดล้อม ห้องเรียนและห้องบริการต่าง ๆ ให้ นักเรียนทุกคน รวมถึงนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาแต่ละประเภท สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จริง

4. จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับความต้องการ ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและตามประเภทความพิการ

5. จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นพิเศษที่เน้นความ ปลอดภัยและป้องกันภัย เพื่อเตือนหรือสื่อสารกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แต่ละประเภท

6. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่ระบุถึงการปรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ ให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้

7. การปรับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เช่น จัดทำทางลาด ลิฟท์ ห้องสุขาที่มีราวจับหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เอื้อต่อนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ

8. การบริการอย่างเต็มรูปแบบของโรงเรียนที่จัดการศึกษา แบบเรียนรวม ควรจัดในลักษณะโรงเรียนพิเศษใกล้บ้าน มีสถานพยาบาล หรือคลินิก ช่วยเหลือ รวมถึงจัดหาสิ่งทีนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรได้รับตามสิทธิ

จากแนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมของโรงเรียน สรุปได้ว่า ความ พร้อมของโรงเรียน เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยโรงเรียนที่มี การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ควรดำเนินการตรวจสอบสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สื่อ บริการและความช่วยเหลือด้านการศึกษา และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเช่น ห้องเรียน ห้องบริการ ห้องน้ำ ห้องอาหารแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนให้พร้อม ตลอดจนมีบริการอย่างเต็มรูปแบบ ช่วยเหลือ รวมถึงจัดหาสิ่งทีนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรได้รับตามสิทธิของ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

1.6.3 ความรู้และทักษะของครูผู้สอน

1.6.3.1 ความหมายของความรู้และทักษะของครูผู้สอน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความรู้และทักษะของครูผู้สอนไว้ดังนี้

Mitchell (2016, pp. 29–30) ได้กล่าวว่า การคัดเลือกครูผู้สอน หมายถึง การคัดเลือกครูและครูผู้ช่วยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและเหมาะสมเพื่อดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ สำหรับครูและครูการศึกษาพิเศษจะได้รับการดูแลช่วยเหลือจากฝ่ายต่าง ๆ เช่น แหล่งข้อมูลครู การเรียนรู้และพฤติกรรม ฝ่ายประสานงานการศึกษาพิเศษ ฝ่ายทุนการศึกษาพิเศษ และฝ่ายสนับสนุนทางกายภาพซึ่งรวมไปถึงการได้ยิน และการมองเห็นระดับปานกลาง

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 94) ได้กล่าวว่า โรงเรียนจะต้องมีครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียน ถ้าโรงเรียนจะจัดกิจกรรมการเรียนรวมสำหรับเด็ก ประเภทใดควรมีครูที่สำเร็จการศึกษาในการสอนประเภทนั้น เช่น เปิดโครงการเรียนรวมเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะต้องมีครูการศึกษาพิเศษที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หากรับเด็กประเภทนี้มากขึ้นจะต้องมีครูหลายคนหรืออาจมีครูที่เลี้ยงด้วยซึ่งมีหน้าที่ช่วยครูการศึกษาพิเศษ หากเปิดรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหลายประเภทจะต้องมีครูการศึกษาพิเศษที่มีความรู้และประสบการณ์กับเด็กแต่ละประเภทในหลายประเภทด้วย ซึ่งครูการศึกษาพิเศษนอกจากจะมีหน้าที่ในการสอนและให้การช่วยเหลือแก่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแล้ว ยังควรมีหน้าที่ให้ข้อมูลแก่ครูปกติตลอดจนบุคลากรอื่นของโรงเรียน ตลอดจนข้อมูลเด็กปกติด้วย เช่น ให้ความรู้แก่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ วิธีปฏิบัติต่อเด็ก สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติต่อเด็ก แนวคิดและปรัชญาของการศึกษาพิเศษ เป็นต้น แต่จากสภาพปัจจุบันนี้ ครูที่ทำการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษยังมีความคิดว่าเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีหลายประเภท เตรียมการสอนยากและซับซ้อน และมีหลายระดับชั้นเป็นปัญหาในการเตรียมการสอน ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมกับเด็กปกติขาดความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนเด็ก การสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษต้องสอนเด็กเป็นรายบุคคล ต้องใช้เวลามากในการสอน ทำให้ครูผู้สอนมีเวลากับเด็กปกติน้อยลง

ไม่มีเครื่องมือในการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ และการประเมินผลเด็กต้องใช้เวลามากกว่าเด็กปกติ จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวจึงส่งผลให้ครูทำการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไม่สามารถทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 31) ได้เสนอว่า ครูนั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญหรือหัวใจของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพราะคุณลักษณะของครูนั้นจะส่งผลต่อความสามารถและสมรรถนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งครูจำเป็นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และตระหนักถึงวิธีการเรียนรวม เป็นครูที่ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมมาเป็นอย่างดี และสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ พร้อมทั้งยอมรับและเต็มใจสนับสนุนให้เด็กนักเรียนปกติมีความเชื่อและเจตคติที่ดีต่อการเรียนรวม ตลอดจนจนการเข้าใจและการรับรู้บทบาทของตนในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมด้วย

นิลลักษณ์ การสอน (2561, หน้า 11) ได้กล่าวว่า ครูที่ปฏิบัติงานเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล หมายถึง ครูมีความรู้ มีทักษะ มีความเข้าใจและเจตคติที่ดีและสามารถปฏิบัติต่อผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรวม โดยผ่านการฝึกอบรมหรือพัฒนาให้มีทักษะการจัดการเรียนรวม สามารถวิเคราะห์ผู้เรียน จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) จัดหาผลิตและใช้สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สามารถนำแผนไปสู่การปฏิบัติ นำข้อมูลจากการวัดและประเมินผลไปพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาของผู้เรียน

นรรชต์ ผันเชียร (2562, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ครูการศึกษาพิเศษคือ ครูเฉพาะทางที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เนื่องจากมีความต้องการการศึกษาในรูปแบบพิเศษ หรือภาวะความบกพร่องบางประการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ พฤติกรรม ทำให้มีผลกระทบในการเรียนแบบปกติ ทำให้จำเป็นต้องมีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคลซึ่งเป็นหน้าที่ของครูการศึกษาพิเศษในการดำเนินงานดังกล่าว

สรุปได้ว่า ความรู้และทักษะของครูผู้สอน หมายถึง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่เหมาะสม ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวม สามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนมีส่วนช่วยในการสนับสนุนให้เพื่อนครูสามารถทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และทักษะของครูผู้สอน

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และทักษะของครูผู้สอนไว้ดังนี้

UNESCO (2013, p. 11) ได้เสนอว่า ครูที่สอนในชั้นเรียนรวมจะต้องมีความสามารถที่ประกอบด้วยความรู้ เจตคติ และทักษะ และต้องมีการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. การร่วมมือและทำงานเป็นทีม
2. การทำงานร่วมกับผู้ปกครองและครอบครัวของนักเรียน
3. การทำงานร่วมกับผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ๆ

ดจนยา อินจำปา และคณะ (2560, หน้า 126) ได้กล่าวว่า บทบาทครูในการช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาคเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่โรงเรียน มีดังนี้

1. เข้าใจธรรมชาติของเด็กแต่ละคน เนื่องจากวิธีการที่ได้ผลในเด็กคนหนึ่งอาจไม่ได้ผลในเด็กอีกคนหนึ่ง ดังนั้น ครูจึงควรรู้จักปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและวิธีการเรียนรู้ที่ต่างกัน ของเด็กแต่ละคน
2. ร่วมมือกับผู้ปกครอง โดยยึดหลักการปฏิบัติต่อเด็กในแนวทางเดียวกับผู้ปกครอง เนื่องจาก ผู้ปกครองถือเป็นผู้เชี่ยวชาญสูงสุดสำหรับลูกของตนเอง
3. ส่งเสริมพฤติกรรมที่ดี เช่น หากเด็กปลกกันในกลุ่มครูควรชมเด็กที่นิ่งเงียบและไม่ตอบโต้ นอกจากจะเป็นการปลุกฝังนิสัยที่ดีให้กับเด็กแล้ว ยังเป็นการสร้างเสริมความปลอดภัยให้กับเด็กอีกด้วย
4. สนับสนุนสิ่งที่ดีต่อความรู้สึกของเด็ก เช่น หากเห็นว่าเด็กมีความสุขกับการได้ทำอะไรสิ่งหนึ่ง ก็ควรสนับสนุนให้เด็กทำสิ่งนั้น โดยอาจยืดเวลาให้เด็กได้ทำต่อไปแม้จะเข้าสู่เวลาเรียนแล้ว หรืออาจให้ เด็กทั้งห้องได้ร่วมทำในสิ่งเดียวกันเพื่อเป็นการยืดเวลาให้เด็กไปในตัว

5. ทำกฎให้ง่ายและยืดหยุ่น สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษครูควรช่วยเหลือให้เด็กสามารถ ปฏิบัติตามกฎได้ดียิ่งขึ้น หากกฎดังกล่าวยากเกินไปสำหรับเด็กที่จะปฏิบัติตาม

6. ไม่ลดละ กล่าวคือ หากเด็กประพฤติตัวไม่เหมาะสมสมควรพยายามหาหนทางในการแก้ไข พฤติกรรมเด็กให้จงได้ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมนั้นมีความสำคัญสำหรับเด็กทุกคน และถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเช่นกัน

7. หมั่นติดต่อกับผู้ปกครอง โดยอาจเขียนบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ผู้ปกครอง ติดต่อผ่านอีเมล หรือโทรศัพท์ เพื่อให้ผู้ปกครองรับทราบสภาพของเด็กที่โรงเรียน และทำให้การช่วยเหลือเด็กเป็นไป อย่างต่อเนื่องระหว่างบ้านและโรงเรียน

นรรีชต์ ฟันเซียร (2562, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ครูการศึกษาพิเศษนั้นจะต้องเป็นผู้ที่ศึกษาในด้านการศึกษาพิเศษมาโดยตรง เพราะจำเป็นจะต้องเข้าใจสภาพของภาวะความบกพร่องของนักเรียน เพื่อให้สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองกับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ทำให้ครูการศึกษาพิเศษนั้นต้องมีความรู้ในด้านวิชาการเกี่ยวกับวิชาการเรียนรู้ต่าง ๆ และในขณะเดียวกันก็ต้องสามารถประยุกต์เนื้อหาวิชาเหล่านั้นให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้อีกด้วย ซึ่งครูการศึกษาพิเศษนั้นจะต้องมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. สอนเด็กพิเศษในชั้นเรียนเรียนร่วม หรือ ชั้นเรียนคู่ขนาน
2. ประเมินนักเรียนในทักษะต่าง ๆ วิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยเพื่อนำไปวางแผนจัดการเรียนการสอน

3. ปรับบทเรียนและเนื้อหาให้เหมาะกับความสามารถของแต่ละคน

4. จัดทำแผนการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP)

5. ประเมินพัฒนาการเด็ก

6. ให้คำปรึกษาสำหรับผู้ปกครองที่มีลูกเป็นเด็กพิเศษ

7. ประสานงานกับ ครูประจำชั้น หมอ นักบำบัดต่าง ๆ

จากแนวคิดเกี่ยวกับความรู้และทักษะของครูผู้สอน สรุปได้ว่า ครูผู้สอนในชั้นเรียนร่วมนั้นต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองกับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม โดยครูผู้สอนจะต้องประเมินทักษะและค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก วางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้ และ

กระตุ้นให้เด็กเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนการหมั่นติดต่อกับผู้ปกครอง โดยอาจเขียนบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ผู้ปกครอง ติดต่อกันผ่านอีเมล หรือโทรศัพท์ เพื่อให้ผู้ปกครอง รับทราบสภาพของเด็กที่โรงเรียน และทำให้การช่วยเหลือเด็กเป็นไปอย่างต่อเนื่องระหว่างบ้าน และโรงเรียน

1.6.4 การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.6.4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

Mitchell (2016, p. 56) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมและการได้รับการสนับสนุนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ประสบความสำเร็จ เป็นผลมาจากความร่วมมือและการได้รับการสนับสนุนจากบุคลากรโรงเรียนกับผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ และโรงเรียนกับสถานประกอบการในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการและความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่หลากหลาย ตลอดจนการมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาความเชี่ยวชาญของครูและบุคลากรที่ทำหน้าที่ดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ เช่น ออทิสติกสเปกตรัม การบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หรือการเรียนรู้และพฤติกรรมครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถเข้าถึงการสนับสนุนและพัฒนาความเชี่ยวชาญได้ตลอดเวลา การพัฒนาความเชี่ยวชาญสำหรับครูผู้สอนและครูผู้ช่วยเป็นไปเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถและความเข้าใจด้านการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

Sears (2014, p. 50) ได้กล่าวว่า การได้รับการสนับสนุน หมายถึง การได้รับการสนับสนุนทั้งจากผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ นักเรียนปกติ และชุมชน เนื่องจากผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เป็นบุคคลหนึ่งที่มีส่วนในการตัดสินใจว่านักเรียนนั้นควรอยู่ในห้องเรียนรวมหรือห้องพิเศษ ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมทำให้ทางโรงเรียนได้รับแรงสนับสนุนจากผู้ปกครองของนักเรียนในการส่งเสริมนักเรียน

ในชั้นเรียนรวมร่วมกับเพื่อนนักเรียนปกติ รวมไปถึงผู้ปกครองนักเรียนปกติและชุมชน ซึ่งถือเป็นปัจจัยเชิงบวกต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เนื่องจากเป็นอีกกลไกหนึ่งที่สามารถให้ความรู้แก่นักเรียนปกติให้เข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558,

หน้า 128-129) ได้เสนอว่า การสนับสนุนและการเข้ามามีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนแบบเรียนรวมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนขององค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่ต้องเข้ามามีส่วนช่วยเหลือ สนับสนุน และพัฒนา โดยต้องอาศัยความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมจากบุคคลหลายคนหรือหลายกลุ่ม เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหา และพัฒนาร่วมกันอย่างเป็นกระบวนการและให้การจัดการเรียนรวมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของโรงเรียน การพัฒนาช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อเข้าสู่ระบบการเรียนแบบเรียนรวม ตั้งแต่คัดแยกนักเรียน การสร้างความตระหนัก การจัดอุปสรรคในการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง นักเรียนทุกคนในชุมชนต้องได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง สามารถเข้าถึงและได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นด้านการศึกษาซึ่งนักเรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาในระบบเดียวกันที่เหมาะสม ไม่มีการแบ่งแยกและได้รับโอกาสในการเรียนรู้ในสถานศึกษาเดียวกัน ตลอดจนการบริการด้านสุขอนามัยสำหรับนักเรียนทั้งนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและนักเรียนทั่วไป

นิลลักษณ์ การสอน (2561, หน้า 33) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วม

ของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมผู้บริหารจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในโรงเรียนที่จะเป็นผู้นำ และสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภทในชั้นเรียนแบบเรียนรวมของโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องนำเสนอเรื่องการจัดการเรียนรวมให้คณะกรรมการโรงเรียนทราบ และพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนรวมประจำโรงเรียน ซึ่งควรประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ผู้ปกครองและบุคลากรภายนอก เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนรวม แนวทางการดำเนินงาน และจัดสรรงบประมาณ

ฉันทลักษณ์ จันทศรี (2562, หน้า 38) ได้กล่าวว่า การได้รับการสนับสนุน หมายถึง การมีส่วนร่วมช่วยเหลือและสนับสนุนโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม ทั้งการช่วยเหลือด้านบุคลากร และครูในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม การสนับสนุนด้านนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในการจัดหาบริการที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้บนแผนงานการศึกษาเฉพาะบุคคล การเข้ามามีส่วนสนับสนุนการสร้างเครือข่าย ปรับหลักสูตรและวิธีการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภท มีส่วนช่วยในการจัดการนิเทศ มีการจัดองค์กรหรือกลุ่มครูที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การสนับสนุนจากผู้ปกครองโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับกับครูผู้สอนและผู้ดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้ปกครองในการแก้ไขและปรับปรุงพัฒนาการของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการสนับสนุนในการพัฒนาวิชาชีพตลอดจนการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การมีส่วนร่วมและสนับสนุนในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นผลมาจากความร่วมมือและการเข้ามามีส่วนช่วยสนับสนุนในการพัฒนาการเรียนแบบเรียนรวมขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งด้านบุคลากร และครูในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม เพื่อร่วมกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนรวม เสนอแนวทางการดำเนินงาน และส่งเสริมการจัดการเรียนรวมให้ประสบผลสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนการสนับสนุนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในการจัดหาบริการที่จำเป็น รวมไปถึงสามารถเข้าถึงและได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่น ๆ ด้านการศึกษา

1.6.4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

อรทัย แสนชัย (2559, หน้า 251-260) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรวมจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และเพื่อให้การสรรหาความร่วมมือจากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลายควรพิจารณาความร่วมมือออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการสนับสนุนและบริหารจัดการชั้นเรียน

รวม ด้านการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ และด้านการจัดสภาพแวดล้อม ซึ่งความร่วมมือทั้ง 4 ด้านดังกล่าว โรงเรียนจะได้รับจากชุมชน องค์กรรัฐ และองค์กรเอกชน โดยเฉพาะที่ต้องให้ความร่วมมือตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ หลายฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข นอกจากนี้ การกำหนดโครงสร้าง การทำงานของโรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรวมให้เป็นศูนย์บริการทางการศึกษาพิเศษ ที่มีคุณภาพตามที่ สพฐ. กำหนด ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จของการเรียนรวมร่วมกัน ระหว่างโรงเรียนกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ดังนี้

1. ทำให้รู้สึกถึงความจำเป็นที่ต้องมีเครือข่าย และการมีส่วนร่วมในการประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ
2. การร่วมสร้างวิสัยทัศน์ในการจัดการเรียนรวมและกำหนดกลยุทธ์ไปสู่ความสำเร็จ
3. การขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน เพื่อลดอุปสรรคในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
4. การชื่นชมสรรเสริญการดำเนินงานที่มีผลสำเร็จ
5. การปลูกฝังแนวทางการทำงานของเครือข่าย

ให้เป็นวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 137) ได้เสนอว่า ในการสนับสนุนโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาที่ทำหน้าที่บริหาร กำกับ ติดตาม และนิเทศโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยมีบทบาทหน้าที่ในการสนับสนุนด้าน ๆ ดังนี้

1. จัดให้มีการศึกษาแบบเรียนรวมและสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมโดยแต่งตั้งคณะกรรมการการดำเนินงานการศึกษาพิเศษระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อวางแผนช่วยเหลือและพัฒนาโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมสู่โรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม
2. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม เป็นองค์กรทางวิชาการรองรับงานวิชาการการศึกษาพิเศษของเขตพื้นที่ การศึกษา ให้มีการดำเนินการช่วยเหลือสนับสนุนการทำงานร่วมกัน

3. มีการติดตาม ตรวจสอบผู้เรียนในเขตบริการของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เข้ามาเรียนในระบบโรงเรียน
4. มีส่วนร่วมในการดำเนินการสนับสนุน ผู้เรียนที่จบการศึกษา และผู้เรียนที่ออกจากระบบ
5. มีการติดตาม ตรวจสอบผู้เรียนที่ออกจากระบบ เพื่อช่วยเหลือให้ผู้เรียนเข้าศึกษาในระบบ
6. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่ายทางการศึกษาและองค์กรเอกชน เพื่อให้หน่วยงานเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม
7. สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านการศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่และมีบทบาทร่วมกันในการดำเนินการ ดังนี้
 - 7.1 การสนับสนุนการให้ความรู้และพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับแผนการดำเนินการ ภายใต้กรอบของกลยุทธ์ของเขตพื้นที่การศึกษา
 - 7.2 การสนับสนุนการให้ความรู้แก่ครู ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ให้ตรงกับการวางแผนให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
 - 7.3 มีการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้การสนับสนุน ในการจัดบรรยากาศชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ขจัดอุปสรรค ในการเรียนรู้ในห้องเรียนและในโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม
 - 7.4 จัดทะเบียนเพื่อสนับสนุนความต้องการพิเศษ จากการวิเคราะห์ หากพบปัญหา หรือผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาก็จะให้การสนับสนุนช่วยเหลือ
 - 7.5 ให้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะที่ดีต่อผู้บริหาร บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

7.6 ประสานดำเนินงานร่วมกับสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (สศศ.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยใช้หลักกัลยาณมิตร เช่น การส่งเสริมการศึกษา ดูงานเพื่อเพิ่มเติมความรู้การลดช่องว่างในการทำงาน การจัดปัญหา การสร้างขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงาน

7.7 ประสานงานกับหน่วยงานเครือข่าย องค์กร สมาคม และองค์กรบริการส่วนท้องถิ่น (อปท.) ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

7.8 นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล ดำเนินงานโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพื่อให้ผู้พิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามกฎหมายกำหนด

7.9 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย บริหารจัดการ พัฒนาการเรียนการสอน การจัดการเรียนรวม โดยจัดตั้งคณะกรรมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยเฉพาะจากผู้เชี่ยวชาญหลายฝ่าย

จากแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมและการได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ขาดไม่ได้สำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เนื่องจากการจะจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกฝ่าย ทั้งครูการศึกษาพิเศษ นักจิตวิทยาโรงเรียน ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทางด้านอื่น ๆ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะต้องมองให้รอบด้านในทุกมิติของการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและต้องประสานความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องเหล่านั้นให้มีความเข้าใจ และมีเป้าหมายเดียวกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งนอกจากจะได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนในเรื่องปัจจัยสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกประเภทในโรงเรียนแล้ว ยังจำเป็นที่จะต้องมีการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมในทักษะความรู้ และประสบการณ์ แก่บุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนรวมรวมทั้งการกำกับ ติดตาม นิเทศ นอกจากนั้นยังต้องสนับสนุนงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ ตลอดจนการบริการทางการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ

1.6.5 การจัดการเรียนรู้

1.6.5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

Sears (2014, p. 49) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่ต้องส่งเสริมนักเรียนที่มีลักษณะและความสามารถทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้การจัดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมนั้นประสบผลสำเร็จ โดยใช้กลยุทธ์การสอนที่สามารถนำมาใช้ในการสอนแบบเรียนรวมซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น การเรียนรู้ที่เป็นสากล (Universal Design for Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Learning) เป็นการสอนแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าและหาข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาที่ครูผู้สอนกำหนดให้ การสอนแบบมุ่งเน้นเฉพาะทักษะที่บกร่อง (Embedded Instruction) เป็นวิธีการสอนที่เน้นทักษะบางอย่างที่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษขาดไปในขณะที่นักเรียนเรียนร่วมนับกับห้องเรียนปกติ การสอนร่วมกันระหว่างครูประจำรายวิชาและครูการศึกษาพิเศษ (Co-teaching) เป็นวิธีการสอนที่ใช้ครูมากกว่า 1 คน สอน 1 คาบ ใน 1 วิชา ส่วนใหญ่เป็นการสอนร่วมกันระหว่างครูประจำรายวิชาและครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งกลยุทธ์การสอนดังกล่าวเป็นเพียงเทคนิควิธีการสอนบางส่วนที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้สอนในห้องเรียนรวมได้อย่างประสบผลสำเร็จ

Mitchell (2016, p. 31) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนอย่างแท้จริง หมายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมที่มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับนักเรียนที่หลากหลาย จึงช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนร่วมนับกับนักเรียนปกติในชั้นเรียนทั่วไป ครูจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมตามแผนการจัดการเฉพาะบุคคล นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีการวางแผนการเรียนที่ดี ครูวางแผนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนรายบุคคล กระตุ้นให้นักเรียนมีความต้องการจำเป็นพิเศษทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนได้ และมีการสื่อสารโดยตรงระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนด้วยกัน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 29-30) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมที่ครูต้องจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่าง ให้ความสนใจต่อความพร้อมของนักเรียน นอกไปจากนั้นยังต้องคำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ตามประเภทของปัญญา เพศ และวัฒนธรรมของนักเรียนทั้งหมด เพื่อที่จะสามารถตรวจสอบและติดตามความก้าวหน้า

ได้อย่างเหมาะสม มีรูปแบบที่ช่วยให้สร้างสรรค์การทำงานร่วมกันของทีมผู้สอนกับบุคลากรต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ด้วยเหตุนี้การสอนจึงประกอบด้วยครูมากกว่า 1 คน การสอนแบบเรียนรวมอย่างน้อยต้องมีครู 2 คนช่วยกัน คือ ครูที่สอนวิชาปกติ และครูที่ชำนาญการในการสอนภายใต้ความแตกต่างของผู้เรียน แต่มีได้หมายความว่าชั้นเรียนจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ นักเรียนปกติทั่วไปและนักเรียนที่มีความต้องการแตกต่าง มีการกระตุ้นให้นักเรียนช่วยเหลือกันและกัน วางแผนการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม นอกจากนั้นแล้วสิ่งสำคัญอีกประการ คือ การวัด/ประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวมโดยการวัด/ประเมินจะยึดหลักการประเมินแบบก้าวหน้า ซึ่งอาจวัดเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมชั้นเรียนเป็นกระบวนการต่อเนื่องเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้ของตนเองในช่วงเวลาระยะยาว ไม่จัดกลุ่มประเมินตามความสามารถและไม่ต้องใช้เวลามาก จุดประสงค์ของการประเมินเป็นไปเพื่อนำข้อมูลกลับมาใช้ประกอบเนื้อหาการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้และสิ่งที่จะต้องนำมาสอนซ้ำ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมที่มากยิ่งขึ้น

ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562, หน้า 6) ได้กล่าวว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การที่โรงเรียนมีกระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การระบุนความต้องการจำเป็นพิเศษ การประเมินผู้เรียน การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง การจัดชั้นเรียน การสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้อง มีการใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้ที่เป็นสากล (Universal Design for Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้แบบสืบเสาะและหาความรู้ (Inquiry Learning) การสอนแบบมุ่งเน้นเฉพาะทักษะที่บกพร่อง (Embedd Instruction) หรือการสอนร่วมกันระหว่างครูรายวิชากับครูการศึกษาพิเศษ (Co-Teaching)

ภูฟ้า เสวกพันธ์ (2562, หน้า 84) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวมถือเป็นงานสำคัญของการมีคุณสมบัติการเป็นครูที่ดี มีการพัฒนาขั้นตอนและโครงสร้างที่ชัดเจนที่ส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนราบรื่นถึงจุดมุ่งหมายสูงสุดในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมซึ่งมีผู้เรียนที่มีความหลากหลายในชั้นเรียน นับเป็นงานที่มีความท้าทายของครู ครูจะต้องจัดผังชั้นเรียน การวางแผนที่นั่ง มีขั้นตอนในชั้นเรียน การป้อนอาหาร ตารางเข้าห้องน้ำ และการจัดการด้านการแพทย์ ซึ่งนับได้ว่าเป็นรูปแบบการสนับสนุนทางสังคมของผู้เรียนที่มีความสามารถหลากหลาย และผู้เรียนทุกคนต้องสามารถมีส่วนร่วมในชั้นเรียนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมอย่างเป็นทางการที่มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน และช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนรวมกับนักเรียนปกติในชั้นเรียน ทั่วไป โดยมีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีการประเมินผู้เรียน มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง มีการจัดชั้นเรียน มีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้อง และมีการใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้การจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมประสบผลสำเร็จ

1.6.5.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 26-27)

ได้เสนอแนวคิดที่จะจัดการเรียนรวมอย่างมีคุณภาพ ดังนี้

1. บรรยากาศของโรงเรียนมีความปลอดภัย มีระเบียบวินัย มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการ เรียนรู้ของครู
2. กำหนดภารกิจที่ชัดเจน ได้แก่ ความรับผิดชอบร่วมกัน ของคณะทำงานในสารกำหนด การเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์และ กระบวนการวัดและประเมินผล
3. ภาวะผู้นำที่สร้างสรรค์ ได้แก่ผู้บริหาร และครูที่มีภาวะผู้นำ มีความรับผิดชอบในด้าน การเรียนการสอน การปรับพฤติกรรม และการสื่อสารต่อนักเรียนด้วยวิธีที่ไม่แข็งหรืออ่อนเกินไป
4. ใช้แนวทางประชาธิปไตยตัดสินใจในการทำงานของ คณะทำงาน และผู้เกี่ยวข้อง
5. ครูมีความเชื่อต่อการเรียนรวมที่ว่า เด็กทุกคนมีความสามารถ และพบความสำเร็จได้
6. ครูเป็นต้นแบบที่ดี ได้แก่ การตรงเวลา สุขภาพ เห็นใจและปฏิบัติต่อเด็กอย่างให้เกียรติ
7. โรงเรียนมีสิ่งแวดล้อม การจัดชั้นเรียน และผลงานของนักเรียนที่แสดงในชั้นเรียน

8. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมในการถามและตอบคำถาม

9. ครูหมั่นสังเกตความก้าวหน้าของนักเรียนเสมอ ๆ มีข้อมูลความสำเร็จและความก้าวหน้า จากการวัดประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย พร้อมการแจ้งผลการประเมินแก่ผู้ปกครองด้วยวิธีสร้าง สรรค์ ในการปรับปรุงการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน และการปรับการสอนของครู

10. จัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมให้แก่วรรณ ุฒ ผู้ปกครอง เพื่อการมีส่วนร่วมในการจัดการ ศึกษา และการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและคุณภาพของผู้เรียน

11. คุณภาพผู้เรียน คือ การที่ผู้เรียนได้รับสิทธิ และโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่าง เท่าเทียมกันตามศักยภาพของแต่ละคน มีความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในสังคม

12. โรงเรียนจัดการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง หรือจัดการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่เสมอ

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 31) ได้กล่าวว่า แนวคิดการจัดการ การศึกษาแบบการเรียนรวม มีดังนี้

1. ความยุติธรรมในสังคมทุกคนมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการ ได้รับการศึกษา

2. การเรียนรู้ ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ไม่ว่าเด็กคนนั้นจะเป็น เด็กทั่วไปหรือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3. การจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for all) การจัดการศึกษา แบบการเรียนรวมเป็นการจัดการแบ่งแยกทางสังคม ส่งเสริมการ ดำรงชีวิตร่วมกัน ดังนั้น การศึกษาแบบการเรียนรวมจึงเป็นวิธีการเครื่องมือ เพื่อบรรลุ การจัดการศึกษา เพื่อปวงชน

4. เด็กเป็นผู้เลือกโรงเรียนไม่ใช่โรงเรียนเลือกเด็ก โรงเรียน และครูจะต้องปรับสภาพแวดล้อม หลักสูตร การประเมินผลเพื่อสนองความต้องการ จำเป็นพิเศษของนักเรียนแต่ละคน และจัดบริการพิเศษตามความต้องการของแต่ละบุคคล

ญุฬารัตน์ (2562, หน้า 85-86) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. แนวคิดการนำนักเรียนเข้าสู่สภาวะปกติมากที่สุด เป็นแนวคิดหลักของการศึกษา ในปัจจุบันที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องประเภทต่าง ๆ สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันทั่วไปได้ดีขึ้น
 2. แนวคิดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีลักษณะที่เหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภท แต่ละคน
 3. แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบไม่แยกประเภทความบกพร่อง เป็นการจัดบริการให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษตั้งแต่เริ่มต้น โดยนักเรียนไม่ได้ถูกรับความ บกพร่องด้านใดด้านหนึ่ง
 4. แนวคิดการเน้นสิ่งที่ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อจัดการเรียนการสอน ให้แก่นักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
 5. แนวคิดการประสานงานระหว่าง งานวิชาชีพสาขาต่าง ๆ เป็นการจัดการประสานงานในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ รวมทั้งครอบครัวนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะ
 6. แนวคิดทางพฤติกรรมนิยมเป็นการจัดการเรียนการสอน ให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงที่สามารถสังเกตได้ โดยใช้หลักการวางเงื่อนไข หรือ การเสริมแรงงาน
 7. แนวคิดทางนิเวศวิทยา เป็นการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษด้วยการปรับตัวเข้าหากันระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้นักเรียนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมของ บุคคล เพื่อสร้างความเข้าใจในความแตกต่างของสังคม และเพื่อสร้างความเข้าใจในความแตกต่าง ระหว่างบุคคล
- จากแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้อ สรุปได้ว่า การเรียนรวมเป็นการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันที่เน้นโอกาสทางการศึกษาและความหลากหลาย การให้การศึกษาต้องบรรลุศักยภาพของแต่ละคน ซึ่งจะอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าบุคคลสามารถอยู่กับผู้อื่นได้ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนา ความต้องการ และความ

บทพระองค์ตาม นักเรียนจะเรียนรู้ด้วยกันในโรงเรียน เรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน ร่วมมือกันทำงานและรับผิดชอบ และอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติ โดยยึดหลัก ดังนี้ 1) หลักแห่งความเสมอภาค 2) หลักแห่งการปรับ 3) หลักแห่งความหลากหลาย 4) หลักแห่งความชำนาญการ และ 5) หลักแห่งการทำงานร่วมกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.6.6 ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน

1.6.6.1 ความหมายของความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียนไว้ ดังนี้

Sears (2014, p. 49) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีความสามารถและทักษะที่หลากหลาย ดังนั้น ครูผู้สอนคนเดียวในห้องเรียนแบบเรียนรวมไม่สามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ทั้งหมด ดังนั้น เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนในห้องเรียนได้อย่างประสบความสำเร็จ ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคนต้องร่วมมือกันให้ความช่วยเหลือนักเรียนแต่ละด้าน

Mitchell (2016, p. 56) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนทำหน้าที่ให้แนวทางการดูแลนักเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองนักเรียนนำไปปรับใช้ปรับใช้เวลาที่นักเรียนอยู่บ้าน โดยที่นักเรียน ผู้ปกครอง และโรงเรียนมีการตั้งเป้าหมายไว้ร่วมกัน เพื่อแสดงให้เห็นความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของนักเรียนอย่างชัดเจน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 127) ได้เสนอว่า ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมต้องอาศัยความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมจากบุคคลหลายคนหลายกลุ่ม อาจได้แก่ ฝ่ายบริหารของโรงเรียน ครูที่สอนเด็กนักเรียนปกติทุกคน บุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน ทีมงานสหวิชาชีพจากหน่วยงานภายนอก เช่น อบต. อบจ. จากหน่วยงานเอกชน เช่น สมาคม มูลนิธิต่าง ๆ ผู้ปกครองและชุมชนอื่น ๆ เพื่อมุ่งแก้ปัญหาาร่วมกันอย่างเป็นระบบ และเป็นกระบวนการโดยอยู่บนพื้นฐานของเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกัน

สุมาลี ศรีผิง (2560, หน้า 95) ได้กล่าวว่า ได้กล่าวว่า ความร่วมมือจากทุกฝ่าย หมายถึง การที่ครูและบุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน มีบทบาทความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สร้างความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมแก่ผู้ปกครองและชุมชน ทำให้โรงเรียนได้รับการสนับสนุน ส่งเสริม เพื่อการดูแลซึ่งกันและกัน รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้นักเรียนทั่วไป มีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในชั้นเรียนและตระหนักถึงการเท่าเทียมกันในชั้นเรียนแบบเรียนรวม

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 32) ได้ให้ความหมายความร่วมมือร่วมใจไว้ว่า ความร่วมมือร่วมใจเป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนทั่วไปกับบุคลากรชำนาญการพิเศษร่วมกันจัดการเรียนรู้และบริการต่าง ๆ แก่นักเรียนในโรงเรียนแบบเรียนรวม โดยความร่วมมือร่วมใจที่พบในโรงเรียนแบบเรียนรวมต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย มีทั้งความร่วมมือร่วมใจกับผู้ปกครอง ซึ่งผู้ปกครองที่ส่งลูกเข้าเรียนในโรงเรียนแบบเรียนรวมโดยมีเป้าหมายหลักคือต้องการให้เด็กได้รับการสนับสนุนเพื่อจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด ความร่วมมือร่วมใจใน โรงเรียน ซึ่งการพัฒนาโรงเรียนแบบเรียนรวมเริ่มจากการนำนโยบายการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมาสู่โรงเรียนและแปลงมาสู่การปฏิบัติ และความร่วมมือร่วมใจกับองค์กรวิชาชีพ ซึ่งโรงเรียนจำเป็นต้องทำงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษภายนอกเพื่อจะช่วยให้ครูจัดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน มีการสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวม นักเรียนทั่วไปมีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการสร้างความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน และการสร้างทีมงานสหวิชาชีพจากหน่วยงานภายนอก มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานกันอยู่เสมอ ๆ เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

1.6.6.2 แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน
นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียนไว้ ดังนี้

Denise (2012, pp. 19–20) ได้เสนอแนะแนวทางในการทำงานแบบมีส่วนร่วมระหว่างคณะครูของโรงเรียนกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ดังนี้

1. ผู้ปกครองต้องได้รับโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมพัฒนานโยบายของโรงเรียน

2. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กได้รับโอกาสในการร่วมออกแบบโปรแกรมการสอนสำหรับเด็กในปกครองกับคณะทำงานของโรงเรียน ได้รับสิทธิ์ในการ รับฟังและพิจารณาขอปรึกษาด้วย

3. มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนแต่ละคนอย่างระมัดระวัง และไม่กระทบสิทธิส่วนบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครอง

4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

5. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเตรียมการจัดการศึกษาตามความต้องการจำเป็นของลูก

6. ผู้ปกครองควรจะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษตามความต้องการจำเป็น ของนักเรียน ทั้งจากโรงเรียนและชุมชน

7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผล โดยร่วมตัดสินใจว่าลูกควรจะได้รับ การประเมินโดยวิธีใด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลัง ทักษะ ความต้องการจำเป็นของลูก ร่วมประเมินผลด้วยการสังเกตแบบมีอาชีพ ให้ข้อมูล การประเมินผลด้วยวาจา และการเขียน หลังจากการประเมินทันที พร้อมทั้งจะให้ข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับเด็กในปกครอง และคัดค้านผลการประเมินที่เห็นว่าไม่ถูกต้อง และสามารถ เสนอความเห็นที่แตกต่าง

8. การส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองและครอบครัว โดยการให้เขียนสิ่งที่ต้องการและฝึกอบรม ทักษะการเป็นผู้ปกครอง

9. การทำงานแบบมีอาชีพกับสมาคมผู้ปกครองในฐานะที่เป็นตัวแทนของนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ ในบางกรณีอาจเชิญผู้ปกครองเป็นผู้ช่วยครู ตามความสามารถ และความสมัครใจด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 129) ได้เสนอว่า การมีส่วนร่วมของเครือข่ายที่เกี่ยวข้องต่อการจัดการเรียนรรมนั้น โรงเรียนจัดการเรียนรวมควรผสมผสานเป้าหมายของการจัดการศึกษาทั่วไปและการศึกษาพิเศษ มีการทำงานในลักษณะร่วมมือกันระหว่างบุคคล หน่วยงาน ที่มีความมุ่งหวังจะเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาเพื่อเข้าสู่การเรียนรวม ซึ่งในการดำเนินการของโรงเรียนจัดการเรียนรวมควรมีการสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในโรงเรียนจัดการเรียนรวมให้มีศักยภาพ โดยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือในการจัดการเรียนรวมแบบเครือข่าย มีดังนี้

1. การกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงต้องใช้ความสามารถบริหารโครงการให้ประสบความสำเร็จแม้ว่าจะมีอุปสรรคที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
2. ประสิทธิภาพขององค์กรจะเป็นตัวกำหนดจำนวนครั้งในการประชุมและภารกิจ ด้านการบริหารของผู้เข้าร่วมประชุม
3. ความใกล้เคียงระหว่างเครือข่ายโรงเรียนที่ทำงานร่วมกัน
4. นักศึกษาแบบเรียนรวมและนักการศึกษาพิเศษจะต้องยอมรับว่าการทำงานร่วมกันย่อมมีปัญหาอุปสรรคและต้องช่วยกันแก้ปัญหา
5. ครอบครัวจะต้องเกี่ยวข้องตั้งแต่ต้น และบุคลากรทุกฝ่ายต้องตั้งใจฟังความคิดเห็นและความวิตกกังวลของพ่อแม่ผู้ปกครอง
6. การมีส่วนร่วมซึ่งบุคลากรนอกโรงเรียน เช่น นักจิตวิทยา หรือคณะบุคคลในท้องถิ่นที่สามารถให้การสนับสนุนโรงเรียน
7. กิจกรรมการวางแผนและการประเมินผลจะต้องกำหนดไว้ตลอดโครงการ

ภูฟ้า เสวกพันธ์ (2562, หน้า 51-52) ได้กล่าวว่า การปฏิบัติการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มีความสำคัญกับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง หรือผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษคนอื่น ๆ การเรียนรู้แบบเรียนรวมยังช่วยลดความตึงเครียดและความวิตกกังวลเมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนแบบเชิงการแข่งขัน หรือเชิงรุกรายบุคคล อีกทั้งยังส่งเสริมการมีทัศนคติเชิงบวกกับประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่อีกด้วย การสอบแบบเรียนรวมสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนอันจะนำมาซึ่งการมีการพัฒนาการเชิงสังคม ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมมีอิทธิพลอย่างยิ่งโดยเฉพาะกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ ซึ่งหมายรวมถึงกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการหลากหลาย และกลุ่มนักเรียนที่มีความบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมนั้นมีหลายประการ ดังนี้

1. มีลักษณะทางปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือกันมากกว่าเชิงการแข่งขันและเชิงรายบุคคล
2. การเกิดเป้าหมายการเรียนรู้และความรับผิดชอบในระดับบุคคล
3. การจัดการเรียนรู้เชิงโครงสร้างและทางบวกกับกลุ่มที่มีความหลากหลาย

4. การสร้างควมมีส่วนร่วมและความเหมาะสมกับเวลามากกว่าเมื่อเทียบกับการสอนแบบปกติ
 5. สร้างการยอมรับนับถือตนเองและทัศนคติที่มีต่อการทำงานที่มีความท้าทาย
 6. การเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน
 7. การมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความจำ
 8. การเรียนรู้เพื่อการสอน การปฏิบัติ และการเสริมแรง
- พฤติกรรมทางสังคม
9. การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และเพื่อนร่วมชั้นเรียน
 10. การสร้างวัฒนธรรมการเคารพในความหลากหลาย
 11. การมีทักษะทางการร่วมมือมีคุณค่าต่อการทำงานและการใช้เวลาว่างที่เกิดประโยชน์ในสังคม

จากแนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียนสรุปได้ว่า ความร่วมมือในการทำงานระหว่างครูและพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการที่จะช่วยแก้ไขปัญห การเรียนรู้ และพฤติกรรมของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหากทั้ง 2 ส่วน ไม่ให้ความร่วมมือแก่กัน การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาย่อมไม่เกิดแก่เด็ก ซึ่งการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหให้กับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษนั้น ไม่ได้มีแค่บทบาทของครู และพ่อแม่ ผู้ปกครองเท่านั้น ผู้บริหารสถานศึกษา นักจิตวิทยา นักการพูด นักบำบัดและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกส่วน มีส่วนสำคัญทั้งสิ้นที่จะช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นได้รับการแก้ไขแม้กระทั่งสภาพแวดล้อม บริบทสังคม และบุคคลในสังคม หากมีความเข้าใจธรรมชาติในตัวเด็ก ถึงแม่เด็กจะอยู่ที่ใดในสังคม เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษก็สามารถใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างปกติ ดังนั้น บุคคลที่กล่าวมาข้างต้นที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรเข้าใจ ยอมรับ และให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของสังคมประเทศชาติต่อไป

1.6.7 นักเรียนปกติทั่วไป

1.6.7.1 ความหมายของนักเรียนปกติทั่วไป

นักวิชาการได้ให้ความหมายของนักเรียนปกติทั่วไปไว้ ดังนี้

รัชดาพรรณ อินทรสุสันติ (2559, หน้า 17) ได้กล่าวว่า นักเรียนทั่วไป หมายถึง นักเรียนทั่วไปในชั้นเรียนแบบเรียนรวมที่มีศักยภาพและพัฒนาการตามวัย โดยได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนในชั้นเรียนแบบเรียนรวม เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และแนวปฏิบัติสำหรับการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 95) ได้กล่าวว่า นักเรียนทั่วไป หมายถึง นักเรียนที่ไม่มีความบกพร่องใด ๆ โดยก่อนเริ่มโครงการเรียนรวมควรมีการประชุม นักเรียน เพื่อชี้แจงให้เข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความพิเศษในโรงเรียน สิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ ตลอดจนมีมาตรการในการให้รางวัลและการลงโทษนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ดี ต่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เด็กที่เรียนห้องเดียวกับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรได้รับการเน้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้มาก ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อเด็กเรียนรวมจะช่วยให้เด็กปกติปรับทัศนคติที่เหมาะสมต่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การพัฒนาให้เกิดระบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการช่วยเหลือ ในการเรียนจากเด็กนักเรียนปกติ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนที่ดีขึ้นของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 126) ได้ให้ เสนอว่า นักเรียนทั่วไปที่โรงเรียนมีการจัดการเรียนรวม ต้องจัดให้มีการเตรียมความพร้อม ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือนักเรียนทั่วไป และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนทั่วไปในชั้นที่มีการเรียนรวม เนื่องจากความเข้าใจที่ถูกต้อง จะช่วยปรับทัศนคติให้เหมาะสม นอกจากนี้ควรได้ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อน ช่วยเพื่อนว่าเป็นผลดีต่อตนเองและเพื่อนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษส่วนนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษก่อนที่จะเข้าห้องเรียนรวมควรมีการเตรียมตัว เช่น รู้จักการ ปฏิบัติตนในห้องเรียนรวม สิ่งที่จะได้รับจากครูและเพื่อนนักเรียน เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ ได้ถูกต้อง หรือครูอาจใช้กรณีตัวอย่างจากนักเรียนรุ่นก่อน ๆ ที่มีทั้งประสบการณ์เชิงบวก ว่ามีอะไรบ้าง และจะจัดการอย่างไรกับประสบการณ์เชิงลบ

นงครัตย์ เคนไชยวงศ์ (2561, หน้า 26) ได้กล่าวว่า นักเรียนปกติทั่วไป หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนแบบเรียนรวม โดยนักเรียนปกติทั่วไปจำเป็นต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความพิการของเพื่อนร่วมชั้นเรียน ก่อนที่เพื่อนจะเข้ามาเรียนรวมในชั้นเรียนนั้น ๆ ซึ่งครูประจำชั้นต้องใช้เวลาในวันเปิดเรียนวันแรกบอกให้นักเรียนทั้งชั้นเรียนได้รับรู้และจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อช่วยให้เด็กทั้งชั้นเข้าใจข้อจำกัดของเพื่อนที่มีความพิการ และนักเรียนที่พิการจำเป็นต้องได้รับการบริการจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/จังหวัด ก่อนเข้าเรียนเพื่อเรียนทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในชั้นเรียนรวม ทั้งนี้ต้องให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กที่มีความพิการเป็นรายบุคคล

นิลลักษณ์ การสอน (2561, หน้า 32-33) ได้กล่าวว่า นักเรียนปกติทั่วไป หมายถึง นักเรียนที่มีการเตรียมความพร้อมในการเรียนรวม ซึ่งนักเรียนปกติทั่วไปทางโรงเรียนจะต้องเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนทั่วไปในโรงเรียน โดยการให้ข้อมูลเพื่อให้นักเรียนทั่วไป มีความรู้ ความเข้าใจเกิดการยอมรับสามารถให้ความช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักเรียนพิการ หรือที่มีความบกพร่องอย่างถูกวิธีและเท่าที่จำเป็นที่ผ่านมาพบว่า คนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงลบต่อคนพิการ หรือที่มีความบกพร่อง เช่น สมเพช เวทนา สงสาร กลัว ไม่ไว้วางใจ โดยมักเกิดจากความไม่รู้หรือไม่มีข้อมูลที่ต้องการ

สรุปได้ว่า นักเรียนปกติทั่วไป หมายถึง นักเรียนที่ไม่มีความบกพร่องใด ๆ ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม มีศักยภาพและพัฒนาการตามวัย มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนในชั้นเรียนแบบเรียนรวมจากทางโรงเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และทราบแนวปฏิบัติสำหรับการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนว่าเป็นผลดีต่อตนเองและเพื่อนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

1.6.7.2 แนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนปกติทั่วไป

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนปกติทั่วไปไว้ ดังนี้

Parker (2009, p. 27) ได้กล่าวว่า นักเรียนที่มีความต้องการแตกต่างกันต้องเผชิญกับเวลาที่ท้าทายในขณะที่ปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรวม แต่การปรับตัวจะเร็วขึ้นหากชั้นเรียนมีขนาดเล็ก โดยในชั้นเรียนจำเป็นต้องมีปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

1. มีการสนับสนุนด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. มีข้อยกเว้น หรือระดับที่สามารถทำผิดได้โดยไม่ต้องกังวล
3. ความร่วมมือของนักเรียนทั่วไปในชั้นเรียนแบบเรียนรวม
4. จัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรวม

Polirstok (2015, pp. 927–933) ได้กล่าวว่า ลักษณะและการแสดงออกทางพฤติกรรมของนักเรียนมีผลต่อความสามารถในการเข้าไปมีส่วนร่วมหรือแสดงปฏิสัมพันธ์ และปรับสิ่งแวดล้อมซึ่งจะส่งผลต่อความพยายามในการเรียนรวม โดยมีหลักในการจัดพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียนปกติในชั้นเรียนแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ 6 ข้อ ประกอบด้วย

1. การสร้างบรรยากาศของการเสริมแรงทางบวก ที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเป็นไปในทางที่พึงประสงค์และตามความคาดหวังในระดับสูง
2. การเลือกเฟ้นเจตต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน ในบางกรณีเมื่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อเพื่อนร่วมชั้น โดยมีข้อแม้ว่าครูและเพื่อนนักเรียนที่เป็นนักเรียนปกติใช้เทคนิคนี้เฉพาะพฤติกรรมที่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้อื่นและต่อตนเองเท่านั้น
3. เน้นความสำคัญของโครงสร้างและข้อตกลง ข้อนี้เป็นโครงสร้างความรู้สึกลดภายในชั้นเรียน และช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นไปตามข้อตกลงของชั้นเรียนมากขึ้น
4. ลดระดับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยลดระดับความรุนแรงของพฤติกรรมลงจนจนกระทั่งมีช่องว่างพอที่ครูกับนักเรียนจะสื่อสารกันได้ จึงจะย้อนกลับไปตอบสนองตามหลักการภายหลัง
5. เพิ่มความเชื่อเรื่องอำนาจแห่งตนของนักเรียน กล่าวคือช่วยให้นักเรียนปกติตระหนักถึงการเลือกของตนในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ หรือตอบโต้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหากเลือกได้ถูกต้องก็ได้รับผลที่ตามมาในสิ่งที่ต้องการแต่หากเลือกผิดต้องทำความเข้าใจกับการตัดสินใจหรือพฤติกรรมนั้น และรับผลที่ตามมา

6. กำหนดขอบเขตของการลงโทษ ในชั้นเรียนรวมซึ่งมีนักเรียนหลากหลายประเภทมารวมกัน นักเรียนที่มีลักษณะแตกต่างมักไม่ไวต่อสัญญาณนำของการลงโทษ ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นที่ควรกำหนดขอบเขตของการลงโทษทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเพื่อไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่อต้านตามมาในภายหลัง

จากแนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนปกติทั่วไป สรุปได้ว่า นักเรียนปกติทั่วไปในชั้นเรียนแบบเรียนรวมนั้นมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยแก้ไขปัญหา การเรียนรู้ และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ โดยต้องอาศัยความเข้าใจที่ถูกต้องที่จะช่วยปรับทัศนคติให้เหมาะสม และความร่วมมือของนักเรียนทั่วไปในชั้นเรียนแบบเรียนรวม ซึ่งจะช่วยให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้พัฒนาการเรียนรู้ จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในชั้นเรียน โดยอิงสถานการณ์จำลองเพื่อช่วยให้นักเรียนทั้งชั้นเข้าใจข้อจำกัดของเพื่อนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

1.6.8 ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

1.6.8.1 ความหมายของความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชนไว้ ดังนี้

Malins (2016, pp. 101–109) ได้กล่าวว่า ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครอง ครอบครัว และชุมชน เป็นปัจจัยโดดเด่นมีอิทธิพลสูงต่อการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวมต้องสร้างความเชื่อมั่น ความเชื่อถือ และการยอมรับนับถือระหว่างกันและกัน ฉะนั้น การจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมต้องคำนึงถึงชุมชน ภูมิหลังของครอบครัว โดยนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ประจำวัน

ณัชพร ศุภสมุทร์ (2557, หน้า 128–129) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองและชุมชน หมายถึง ผู้ปกครองของทั้งนักเรียนทั่วไปและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนในบริบทของโรงเรียนที่ได้รับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการเรียนรวม เช่น วิธีการเรียน ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนรวม ความสัมพันธ์กับเพื่อน ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และวิธีการจัดการปัญหาที่ถูกต้อง เป็นต้น ทั้งนี้ยังรวมถึงการที่ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนส่งเสริมพัฒนาการและการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนการมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 127-128) ได้เสนอว่า ในการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ผู้ปกครองและชุมชน ต้องมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล และร่วมกันสร้างความมั่นใจให้แก่ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในการเข้าไปเรียนในชั้นเรียนแบบเรียนรวม และยังเป็น การกระตุ้นให้สมาชิกในครอบครัวและชุมชนร่วมวิเคราะห์ปัญหาและลำดับ ความสำคัญของปัญหา และมีแนวทางแก้ปัญหาร่วมกันอย่างเหมาะสม โดยโรงเรียน จะต้องมีส่วนในการส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาช่วยเหลือให้มีสมรรถภาพที่ พึ่งพาตนเองได้และลดระดับความพิการลงได้เท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้น ผู้ปกครองและชุมชน จึงมีส่วนสำคัญในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและปฏิบัติงานบูรณาการร่วมกับโรงเรียน

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 96) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองและ ชุมชน หมายถึง ผู้ปกครองและชุมชนที่โรงเรียนมีการให้ความรู้และข้อมูลที่จำเป็น เกี่ยวกับการเรียนรวมระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและนักเรียนทั่วไป เช่น ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรวม วิธีเรียนรวม ปรัชญาของการศึกษาพิเศษและการ เรียนรวม วิธีปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่บ้าน ลักษณะของนักเรียนที่ มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แนวทางในการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องเหมาะสมกับนักเรียนที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภท เป็นต้น ทั้งนี้การเรียนรวมจะประสบผลสำเร็จ ได้ดีนั้น ผู้ปกครองและชุมชนควรมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรวมและมีความรับผิดชอบใน การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและนักเรียนทั่วไปในชั้นเรียนแบบเรียนรวม อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สุมาลี ศรีผิง (2560, หน้า 75-76) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองและ ชุมชน หมายถึง ผู้ปกครองและชุมชนหรือครอบครัวของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษที่ทางโรงเรียนได้มีมีการให้ความรู้และข้อมูลที่จำเป็นเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และนักเรียนทั่วไป เช่น ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรวม วิธีเรียนรวม ปรัชญาของ การศึกษาพิเศษและการเรียนรวม วิธีปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ที่บ้าน เพื่อให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน หมายถึง ความเข้าใจของผู้ปกครองทั้งนักเรียนทั่วไปและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน เกี่ยวกับการเรียนรวม เช่น ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรวม วิธีเรียนรวม ปรัชญาของการศึกษาพิเศษและการเรียนรวม การเตรียมความพร้อมวิธีปฏิบัติ และแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภท ตลอดจนการมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมประสบผลสำเร็จ

1.6.8.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชนไว้ ดังนี้

Greenbergh (2014, Online) ได้เสนอข้อมูลจากความเป็นจริงในฮ่องกงและมาเก๊าที่ว่า เจตคติเชิงลบมาจากการประเมินครูจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและมีแบบตายตัวที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยรับรู้ว่าคุณเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ด้อยความสามารถมีต่อผลการปฏิเสธการส่งลูกมาเรียนในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของผู้ปกครอง โดยสาเหตุของเจตคติเชิงลบนั้นมาจากหลายประการ ดังนี้

1. เจตคติของผู้ปกครองและชุมชนแบบดั้งเดิมที่เห็นว่านักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรถูกกันออกจากโรงเรียน
2. วัฒนธรรมเฉพาะโรงเรียนซึ่งแก้ได้ยาก เช่น ข้อสงสัยที่ว่า การเรียนรวมเป็นอุปสรรคกับการศึกษาของนักเรียนส่วนใหญ่
3. ความกังวลเรื่องการประเมินครูจากผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการระดับสูงของนักเรียน
4. เจตคติของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในชั้นเรียนรวมเองที่มีความผูกพันในชั้นเรียนรวมในระดับต่ำ และสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำด้วย

Mitchell (2011, pp. 86–94) ได้นำเสนอแนวทางในการทำงานระหว่างคณะครูของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ไว้ดังนี้

1. ผู้ปกครองต้องได้รับโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมพัฒนา นโยบายของโรงเรียน
2. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กได้รับ โอกาสในการรวมออกแบบโปรแกรมการสอนสำหรับเด็กใน ปกครองกับคณะทำงานของโรงเรียน และ ควรได้รับสิทธิ์ในการรับฟังและพิจารณา ข้อปรึกษา
3. มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพิเศษของนักเรียน แต่ละคนอย่างระมัดระวัง และไม่กระทบสิทธิส่วนบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครอง
4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคลของโรงเรียน
5. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเตรียม การจัดการศึกษาตามความต้องการจำเป็นของลูก
6. ผู้ปกครองควรจะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัด การศึกษาพิเศษตามความต้องการจำเป็นของนักเรียน ทั้งจากโรงเรียนและชุมชน
7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผล โดยร่วมตัดสินใจว่าลูกควรได้รับการประเมินโดยวิธีใด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลัง ทักษะ ความต้องการจำเป็นของลูก ร่วมประเมินผล ด้วยการสังเกตแบบมีออาชีพ ให้ข้อมูลผลการประเมินด้วยวาจาและการเขียน หลังจากประเมินทันที พร้อมทั้งจะ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในผู้ปกครอง คัดค้านผลการประเมินที่เห็นว่าไม่ถูกต้อง และสามารถ เสนอความคิดเห็นที่แตกต่าง
8. การส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองและครอบครัว โดยเปิด โอกาสให้แสดงความคิดเห็น และฝึกอบรมทักษะการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้กับ ผู้ปกครอง
9. การทำงานแบบมีออาชีพกับสมาคมผู้ปกครองในฐานะที่เป็น ตัวแทนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในบางกรณีอาจเชิญผู้ปกครองเป็นผู้ช่วยครู ตามความสามารถและความสมัครใจ

Sillak et al. (2014, pp. 161–179) ได้เสนอเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของผู้ปกครองและชุมชนไว้ว่า ผู้ปกครองและชุมชนส่วนใหญ่ไม่น่าค่อยมีส่วนร่วมหรือมีส่วนร่วมค่อนข้างน้อยในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยสาเหตุบางส่วนอาจเนื่องมาจากความจำเป็นในการดำรงชีวิตที่ต้องทำงาน ฉะนั้น การจะจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น โรงเรียนผู้ปกครองและชุมชนควรจะต้องให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมากเพียงพอ โดยมีแนวทางในการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ดังนี้

1. โรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชนคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษก่อนเข้ารับการศึกษาและก่อนเข้าร่วมในชั้นเรียน
2. โรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชนสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
3. มีส่วนช่วยในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม และสร้างข้อกำหนดที่จำเป็นสำหรับนักเรียนทั่วไปและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในชั้นเรียนแบบเรียนรวม
4. สะท้อนผลการประเมินนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษร่วมกับโรงเรียนเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ

จากแนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน สรุปได้ว่า ผู้ปกครองและชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญอีกด้านหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมประสบผลสำเร็จ โดยผู้ปกครองและชุมชนจะต้องยอมรับและเข้าใจนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพราะผู้ปกครองและชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีโอกาสในการร่วมออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในปกครองกับคณะทำงานของโรงเรียน และได้รับสิทธิในการรับฟังและพิจารณาข้อปรึกษาและการเอาใจใส่จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ซึ่งกล่าวได้ว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้ปกครองและชุมชนจะต้องมีความเชื่อและมีเป้าหมายเดียวกัน และต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอน

ตอนที่ 2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

2.1 ความหมายของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนไว้ ดังนี้

รุ่งชิวา สุขศรี (2556, หน้า 43-44) ได้กล่าวว่า ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการ การศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ประสบผลสำเร็จ ทั้งนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และนักเรียนปกติทั่วไป เพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชนิตาภา โสหา (2560, หน้า 10) ได้กล่าวว่า ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน หมายถึง ผลสำเร็จในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เข้ามาเรียนกับนักเรียนปกติในโรงเรียน โดยที่โรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามมาตรฐานการเรียนรวม และให้การยอมรับและเอาใจใส่ช่วยเหลืออย่างไม่แบ่งแยก

กันตพัฒน์ มณฑา (2561, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดจากการบริหารงานตามภารกิจของสถานศึกษา จากการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหาร ครู และกรรมการสถานศึกษา จนสามารถทำให้โรงเรียนเกิดความสำเร็จบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ณรงค์รักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561, หน้า 11) ได้กล่าวว่า ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง ความสามารถของโรงเรียนในการใช้กระบวนการทางการบริหารด้วยการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม สามารถดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดด้วยการบูรณาการเพื่อจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมไว้ว่า ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นผลสำเร็จในการดำเนินงานทางการศึกษาที่จัดให้ผู้เรียนทุกคน ทั้งผู้เรียนพิการ

ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และผู้เรียนทั่วไป ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันในห้องเรียนรวมของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหาร ครู และ กรรมการสถานศึกษา ทำให้โรงเรียนบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

นักวิชาการได้เสนอเกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556, หน้า 120-121) ได้จัดทำเอกสารแนวทางการจัดการเรียนรวมโดยกำหนดให้ดำเนินงานตามแนวคิดของการบริหารการศึกษา 2 แนว คือ ประการแรก หลักการบริหารทั่วไปให้เป็นไปตามหลักการบริหารสถานศึกษาเป็นฐาน (School-Based Management : SBM) ซึ่งสถานศึกษาในสังกัดมีประสบการณ์อยู่แล้ว และมีส่วนที่เพิ่มขึ้นมาเพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรวม คือ หลักการบริหารงานการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไป ตามโครงสร้าง SEAT (SEAT Framework) ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

S คือ Student หมายถึง มีการเตรียมความพร้อมทั้ง นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไป

E คือ Environment ที่ประกอบด้วยสภาพแวดล้อม ทางกายภาพและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

A คือ Activities หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอน ที่ประกอบด้วย การจัดหลักสูตร การดำเนินการด้านการศึกษา เทคนิคการสอน การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน การประกันคุณภาพ ปฏิทินการรับเข้าเรียน การให้บริการ สอนเสริม

T คือ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรวม ซึ่งครอบคลุมทั้งนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ งบประมาณ ระบบ การบริหารจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และ ความช่วยเหลืออื่น ๆ ทางการศึกษา

ณัษพร ศุภสมุทร์ และคณะ (2557, หน้า 98) ได้สำรวจด้านการปฏิบัติของการบริหารจัดการโรงเรียนที่จัดการเรียนรวม พบว่า ในการบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีการปฏิบัติตามขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. การเตรียมการ ประกอบด้วย กิจกรรมย่อยของการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม การจัดเตรียมบุคลากร การจัดเตรียมนักเรียน การจัดเตรียมผู้ปกครอง การจัดเตรียมแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และการจัดเตรียมการวัดและประเมินผล
2. การคัดกรองหรือคัดแยกนักเรียนในวิธีที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ การเตรียมผลงานหรือแบบทดสอบเฉพาะ
3. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล
4. การประเมินผลการเรียนในชั้นเรียนรวมทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

จตุพร ปัญญาใหญ่ (2558, หน้า 1-2) ได้เสนอ หน้าที่ในการบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนไว้ ดังนี้

1. พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาพิเศษเรียนรวม
2. ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาศักยภาพและความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้บริหารครูบุคลากรทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องด้านการศึกษาพิเศษเรียนรวม
3. ส่งเสริมสนับสนุนและประสานการขอรับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
4. การพัฒนาระบบการคัดกรองประสานการตรวจวินิจฉัยการจดทะเบียนคนพิการและการเข้าถึงสิทธิและโอกาสของคนพิการ
5. ส่งเสริมและประสานการขอรับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่สอนคนพิการ
6. ส่งเสริมและประสานงานข้อมูลการจัดสรรและพัฒนาพี่เลี้ยงเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
7. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพนักเรียนเรียนรวม
8. ส่งเสริมสนับสนุนและประสานเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการบริหารจัดการเรียนรวม
9. ส่งเสริมสนับสนุนและประสานการส่งต่อและเปลี่ยนผ่าน

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนจะต้องมีเป้าหมายการพัฒนาให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีศักยภาพด้านทักษะการช่วยเหลือตนเอง ทักษะการดำรงชีวิตในสังคม และทักษะการงานอาชีพ โดยมีหลักในการปฏิบัติของโรงเรียนอย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย การรับสมัคร การดำเนินการคัดเลือก การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน การเตรียมครูผู้สอน/ครูการศึกษาพิเศษ/ครูพี่เลี้ยง การประชุมทีมผู้ปกครอง การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลกรณีพิเศษ/ติดตาม และการประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้การทำงานของโรงเรียนในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างครอบคลุมมากขึ้น

2.3 องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนไว้ ดังนี้

Collin (2012, pp. 221–227) ได้กล่าวว่า ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมของประเทศแคนาดา โรงเรียนจะต้องคำนึงถึงผลลัพธ์ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมหลัก ๆ ได้แก่ 1) ความเข้าใจของครูต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม 2) ศักยภาพของนักเรียน 3) ความทั่วถึงและเท่าเทียม 4) ความพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) การบริการในชั้นเรียน 6) ความพอใจของครูและบุคลากร และ 7) การทำงานร่วมกัน

McCrimmon (2014, pp. 83–91) ได้กล่าวว่า สำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในบริบทของประเทศเดนมาร์กได้ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ในการจัดการเรียนรวมอยู่หลายองค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความทั่วถึงและเท่าเทียม 2) การเตรียมนักเรียน 3) การปรับปรุงและแก้ปัญหาในสถานศึกษา 4) การวัด/ประเมินผลนักเรียน 5) การบริหารจัดการในการเรียนรวม 6) การจัดสรรงบประมาณ และ 7) การพัฒนาบุคลากร

Lee et al (2016, pp. 60–70) ได้กล่าวว่า ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมของประเทศฮ่องกงทางโรงเรียนจะต้องคำนึงถึงผลสำเร็จของการเรียนรวมหลายองค์ประกอบ ได้แก่ 1) การทำงานเป็นทีมของบุคลากร 2) หลักสูตร 3) การสนับสนุนของโรงเรียน 4) การสนับสนุนจากรัฐบาล 5) เจตคติของบุคลากรในโรงเรียน และ 6) เจตคติของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รุ่งชีวา สุขศรี (2556, หน้า 55-56) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถในการส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้รวม 2) ความสามารถในการดำรงชีวิตอิสระของนักเรียนพิการ 3) ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน 4) ความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน 5) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน และ 6) ความสามารถในการบริการการเรียนรู้รวม

จิระพรธน์ โพนพุช (2560, หน้า 291-303) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของศูนย์การศึกษาพิเศษ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา

ศานติกรดี วงศ์เขียว (2560, หน้า 231-244) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการเรียนรวมของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คุณภาพผู้เรียน 2) การเรียนการสอน 3) การบริหารจัดการเรียนรวม 4) การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้รวม และ 5) ความพึงพอใจของครู

ณรงค์รักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561, หน้า 112) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนแบบเรียนรวมมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คุณภาพของนักเรียน 2) การบริหารจัดการ 3) ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

นิลลักษณ์ การสอน (2561, หน้า 46) ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีมาตรฐานมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ศักยภาพของนักเรียน 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การบริหารจัดการเรียนรวม และ 4) การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

กันตพัฒน์ มณฑาทา (2561, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน 3) ความพึงพอใจของครูและบุคลากรในโรงเรียน 4) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง

ธัญลักษณ์ จันทศรี (2562, หน้า 52-53) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) เจตคติของบุคคลที่เกี่ยวข้อง 2) บุคลากรได้รับการพัฒนา 3) ความเป็นหุ้นส่วน

ของพ่อแม่ 4) การสร้างเครือข่ายโรงเรียนรวม 5) คุณภาพของนักเรียน และ 6) การร่วมมือกันทำงาน

จากทัศนะของนักวิชาการที่ได้จากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ดังตาราง 2

ตาราง 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	นักวิชาการ (ปี)											องค์ประกอบที่เลือกศึกษา	
	Collin (2012)	McCrimmon (2014)	Lee et al (2016)	รุ่งสิริวา สุชาติ (2556)	ศิริพรรณ โพนพูน (2560)	दानดิกรดี วงศ์เสถียร (2560)	นงศรัทธา เคนไชยวงศ์ (2561)	นิลลักษณ์ การสอน (2561)	กัญตพัฒน์ มณฑาท (2561)	ฉัตรลักษณ์ จันทร์ตรี (2562)	ความถี่		ร้อยละ
1. การพัฒนาคุณภาพภาพนักเรียน											9	90.00	√
- คุณภาพผู้เรียน						√	√						
- ความสามารถในการส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้รวม				√									
- การเตรียมนักเรียน		√											
- ศักยภาพของนักเรียน	√							√					
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน									√				
- ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง					√								
- ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก					√								
- คุณภาพของนักเรียน									√				

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบของ ประสิทธิผลใน การจัดการศึกษา แบบเรียนรวม ของโรงเรียน	นักวิชาการ (ปี)											องค์ประกอบที่เลือกศึกษา	
	Collin (2012)	McCrimmon (2014)	Lee et al (2016)	รุ่งชิวา สุขศรี (2556)	จิระพรรณ โพนพุด (2560)	ศานติกรศักดิ์ เวียง (2560)	นงศรัทษ์ เคนไชยวงศ์ (2561)	นิตักษณ์ การสอน (2561)	กัญตพัฒน์ มณฑกา (2561)	ธัญลักษณ์ จันทร์ศรี (2562)	ความถี่		ร้อยละ
2. การบริหารจัดการ ในการเรียนรวม											6	60.00	√
- การบริหารจัดการ ในการเรียนรวม		√											
- การบริการในชั้น เรียน	√												
- ความสามารถในการ บริการการเรียนรวม				√									
- การบริหารจัดการ						√							
- การบริหารจัดการ เรียนรวม						√	√						
3. ความพึงพอใจของ บุคลากรในโรงเรียน										5	50.00	√	
- ความพึงพอใจของ บุคลากรในโรงเรียน				√									
- ความพึงพอใจของ ครูและบุคลากร	√												
- ความพึงพอใจของ ครูและบุคลากรใน โรงเรียน									√				
- เจตคติของบุคลากร ในโรงเรียน			√										
- ความพึงพอใจของ ครู						√							
4. ความพึงพอใจของ ผู้ปกครอง										6	60.00	√	
- ความพึงพอใจของ ผู้ปกครอง									√				

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบของ ประสิทธิผลใน การจัดการศึกษา แบบเรียนรวม ของโรงเรียน	นักวิชาการ (ปี)											องค์ประกอบที่เลือกศึกษา	
	Collin (2012)	McCrimmon (2014)	Lee et al (2016)	รุ่งชิวา สุขศรี (2556)	จิระพรรณ โพนพุด (2560)	ศานติกรดี วงศ์เขียว (2560)	นงศรัถย์ เคนไชยวงศ์ (2561)	นิตักษณ์ การสอน (2561)	กัมตพัฒน์ มณฑกา (2561)	ธัญลักษณ์ จันทร์ศรี (2562)	ความถี่		ร้อยละ
- ความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน				√									
- ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง							√						
- ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง	√												
- เจตคติของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย			√										
- เจตคติของบุคคลที่เกี่ยวข้อง									√				
5. การแก้ปัญหาภายในโรงเรียน										3	30.00		
- ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน				√									
- การปรับปรุงและแก้ปัญหาในสถานศึกษา		√											
- ความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา					√								
6. การทำงานร่วมกัน										3	30.00		
- การทำงานร่วมกัน	√												
- การทำงานเป็นทีมของบุคลากร			√										
- การร่วมมือกันทำงาน									√				

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบของ ประสิทธิผลใน การจัดการศึกษา แบบเรียนรวม ของโรงเรียน	นักวิชาการ (ปี)											องค์ประกอบที่เลือกศึกษา	
	Collin (2012)	McCrimmon (2014)	Lee et al (2016)	รุ่งชิวา สุขศรี (2556)	จิระพรรณ โพนพุด (2560)	ศานติกรดี วงศ์เขียว (2560)	นงครัตักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561)	นิตักษณ์ การสอน (2561)	กัมตพัฒน์ มณฑกา (2561)	ธัญลักษณ์ จันทรัตน์ (2562)	ความถี่		ร้อยละ
7. การสร้างสังคมแห่ง การเรียนรู้ - การสร้างสังคม แห่งการเรียนรู้								√			3	30.00	
- การสร้างสังคมแห่ง การเรียนรวม					√								
- การสร้างเครือข่าย โรงเรียนรวม									√				
8. ความทั่วถึงและ เท่าเทียม	√	√									2	20.00	
9. การจัดการเรียน การสอน - การจัดการเรียน การสอน								√			2	20.00	
- การเรียนการสอน					√								
10. การพัฒนาบุคลากร - การพัฒนา บุคลากร		√									2	20.00	
- บุคลากรได้รับการ พัฒนา									√				
11. ความสามารถในการ ปรับเปลี่ยนและพัฒนา สถานศึกษา					√						1	10.00	
12. ความเข้าใจของครู ต่อการจัดการเรียนรวม	√										1	10.00	
13. การวัด/ประเมินผล นักเรียน		√									1	10.00	

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบของ ประสิทธิผลใน การจัดการศึกษา แบบเรียนรวม ของโรงเรียน	นักวิชาการ (ปี)											องค์ประกอบที่เลือกศึกษา	
	Collin (2012)	McCrimmon (2014)	Lee et al (2016)	รุ่งชิวา สุขศรี (2556)	จิระพรรณ โพนพุด (2560)	ศานติกรศักดิ์เขียว (2560)	นงครัตน์ เคนไฮยวงศ์ (2561)	นิตักษณ์ การสอน (2561)	กัมตพัฒน์ มณฑกา (2561)	ธัญลักษณ์ จันทร์ศรี (2562)	ความถี่		ร้อยละ
14. การจัดสรร งบประมาณ		√									1	10.00	
15. ความสามารถในการ ดำรงชีวิตอิสระของ นักเรียนพิการ				√							1	10.00	
16. หลักสูตร			√								1	10.00	
17. การสนับสนุนของ โรงเรียน			√								1	10.00	
18. การสนับสนุน จากรัฐบาล			√								1	10.00	
19. คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของนักเรียน									√		1	10.00	
20. ความเป็นหุ้นส่วน ของพ่อแม่										√	1	10.00	
รวม	7	7	6	6	4	5	3	4	4	6	-	-	-

จากตาราง 2 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีการจัดกลุ่มขององค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน พบว่า มีองค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ทั้งหมด 20 องค์ประกอบ ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนที่มีความถี่ 5 หรือ ร้อยละ 50 ขึ้นไปเพื่อนำมาศึกษา โดยมีการจัดกลุ่มขององค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แล้วตั้งชื่อดังนี้

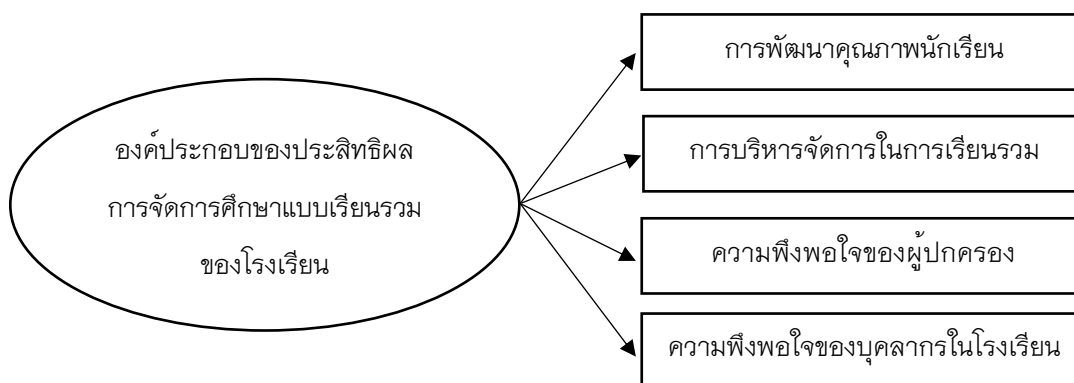
1. คุณภาพผู้เรียน ความสามารถในการส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้รวม การเตรียมนักเรียน ศักยภาพของนักเรียน ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ คุณภาพของนักเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีความหมาย ไกล่เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 9 คิดเป็นร้อยละ 90 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การพัฒนาคุณภาพนักเรียน”

2. การบริหารจัดการในการเรียนรวม การบริการในชั้นเรียน ความสามารถในการบริการการเรียนรวม การบริหารจัดการ และการบริหารจัดการเรียนรวม เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 60 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การบริหารจัดการในการเรียนรวม”

3. ความพึงพอใจของผู้ปกครอง ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เจตคติของกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ เจตคติของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นองค์ประกอบที่มีความหมาย ไกล่เคียงกัน รวมความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 60 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความพึงพอใจของผู้ปกครอง”

4. ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน ความพึงพอใจของครูและบุคลากร ความพึงพอใจของครูและบุคลากรในโรงเรียน เจตคติของบุคลากรในโรงเรียน และ ความพึงพอใจของครู เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมความถี่ เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 50 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความพึงพอใจของบุคลากร ในโรงเรียน”

ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน พบว่ามี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การพัฒนาคุณภาพนักเรียน 2) การบริหารจัดการในการเรียนรวม 3) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง และ 4) ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 องค์ประกอบของประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
ของโรงเรียน

2.4.1 การพัฒนาคุณภาพนักเรียน

2.4.1.1 ความหมายของการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการพัฒนาคุณภาพนักเรียนไว้ ดังนี้

Collin (2012, p. 225) ได้กล่าวว่า ศักยภาพของนักเรียน หมายถึง ความสำเร็จทางวิชาการในด้านความสามารถของการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งสามารถทราบได้จากการเพิ่ม ศักยภาพของนักเรียนมีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือที่มีความบกพร่องด้านความพร้อม ในการจัดเข้าเรียนแบบเรียนรวมและการบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล

รุ่งชีวา สุขศรี (2556, หน้า 57) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการส่งเสริมศักยภาพการจัดการเรียนรวม หมายถึง การเพิ่มศักยภาพของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือที่มีความบกพร่องด้านความพร้อมในการจัดเข้าเรียนรวม การบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

พิชิต โภพล (2559, หน้า 94) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการพัฒนานักเรียน หมายถึง การที่ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนสามารถร่วมกัน จัดการบริหาร และจัดการเรียนการสอนจนทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับเป็นที่พอใจ นักเรียนมีเจตคติที่ดีเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และประพฤติปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม

นงคริ์กษั์ เคนไซยวงศั์ (2561, หน้า 112) ได้กล่าวว่่า ประสิทธิผลด้านคุณภาพของนักเรียน หมายถึง ผลการพัฒนาันักเรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีทัศนคติทางบวก การปรับตัวและควบคุมอารมณ์ของเด็ก และความสามารถในการดำรงชีวิตอิสระของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

นิลัักษณ์ การสอน (2561, หน้า 35-36) ได้กล่าวว่่า คุณภาพผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนมีผลการพัฒนาเต็มศักยภาพ โดยได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ความสารถ และทักษะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

สรุปได้ว่า การพัฒนาคุณภาพนักเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้บริหาร และบุคลากรในโรงเรียนที่ร่วมกันจัดการบริหาร และจัดการเรียนรวมที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการพัฒนาเต็มศักยภาพ โดยการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

2.4.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาคุณภาพนักเรียนไว้ ดังนี้

สุชาติา บุปผา (2557, หน้า 32) ได้กล่าวว่่า การพัฒนาคุณภาพนักเรียนในการศึกษาแบบเรียนรวมจะต้องอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู และ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ในการกำหนดแนวนโยบาย ตลอดจนแนวทาง และการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาแบบเรียนรวม รวมถึงการสนับสนุนการทำงานของครู ขณะเดียวกันครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในด้านการศึกษาแบบเรียนรวม โดยศึกษาหาความรู้เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ การอบรม สัมมนาและฝึกประสบการณ์ วิชาชีพเพื่อให้เกิดความรู้และทักษะในการปฏิบัติการศึกษาแบบเรียนรวม ดังนี้

1. ครูต้องมีการประชุมเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนซึ่งมีความ แตกต่างกัน
2. การทำงานร่วมกันเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องร่วมมือกันหลายฝ่ายทั้งใน และนอกโรงเรียน

3. การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาทุกคนให้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับอาชีพ ด้านประสบการณ์ในวิชาชีพ เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การฝึกอบรมสำหรับผู้บริหาร ในการพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร เพื่อให้สอดคล้องกับการสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

5. การอบรมครูเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวม เป็นการเริ่มต้นที่จะส่งผลให้การบริการ การศึกษาแบบเรียนรวมมีคุณภาพ

สำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ (2563, หน้า 8-9) ได้เสนอแนวทางการช่วยเหลือดูแลและพัฒนาคุณภาพเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษนั้น ผู้ปกครองจะต้องดูแล เอาใจใส่ ตั้งแต่ที่รู้หรือพบว่าพิการ หรือ มีความบกพร่อง เพราะถ้าผู้ปกครองเข้าใจปัญหาพฤติกรรมอาการตั้งแต่แรกเริ่ม จะได้วางแผนการฝึก พัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ทั้งร่างกายและจิตใจแก่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เร็วเท่าใด โอกาสที่เด็กจะมีพัฒนาการที่ดีอย่างต่อเนื่องก็ยิ่งเร็วขึ้นเท่านั้น และนอกจากการวางแผนการฝึกพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ แล้วการฝึก กิจกรรมกึ่งเรียนกึ่งเล่น ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ดีในการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน โดยได้ให้แนวทางในการร่วมกันพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไว้ ดังนี้

1. ครอบครัว ในส่วนของครอบครัวของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความเข้าใจ ให้ความเวลา และให้โอกาส

2. สังคม ในส่วนของสังคมนอกข้างของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรให้การยอมรับ การสนับสนุน การส่งเสริมการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างอิสระ

3. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ในส่วนของศูนย์การศึกษาพิเศษซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยการให้การศึกษาดำเนินตามศักยภาพ และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่น ๆ ทางการศึกษา ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

4. รัฐบาล ในส่วนของรัฐบาลได้มีการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยการกำหนดสิทธิเกี่ยวกับเด็กพิการ และสร้างความเสมอภาคเท่าเทียมในสังคม

จากแนวคิดเกี่ยวกับ การพัฒนาคุณภาพนักเรียน สรุปได้ว่า
 ในพัฒนาคุณภาพนักเรียนในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมจำเป็นจะต้องอาศัยการทำงาน
 ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ในการกำหนด
 แนวนโยบายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ชัดเจน มีการปรับปรุงกลยุทธ์การเรียน
 การสอนเพื่อตอบสนองให้กับผู้เรียนทุกคนทั้งระบบ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนจะได้รับประโยชน์
 จากการจัดบริการการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งจะแตกต่างไปจากแนวคิด ในการจัด
 การศึกษาพิเศษที่ให้ความสำคัญกับประเภทของความบกพร่องหรือพิการ และมองว่า
 อุปสรรคในการเรียนรู้นั้นเกิดจากความพิการหรือความบกพร่องของเด็ก จึงต้อง
 เปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับการเรียนที่จัดไว้สำหรับเด็กปกติ การจัดการเรียนการสอน
 จะเน้นที่การออกแบบการจัดการเรียนสอนให้เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละบุคคล

2.4.2 การบริหารจัดการในการเรียนรวม

2.4.2.1 ความหมายของการบริหารจัดการในการเรียนรวม

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการในการเรียนรวมไว้
 ดังนี้

McCrimmon (2014, pp. 89) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการในการ
 เรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาเรียนรวมอย่างเป็นระบบของโรงเรียน โรงเรียนมี
 กระบวนการระบุความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอ
 แนะนำของนักเรียน ใช้วิธีการมาตรฐานสำหรับระบุความสนใจและจุดเด่นของนักเรียน
 เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียน มีกระบวนการจัดชั้นเรียนสำหรับ
 นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้สอดคล้องกับลักษณะความบกพร่องทางร่างกาย
 ระบบประสาท สติปัญญา พฤติกรรมหรืออื่น ๆ ของนักเรียน และบุคลากรในโรงเรียนมี
 ความเข้าใจตรงกันว่าตนเองต้องปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับ
 ความต้องการของนักเรียน

รุ่งชีวา สุขศรี (2556, หน้า 65) ได้กล่าวว่า การบริหาร
 จัดการเรียนรวม หมายถึง การที่โรงเรียนเรียนรวมสามารถบริหารให้มีการบริการด้าน
 สิ่งบริการความช่วยเหลือ การให้คำปรึกษาแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง
 การสร้างเครือข่ายการให้และบริการจากหน่วยงานอื่นและสังคม

สุชาติ บุปผา (2557, หน้า 198) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการในการเรียนรวม หมายถึง ความสามารถในการบริหารงานในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบ ซึ่งในการบริหารการศึกษาภารกิจหลักก็คือ การจัดการศึกษา ซึ่งมีกิจกรรมหลัก คือ การจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงมีหน้าที่หลัก คือ การจัดการให้มีกระบวนการและกิจกรรมทางการศึกษาเกิดขึ้น และดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ตามจุดหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนแนวปฏิบัติในการบริหารงานในความรับผิดชอบนั้นผู้บริหารต้องใช้ภาวะผู้นำในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ศานติกรดี วงศ์เขียว (2560, หน้า 240-241) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการเรียนรวม หมายถึง การดำเนินการบริหารของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม ทั้งด้านวิชาการ ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม โดยมีการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีการสร้างเครือข่ายการให้และบริการจากหน่วยงานอื่นและสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจด้านคุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวม

นิลลักษณ์ การสอน (2561, หน้า 11-12) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการเรียนรวม หมายถึง การที่ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เจตคติที่ดี และมีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการเรียนรวมตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ โดยมีการจัดกระบวนการเปลี่ยน และยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล องค์กรที่มีส่วนร่วมด้านการจัดการเรียนรวม

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการในการเรียนรวม หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการบริหารของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบ โดยโรงเรียนมีกระบวนการระบุความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียน มีกระบวนการจัดชั้นเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้สอดคล้องกับลักษณะความบกพร่อง และบุคลากรในโรงเรียนมีความเข้าใจ มีเจตคติที่ดี และมีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการเรียนรวม ทำให้การดำเนินงานตามภารกิจของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการในการเรียนรวม

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการในการเรียนรวมไว้
ดังนี้

พรรณิตา ผุสดี (2555, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการและให้บริการเรียนรวมเป็นกิจกรรมหนึ่งซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนรวม ด้วยการจัดการเรียนรวมมีความแตกต่างจากรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและนักเรียนปกติ โดยความแตกต่างจากรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและนักเรียนปกติ มีหลักการดังนี้

1. เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน
2. เด็กทุกคนเข้าเรียนในโรงเรียนพร้อมกัน
3. โรงเรียนจะต้องปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ทุกด้าน เพื่อให้สามารถสอนนักเรียนได้ทุกคน
4. โรงเรียนจะต้องให้บริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลือต่าง ๆ ทางการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษนอกเหนือจากเด็กปกติทุกคน
5. โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้หลายรูปแบบในโรงเรียนปกติทั่วไป โดยจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่มีชีวิตจากัดน้อยที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555, หน้า 64-65) ได้เสนอรูปแบบการบริหารจัดการในการเรียนรวมและให้บริการในการจัดการเรียนรวม ยังมีรูปแบบหนึ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง คือ การบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (early intervention: EI) โดยมีหลักการพัฒนา 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการแพทย์ เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อแก้ไข ส่วนที่บกพร่องหรือพิการโดยการพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ พัฒนาทักษะใหม่เพื่อทดแทน ส่วนที่บกพร่อง ผูกใช้เครื่องช่วยคนพิการหรือกายอุปกรณ์
2. ด้านสังคม เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อพัฒนาทักษะ ด้านสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมคนพิการให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับคนอื่น ในครอบครัวและสังคมได้

3. ด้านการศึกษา เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อให้คนพิการ มีสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

4. ด้านอาชีพ เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อให้คนพิการ สามารถมีรายได้จากการประกอบอาชีพ

จากแนวคิดเกี่ยวกับ การบริหารจัดการในการเรียนรวม สรุปได้ว่า ในการบริหารจัดการในการเรียนรวมนั้น โรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive School) ต้องดำเนินการรับเด็กทุกคนเรียนรวมกันและจัดการศึกษาโดยเข้าใจความแตกต่าง ของนักเรียนและสามารถจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคน โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและระดับ การเรียนรู้ของนักเรียน จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและปรับหลักสูตรให้ เหมาะสมจัดระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มียุทธศาสตร์การสอนเพื่อจัดการเรียน การสอนให้มีคุณภาพ ตลอดจนการใช้ทรัพยากรและการสร้างเครือข่ายกับชุมชนเพื่อให้ สามารถพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบและนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดของโรงเรียนแบบเรียนรวม การดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับทุกคนโดยรับเข้ามาเรียนรวมกันตั้งแต่เข้าเริ่มรับ การศึกษา และจัดให้มีบริการพิเศษตามความต้องการของแต่ละบุคคลเพื่อให้เด็กทุกคน ได้รับโอกาสและสิทธิที่จะเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน โรงเรียนแบบเรียนรวมจึงต้องค้นหา วิธีที่จะพัฒนานักเรียนทุกคนและสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนได้เป็นส่วนหนึ่งของการจัด การศึกษาแบบเรียนรวม

2.4.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครอง

2.4.3.1 ความหมายของความพึงพอใจของผู้ปกครอง

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความพึงพอใจของผู้ปกครองไว้ ดังนี้ Collin (2012, p. 226) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อการที่นักเรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษประสบความสำเร็จด้านการเรียนรวม ซึ่งเป็นผลมาจากความร่วมมือระหว่าง บุคลากรโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ และเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่หลากหลายจนเกิดประสิทธิผล ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นที่พึงพอใจและมีประสิทธิภาพ

รุ่งชีวา สุขศรี (2556, หน้า 62) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของผู้ปกครองและชุมชนต่อการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม

นงคริ์กษ์ เคนไชยวงศ์ (2561, หน้า 112) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ผลการดำเนินงานของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จอยู่ในระดับที่พึงพอใจของความพึงพอใจของครู ผู้ปกครอง และชุมชน

กันตพัฒน์ มณฑา (2561, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ทศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำของบุคคลที่มีต่องานในทางบวกหรือความสุขของบุคคลอันเกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ และสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานส่งผลต่อถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จของโรงเรียน โดยผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องประเมินว่า มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมากน้อยเพียงใดตามการรับรู้ของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อประสิทธิผลที่เกิดขึ้น

ธัญลักษณ์ จันท์ศรี (2562, หน้า 46) ได้กล่าวว่า เจตคติของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชนที่มาจากทัศนคติของบุคคลที่มีต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม ทั้งด้านการบริหารการจัดการศึกษาของโรงเรียนแบบเรียนรวม

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครอง หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของผู้ปกครองในการสนับสนุนและมีส่วนช่วยในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นผลมาจากความร่วมมือระหว่างบุคลากรของโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ และเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการและความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่หลากหลายจนเกิดประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

2.4.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครอง

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองไว้ ดังนี้

Muega (2016, pp. 5-28) ได้กล่าวว่า ในการจัดการเรียนรวมของประเทศฟิลิปปินส์เพื่อสร้างความพึงพอใจของผู้สนับสนุนในการจัดการเรียนรวมนั้น จะสัมพันธ์กับการทำงานในลักษณะของเครือข่ายสนับสนุนการจัดการเรียนรวม โดยมีองค์ประกอบสำคัญที่ต้องคำนึงถึงที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรวม ดังนี้

1. การกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงต้องใช้ความสามารถบริหารโครงการให้ประสบผลสำเร็จแม้ว่าจะมีอุปสรรคที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
2. ประสิทธิภาพขององค์กรจะเป็นตัวกำหนดจำนวนครั้งในการประชุมและภารกิจ ด้านการบริหารของผู้เข้าร่วมประชุม
3. ความใกล้เคียงระหว่างเครือข่ายโรงเรียนที่ทำงานร่วมกัน
4. นักการศึกษาแบบเรียนรวมและนักการศึกษาพิเศษจะต้องยอมรับว่าการทำงานร่วมกันย่อมมีปัญหอุปสรรคและต้องช่วยกันแก้ไขปัญหา
5. ครอบครัวจะต้องเกี่ยวข้องตั้งแต่ต้น และบุคลากรทุกฝ่ายต้องตั้งใจฟังความคิดเห็นและความวิตกกังวลของพ่อแม่ผู้ปกครอง
6. การมีส่วนร่วมของบุคลากรนอกโรงเรียน เช่น นักจิตวิทยาหรือคณะบุคคลในท้องถิ่นที่สามารถให้การสนับสนุนโรงเรียน
7. กิจกรรมการวางแผนและการประเมินผล จะต้องกำหนดไว้ตลอดโครงการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, หน้า 118) ได้เสนอหลักการในการให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการสอน และการประเมินผลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมไว้ ดังนี้

1. เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนพิการหรือบกพร่องสามารถเข้าถึงการเรียนการสอนหรือการสอบ แต่ต้องไม่เป็นการเอื้อประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้เรียนดังกล่าว
2. เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการในการเข้าถึงการเรียนการสอน และการประเมินผลผู้เรียน โดยไม่เปลี่ยนแปลงมาตรฐานในการปฏิบัติงาน หรือการสอบของผู้เรียน แต่เป้าหมายสำคัญ คือ หาวิธีการที่เหมาะสมในก่อสร้างความเท่าเทียมในการเข้าถึงการเรียนการสอนและการสอบ โดยไม่ปรับมาตรฐาน
3. การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกทั้งหมดที่ร้องขอเพื่อใช้สำหรับผู้เรียนในการสอบระดับประเทศ ต้องมีการบันทึกไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของผู้เรียน และต้องเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในรายการของการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ได้

4. ผู้เรียนที่ต้องการบริการด้านการเอื้อตามสภาพผู้เรียนที่มีความต้องการโอกาสในการเรียนรู้ การเอื้อตามสภาพผู้เรียนในบริบทของห้องเรียนและมีความต้องการจำเป็นพิเศษในการเอื้อตามสภาพผู้เรียนในการทดสอบ โดยเงื่อนไขหรือข้อกำหนดในการทดสอบในห้องเรียนควรใกล้เคียงกับการสอบในระดับชาติมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อช่วยเพิ่มความสบายใจให้กับผู้เรียนซึ่งจะส่งผลต่อการทำแบบทดสอบของผู้เรียนทั้งผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและผู้เรียนปกติ

5. สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่พึงระลึกถึง คือ การช่วยเหลืออำนวยความสะดวกอย่างเดียวกันที่ใช้ในการเรียนการสอนหรือการทดสอบในชั้นเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและผู้เรียนปกติในชั้นเรียนรวม

จากแนวคิดเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของผู้ปกครอง สรุปได้ว่าในการสร้างความพึงพอใจของผู้ปกครองนั้นถือเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนให้โรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมพัฒนาไปสู่โรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม ซึ่งจำเป็นต้องมีการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือของผู้ปกครอง ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีการดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ โดยอาจเริ่มตั้งแต่การเตรียมการและแสวงหาผู้ร่วมพัฒนา การสร้างตกลงร่วมวางแผน การร่วมดำเนินงานและกำกับติดตาม การทบทวนผลการดำเนินงาน เพื่อสร้างความเข้มแข็งและความต่อเนื่องของเครือข่ายโดยผ่านหลายช่องทาง ดังนั้น ผู้บริหารและครูโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมจะต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง เพื่อให้พร้อมต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีคุณภาพเป็นที่พึงพอใจสำหรับผู้ปกครองด้วย

2.4.4 ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน

2.4.4.1 ความหมายของความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียนไว้ ดังนี้

Collin (2012, p. 224) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของครูและบุคลากร หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของครูและบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เนื่องจากโรงเรียนสามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนในห้องเรียนได้อย่างประสบความสำเร็จ

รุ่งชีวา สุขศรี (2556, หน้า 61) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึกและเจตคติของครูผู้สอนที่มีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องต่อการจัดการเรียนรวม

ธัญลักษณ์ จันทร์ศรี (2562, หน้า 49) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของครูและบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง ครูและบุคลากรมีความรู้สึกพอใจและอยากทำงานในโรงเรียน มีความเสียสละในการทำงานตามหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ จนสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้

กันตพัฒน์ มณฑา (2561, หน้า 10) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของครูและบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงานภายในหน่วยงานให้เกิดความสำเร็จ ความรู้สึกของบุคลากรที่พึงพอใจในงานโดยรวม และอารมณ์ที่มีปฏิกิริยาต่องานของบุคลากร ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ที่แต่ละคนมีต่องานของตน เป็นอารมณ์ที่จะตอบสนองต่อการทำงานในหน้าที่ รวมทั้งสภาพร่างกาย และสังคม ที่สะท้อนถึงความสำเร็จในการทำงาน

รัชพล จอมไตรคุป (2563, หน้า 35) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง ความพึงพอใจของครูและบุคลากรในโรงเรียนที่มาจากทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรม และเป็นตัวแปรสังเกตได้ที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของครูและบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และการปฏิบัติงานโดยรวม มีความทุ่มเท และเสียสละในการทำงานตามหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจจนสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.4.4.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียนไว้ ดังนี้

Luthans (2008, pp. 131-132) ได้กล่าวว่า การศึกษาความพึงพอใจในการทำงานต้องศึกษา 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การศึกษาความพึงพอใจในงานในรูปอารมณ์ตอบสนองต่อสถานการณ์การทำงาน ในที่นี้ความพึงพอใจในงานจึงเป็นสภาวะทางจิตที่เป็นนามธรรม

2. การศึกษาความพึงพอใจเป็นเรื่องการเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการทำงานกับสิ่งที่คาดหวัง ถ้าบุคคลใดทำงานหนักแต่รู้สึกว่าได้ผลตอบแทนน้อยกว่าบุคคลที่ทำงานเบากว่าเขาจะมีความพึงพอใจในงานต่ำ

3. การศึกษาความพึงพอใจในงานในลักษณะทัศนคติต่องานในมิติต่าง ๆ

Ishfaq and Islam (2011, pp. 94–100) ได้ทำการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและความพึงพอใจในงาน กรณีศึกษาสถาบันการศึกษาชั้นสูง โดยให้ความสำคัญกับพนักงานว่าเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญที่สุดในกระบวนการบริหารจัดการของสถาบันการศึกษาชั้นสูง โดยเชื่อว่าถ้าพนักงานมีความพึงพอใจในงาน จะทำให้เกิดผลตอบแทนองค์การอย่างสำคัญ ดังนั้น องค์การควรสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจในงาน จากการวิจัย พบว่า ค่าตอบแทนของพนักงาน การได้รับการยอมรับของพนักงาน และเงื่อนไขการทำงานของพนักงาน เป็นแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน และยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบที่ส่งผลร่วมกันต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การรับรู้คุณค่า (Valence) หมายถึง ความเข้าใจหรือการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคุณค่าของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับตามปริมาณความชอบ-ไม่ชอบ และปริมาณความต้องการ-ไม่ต้องการ ที่มีผลตอบแทนนั้น ๆ หรือตามภาวะที่เป็นจริง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ (Instrumentality) หมายถึง ความเชื่อหรือความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับโอกาสความเป็นไปได้ที่ผลตอบแทนอันแรก หรือผลสำเร็จของงานจะทำให้ได้รับผลตอบแทนอันดับต่อไป หรือรางวัล เช่น บุคคลที่เข้าใจว่าเขาจะได้รับเงินเดือนเพิ่มพิเศษถ้าเขามีผลผลิตสูง ซึ่งได้มาจากการพยายามทำงานอย่างหนัก เป็นต้น ดังนั้น ผลผลิตจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงาน

3. ความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึง ความเชื่อหรือความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับโอกาสของความเป็นไปได้ที่ความพยายามในการปฏิบัติงานจะส่งผลกระทบต่อระดับความสำเร็จของงาน (ผลตอบแทนอันดับแรก) เช่น การที่บุคคลเชื่อว่าหากเขาทำงานหนักแล้วจะทำให้ผลผลิตสูงด้วย เขาจะมีความคาดหวังอย่างสูงว่าการทำงานหนักทำให้มีผลผลิตสูงขึ้น แต่หากเขาเชื่อว่าการทำงานหนักขึ้นไม่ได้ทำให้ผลผลิตสูงขึ้น เขาจะมีความคาดหวังว่าการทำงานหนักไม่ทำให้มีผลผลิตสูงขึ้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน
สรุปได้ว่า การสร้างความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียนเป็นเรื่องสำคัญมากที่ผู้บริหาร
ขององค์กรจะต้องให้ความสนใจ และสร้างแรงจูงใจด้วยวิธีการหลากหลายที่กล่าวข้างต้น
เพื่อให้บุคลากรมีความพึงพอใจในงาน และเมื่อบุคลากรมีความพึงพอใจในงานมากเพียงใด
ย่อมจะส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเพียงนั้น

ตอนที่ 3 การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3.1 ประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ในการจัดการเรียนการสอนแต่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มี
ประสิทธิผลนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามความบกพร่องแต่ละประเภท ดังนั้น จึงจำเป็นต้อง
มีการจำแนกความพิการให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับ
ความต้องการจำเป็นและศักยภาพของคนพิการ โดยกระทรวง ศึกษาธิการได้มีประกาศ
เรื่องการกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552 จำแนก
ประเภทคนพิการไว้ ดังนี้ (ดนยา อินจำปา และคณะ, 2560, หน้า 22-24)

1. บุคคลที่บกพร่องทางการมองเห็น ได้แก่ บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่
ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 คนบอด หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นมากจนต้องใช้สื่อสัมผัส
และสื่อเสียงหากตรวจวัดความชัดของสายตาสายตาข้างดี เมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 60
(6/60) หรือ 20 ส่วน 200 (20/200) จนถึงไม่สามารถรับรู้เรื่องแสง

1.2 คนเห็นเลือนราง หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็น แต่ยังสามารถ
อ่านอักษรตัวพิมพ์ขยายใหญ่ด้วยอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ หรือเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก
หากวัดความชัดของสายตาสายตาข้างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 18
(6/18) หรือ 20 ส่วน 70 (20/70)

2. บุคคลที่บกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ บุคคลที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่
ระดับหูตึงน้อยจนถึงหูหนวก ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 คนหูหนวก หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถ
เข้าใจการพูดผ่านการได้ยินไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งโดยทั่วไปหากตรวจวัด
การได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป

2.2 คนหูตึง หมายถึง บุคคลที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงพอที่จะได้ยิน การพูดผ่านการได้ยิน โดยทั่วไปจะใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งหากตรวจวัดการได้ยินจะมีการ สูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบล ลงมาถึง 60 เดซิเบล

3. บุคคลที่บกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง บุคคลที่มีความจำกัดอย่าง ชัดเจนในการปฏิบัติตน (Functioning) ในปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ ความสามารถ ทางสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ เฉลี่ยอย่างน้อยสำคัญร่วมกับความจำกัดของทักษะการปรับตัว อีกร้อยอย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะ ได้แก่ การสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรง ชีวิตภายในบ้าน ทักษะทางสังคม/การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การรู้จักใช้ทรัพยากรในชุมชน การรู้จักดูแลควบคุมตนเอง การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน การทำงาน การใช้ เวลาว่าง การรักษาสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ทั้งนี้ได้แสดงอาการดังกล่าว ก่อนอายุ 18 ปี

4. บุคคลที่บกพร่องทางกายหรือสุขภาพ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1 บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว ได้แก่ บุคคลที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์ หรือขาดหายไป กระดูกหรือกล้ามเนื้อผิดปกติ มีอุปสรรค ในการเคลื่อนไหว ความบกพร่องดังกล่าวอาจ เกิดจากโรคทางระบบประสาท โรคของ กล้ามเนื้อและกระดูก การไม่สมประกอบมาแต่กำเนิด อุบัติเหตุ และโรคติดต่อ

4.2 บุคคลที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ ได้แก่ บุคคลที่มีความ เจ็บป่วยเรื้อรังหรือมีโรคประจำตัว ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา ซึ่งมีผลทำให้เกิดความจำเป็นต้องได้รับการศึกษาพิเศษ

5. บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติ ในการทำงานของสมองบางส่วนที่แสดงถึงความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ที่อาจ เกิดขึ้นเฉพาะความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน คือ การอ่าน การเขียน การคิด คำนวณ ซึ่งไม่สามารถเรียนรู้ในด้านที่บกพร่องได้ทั้งที่มีระดับสติปัญญาปกติ

6. บุคคลที่บกพร่องทางการพูดและภาษา ได้แก่ บุคคลที่มีความ บกพร่องในการเปล่ง เสียงพูด เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติ หรือบุคคลที่มีความบกพร่องในเรื่องความเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูด การเขียนหรือระบบ สัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหาและหน้าที่ของภาษา

7. บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ ได้แก่ บุคคลที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนไปจากปกติเป็นอย่างมาก และปัญหาทางพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่อง หรือความผิดปกติทางจิตใจหรือสมองในส่วนของการรับรู้ อารมณ์หรือความคิด เช่น โรคจิตเภท โรคซึมเศร้า โรคสมองเสื่อม เป็นต้น

8. บุคคลออทิสติก ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติของระบบการทำงานของสมองบางส่วน ซึ่งส่งผลต่อความบกพร่องทางพัฒนาการด้านภาษา ด้านสังคมและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมี ข้อจำกัดด้านพฤติกรรม หรือมีความสนใจจำกัดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยความผิดปกตินั้นค้นพบได้ ก่อนอายุ 30 เดือน

9. บุคคลพิการซ้ำซ้อน ได้แก่ บุคคลที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภท ในบุคคลเดียวกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานของสิทธิมนุษยชนและหลักความเสมอภาคของบุคคล ผู้พิการจึงพึงได้รับซึ่งสิทธิและประโยชน์ จากสังคมเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาตนเอง ให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมโดยทุกระบบและรูปแบบ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเชื่อว่าเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถพัฒนาได้เต็มตาม ศักยภาพตามแต่ละประเภทของความบกพร่องตามแนวทางหรือนโยบายแห่งรัฐ โดยการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.2 การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในประเทศไทย

การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทยมีความเป็นมาตามลำดับ ดังนี้ (อรรวรรณ นิมตลุง, 2551, หน้า 17)

พ.ศ.2478 การตราพระราชบัญญัติประถมศึกษาภาคบังคับ ประกาศ ยกเว้นให้เด็กพิการไม่ต้องเข้าเรียน

พ.ศ.2482 นางสาวเจนีวีฟ คอลฟิลด์ (พ.ศ.2431-2515) สตรีตาบอด ชาวอเมริกันเริ่มก่อตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร พร้อมกับได้มีคณะบุคคล ร่วมจัดตั้งมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์

พ.ศ.2494 กระทรวงศึกษาธิการ จัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการ ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เรียนซ้ำ ตาบอด หูหนวก ร่างกายพิการ และเจ็บป่วยเรื้อรังโดย ทดลองเปิดโครงการ และโรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการ โดยกรมสามัญศึกษาจัดตั้ง หน่วยทดลองสอนเยาวชนหูหนวก 1 ห้อง เรียนในโรงเรียนเทศบาล 17 วัดโสมนัสวิหาร กรุงเทพฯ

พ.ศ.2495 มีการจัดตั้งมูลนิธิเศรษฐสุเสถียร ขึ้นเพื่อร่วมมือกับ กระทรวงศึกษาธิการเปิดเป็นโรงเรียนสอนคนหูหนวกในปีต่อมา และเปลี่ยนชื่อมูลนิธิ เดิมเป็นมูลนิธิอนุเคราะห์คนหูหนวก แทน โดยใช้ที่ดินพร้อมอาคารตึกของคุณหญิงโต๊ะ นรเนติปัญญาภิกขุ บริจาคเป็นสถานที่เรียน ปัจจุบันโรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียน เศรษฐสุเสถียร และในปี พ.ศ.2507 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถได้ โปรดเกล้าฯ ทรงรับมูลนิธิอนุเคราะห์คนหูหนวกไว้ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มูลนิธิ จึงมีชื่อใหม่เป็น มูลนิธิอนุเคราะห์คนหูหนวกในพระบรมราชินูปถัมภ์

พ.ศ.2499 นักเรียนพิการตาบอดได้เข้าเรียนร่วมกับนักศึกษาปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานครเป็นครั้งแรก โดยความช่วยเหลือของมูลนิธิคนตาบอดแห่งประเทศไทย

พ.ศ.2500 กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีการทดลองนำเด็กเรียนซ้ำเข้า เรียนรวมในโรงเรียนปกติระดับประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครเป็นครั้งแรก 7 แห่ง คือ โรงเรียนพญาไท โรงเรียนวัดชนะสงคราม โรงเรียนวัดพญาอัง โรงเรียนวัดหนัง โรงเรียนวัด นิมมานรดี โรงเรียนสามเสนนอก และโรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม

พ.ศ.2501 กรมสามัญศึกษา อนุมัติให้กองการศึกษาพิเศษจัดทำ โครงการสอนเด็กเจ็บป่วยด้วยโรคโปลิโอ หรือโรคไขสันหลังอักเสบ ในโรงพยาบาลศิริราช มีการก่อตั้งมูลนิธิสงเคราะห์คนพิการ ขึ้นเพื่อช่วยเหลือในการฟื้นฟูสมรรถภาพแก่เด็ก เหล่านี้ ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการ ในพระบรมราชูปถัมภ์ของ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และจัดตั้ง ศูนย์บริการเด็กพิการ ขึ้นที่อำเภอปาก เกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อช่วยเหลือเด็กพิการที่ยากจน และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดหรือ ไกลจากโรงพยาบาลศิริราชในกรุงเทพฯ

พ.ศ.2504-2508 มูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการฯ ร่วมกับกองการศึกษาพิเศษ จัดตั้งโรงเรียนสอนเด็กพิเศษ ขึ้น โดยมีบุคลากรฝ่ายบริหารและทำการสอนจากกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งต่อมากกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียนเพิ่มเติม และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้พระราชทานชื่อให้ว่า โรงเรียนศรีสังวาลย์ ในปี พ.ศ.2508

พ.ศ.2504 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งโรงเรียนสอนคนหูหนวกขึ้นอีกแห่งหนึ่งในเขตทุ่งมหาเมฆ

พ.ศ.2505-2509 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านวิทยากรจากมูลนิธิอเมริกันเพื่อคนตาบอดโพ้นทะเล (American Foundation Overseas for the Blind)

พ.ศ.2505-2507 มีการจัดตั้งมูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ขึ้นใน พ.ศ.2505 และชั้นเรียนพิเศษในโรงพยาบาลปัญญาอ่อน เมื่อ พ.ศ.2506 เพื่อสอนเด็กปัญญาอ่อน อายุระหว่าง 7-15 ปี โดยจัดตามระดับความสามารถเป็น 3 กลุ่ม คือระดับเรียนได้ ระดับฝึกได้ และระดับปัญญาอ่อนรุนแรง

พ.ศ.2507 กรมสามัญศึกษาขยายการเปิดชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประเภทหูตึงขึ้นในโรงเรียนพญาไท ซึ่งเป็นชั้นเรียนพิเศษคู่ขนานกับชั้นประถมศึกษาปกติ มีครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สอนและฝึกแก้ไขการพูดให้นักเรียน

พ.ศ.2512-2516 กรมการฝึกหัดครูอนุมัติการจัดตั้งศูนย์ทดลองสอนเด็กหูพิการชั้นเด็กเล็กขึ้นในวิทยาลัยครูสวนดุสิต พร้อมทั้งเปิดสอนวิชาการศึกษาพิเศษในระดับปริญญาเป็นแห่งแรกในปี พ.ศ.2513

ในปี พ.ศ.2542 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายปีการศึกษาเพื่อคนพิการขึ้นโดยมีคำขวัญว่า “คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน” รวมทั้งได้มีการจัดระบบโครงสร้างการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ เพื่อขยายโอกาสให้กับคนพิการทุกกลุ่ม ทุกประเภท และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อคนพิการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. การจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ ซึ่งได้แก่ คณะอนุกรรมการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ
2. การจัดให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษแห่งชาติ ทำหน้าที่บริหารจัดการการศึกษาเพื่อคนพิการ
3. การจัดให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา จำนวน 13 เขต ทำหน้าที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และการดูแลงานวิชาการศึกษาพิเศษ
4. การจัดให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ทำหน้าที่ให้บริการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่ม (EI) แก่เด็กพิการและครอบครัว และเตรียมความพร้อมแก่คนพิการ รวมทั้งการดำเนินการคัดแยก พิ้นฟูและส่งต่อคนพิการไปยังสถานศึกษา
5. การจัดให้มีการเรียนร่วมในทุกสังกัดและทุกระดับการศึกษา ทั้งใน สถานศึกษาของภาครัฐและเอกชน
6. การจัดโรงเรียนการศึกษาพิเศษเฉพาะความพิการ
7. การจัดการศึกษานอกระบบ
8. การจัดการศึกษาโดยองค์กรเอกชน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
9. การจัดการสนับสนุนเพื่อการศึกษาตามอัธยาศัย
10. การสนับสนุนให้คนพิการได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลือขึ้นทางการศึกษา

สรุปได้ว่า การศึกษาพิเศษในประเทศไทย ได้นำแนวความคิดทางการศึกษา มาจากประเทศในแถบยุโรปและเริ่มให้ความสนใจเด็กพิเศษ โดยการยกเว้นการศึกษา ให้แก่เด็กพิเศษตั้งแต่ปี พ.ศ.2478 จากนั้นจึงมีการจัดตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดขึ้นในประเทศไทย นับได้เป็นเวลากว่า 70 ปี ที่มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ผลจากการดำเนินงานทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสทางการศึกษามากขึ้น และเข้ามามีส่วนรวมในสังคมและพัฒนาประเทศชาติมากขึ้น

3.3 การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในต่างประเทศ

สำหรับต่างประเทศนั้น การจัดการศึกษาพิเศษเริ่มตั้งแต่การสำรวจเด็ก ว่ามีเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่คนที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้านในปีการศึกษาหน้า แต่ในบางครั้งอาจไม่ทราบแน่ชัด ยกเว้นเด็กที่มีความบกพร่องที่เห็นได้ชัดเจนจากการสังเกตภายนอก เช่น เด็กตาบอด เป็นต้น เมื่อเด็กเข้าเรียน ครูอาจสังเกตได้ว่าเด็กมีปัญหาในการเรียน ครูอาจพยายามช่วยเหลือ หากสุดความสามารถครูอาจส่งเด็กไปทดสอบเพื่อจัดประเภทเด็ก ในการทดสอบครูจะทราบความสามารถของเด็กด้วยซึ่งจะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนควรมีแผนการศึกษาเฉพาะทุกคน ครูเริ่มลงมือสอนตามแผนที่กำหนดนี้และประเมินผลตามที่ กำหนดไว้ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาจะมีการประเมินผลตามที่ระบุไว้ในแผนที่ หากวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ไม่เหมาะสมให้ปรับวัตถุประสงค์เสียใหม่ ซึ่งในต่างประเทศในแถบยุโรปได้แบ่งระยะเวลาในการจัดการศึกษาพิเศษออกเป็น 4 ยุค ดังนี้ 1) ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ช่วง ระยะเวลา ก่อน ค.ศ.1800 2) ยุคประวัติศาสตร์ตอนต้น ช่วงระยะเวลา ค.ศ.1800–1900 3) ยุคที่มีห้องเรียนพิเศษในโรงเรียนรัฐบาล ช่วงระยะเวลา ค.ศ.1900–1960 และ 4) ยุคปฏิรูปการศึกษา ช่วงระยะเวลา ค.ศ.1960–ปัจจุบัน (อรวรรณ นิมิตสูง, 2551, หน้า 13)

3.3.1 การจัดการแบบเรียนรวมในสกอตแลนด์

สกอตแลนด์นั้นได้ให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างจริงจังมาตั้งแต่ปี 1978 ซึ่งข้อเขียนของศาสตราจารย์บอย (Boyd) (2007) ในเว็บ Learning and Teaching in Scotland ได้อ้างถึงรายงานจากคณะกรรมการ วอร์น็อกซ์ (Warknock Committee) ในช่วงปี ค.ศ.1978 ที่ได้เรียกร้องให้มีการขยายแนวคิดของการขยายขอบเขตของความต้องการในการจัดการศึกษาพิเศษ การตีพิมพ์รายงาน ดังกล่าวทำให้เกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงของการจัดระบบการศึกษาในสหราชอาณาจักร รวมทั้งในสกอตแลนด์ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการออกกฎหมายสำคัญ ๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรวมในโรงเรียนต่าง ๆ ของสหราชอาณาจักรและสกอตแลนด์ นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นจากนักการศึกษา นักการเมือง อีกมากมายที่สนับสนุนแนวคิด ดังกล่าว ซึ่งจะเห็นได้จากบทความตีพิมพ์ของทางราชการไม่ว่าจะเป็นเรื่อง Opportunity Scotland (1998), Opportunities For Everyone (A Strategic Framework for Scottish Further, Education, 1999 and Opportunities and Choices (1999) (Cloonen and Turner, 2000) ซึ่งเป็นความ

พยายามที่จะชี้ให้เห็นว่าสิทธิในการศึกษานั้นเป็นสิทธิพื้นฐานของชาวสกอตแลนด์ทุกคนที่จะพึงมี ซึ่งทุกคนมีโอกาสที่จะได้เรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันไม่ว่าจะอยู่ในสภาพไหนก็ตาม ซึ่งรัฐบาลของสกอตแลนด์นั้นต้องการที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชาชนของประเทศโดยรัฐบาลของสกอตแลนด์มีกำหนด เป้าหมายหลักของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของสกอตแลนด์ไว้ ดังนี้

1. ให้ทางเลือกและเปิดโอกาสสำหรับเด็กทุกคนในการศึกษา เพื่อให้พวกเขาสามารถตระหนักได้ถึงขีดความสามารถที่อยู่ในตน
2. ให้อิสระกับครูและโรงเรียนในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล
3. สัมมนาาระบบช่วยเหลือส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นหลักประกันว่าเด็กไม่ว่าจะอยู่ในสภาวะใดก็ยังสามารถได้รับโอกาสในการศึกษาเท่าเทียมกับผู้อื่น
4. สนับสนุนให้เกิดกระบวนการยับยั้งแนวคิดของการแบ่งแยกหรือการกระทำที่ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาค การที่รัฐบาลสกอตแลนด์ได้มีเป้าหมายที่จะ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษาให้ต้องออกกฎหมายเพื่อที่จะทำให้นโยบาย เป้าหมายนั้นเกิดเป็นรูปธรรมและสามารถปฏิบัติได้อย่างทั่วถึงสำหรับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรรมนั้นมี 3 ฉบับดังนี้

4.1. Standards in Scotland's School Act 2000 สำหรับสาระสำคัญของกฎหมายคือการให้สถาบันการศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนโดยไม่จำกัดขีดความสามารถ ไม่แบ่งแยกเพศ ภาษา เชื้อชาติ วัฒนธรรมถิ่น โดยต้องให้การยอมรับและให้เกียรติในความต่างต่างนั้น ๆ โดยมีจุดประสงค์หลักคือการจัดการศึกษาในสังคมให้เกิดความเท่าเทียมกันและผู้เรียนได้รับความสำเร็จในการเรียนรู้ที่จัดขึ้น

4.2. Education (Disability Strategies and Pupil's Educational Records) (Scotland) Act 2002 สำหรับกฎหมายฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระจายอำนาจให้ส่วนงานท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งหน่วยงานท้องถิ่นต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเด็ก และผู้เรียนในโรงเรียน โรงเรียนมีหน้าที่ที่จะต้องเตรียมความพร้อมโดยการจัดทำกลยุทธ์ที่เหมาะสม เพื่อใช้ในการสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้บกพร่องหรือผู้ที่มีความผิดปกติให้สามารถเรียนร่วมกับผู้เรียนอื่น ๆ ในชั้นเรียนได้

4.3. The Education (Additional Support for Learning)

Scotland Act 2004 กฎหมายฉบับที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรวมมีแนวคิดที่จะสร้างโอกาสใหม่ ๆ ทางการศึกษาให้กับเด็กชาวสกอตแลนด์ทุกคน (Education for all) โดยการสร้างหลักประกันในการที่เด็กและวัยรุ่นที่มีความบกพร่องหรือมีความผิดปกติทั้งทางร่างกาย และจิตใจ จะได้รับประโยชน์จากการศึกษาในระบบโรงเรียนปกติ (Mainstream) ให้ได้มากที่สุด

การส่งเสริมการเรียนรวมในปัจจุบันของสกอตแลนด์ในปัจจุบัน รัฐบาลของสกอตแลนด์ได้ให้การสนับสนุนในด้านการเรียนรวม ซึ่งสถาบัน การศึกษา เมื่อจะจัดการเรียนรวมจำเป็นต้องระบุความต้องการของนักเรียนผู้ผิดปกติหรือมีความบกพร่องได้เสียก่อน กล่าวคือ ต้องทราบว่าความผิดปกติหรือบกพร่องนั้นคืออะไร และจะสามารถจัดให้นักเรียนเหล่านั้นสามารถเรียนรู้ได้อย่างไรเมื่อนักเรียน ผู้ผิดปกติหรือมีความบกพร่องจะเข้ารับการศึกษา ซึ่งผู้จัดการศึกษาต้องตระหนักว่า การสนับสนุนการเรียนรวมนั้นเกิดขึ้นได้ในหลายรูปแบบตามแต่บริบทของสถานการณ์หรือปัจจัยเกี่ยวข้องที่มีความแตกต่างกันไป

3.3.2 การจัดการแบบเรียนรวมในแคนาดา

เมื่อ ค.ศ. 1994 แคนาดาสนับสนุนให้จัดการศึกษาเรียนรวมในประเทศ โดยคำว่า "เรียนรวม" หมายรวมถึงนักเรียนด้อยความสามารถ ต่อมา มาร์กาเร็ต วินเซอร์ (Margret A. Winzer) นักการศึกษาของแคนาดาได้แสดงรูปแบบของการจัดการศึกษาเรียนรวมว่ามีรูปแบบที่ต่างออกไปจากการศึกษาพิเศษโดยสิ้นเชิง โดยที่แบบเรียนรวมไม่ใช่คำว่าบูรณาการ หรือแบ่งความต้องการพิเศษของนักเรียน ออกเป็นระดับหรือประเภทของการด้อยความสามารถ ในช่วงนั้นรัฐบาลและนักการศึกษา กลุ่มใหญ่ของแคนาดาไม่ค่อยเข้าใจภาพที่วินเซอร์นำเสนอมากนักมีความเห็นแย้งกันอย่างมากระหว่างการจัดการศึกษาพิเศษกับการศึกษาเรียนรวม ซึ่งนำไปสู่การวิจัยจำนวนมากในแคนาดา เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องนี้ จนถึง ค.ศ. 2006 แคนาดาได้ใช้คำว่าการศึกษาเรียนรวม สำหรับระบบสถานศึกษาทุกแห่งที่เปิดรับนักเรียนทุกกลุ่มโดยไม่เลือกปฏิบัติ และทุกพื้นที่ของประเทศได้รับไว้เป็นนโยบายเพื่อลงสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างไรก็ตาม นโยบายไม่ใช่การบังคับ แต่ละพื้นที่ที่มีอิสระในการวางนโยบายการเรียนรวมของตนเอง โดยไม่ทิ้งสาระหลัก สำหรับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาเรียนรวมถูกมองว่าเป็นวิถีชีวิตซึ่งผูกอยู่กับระบบค่านิยมที่ให้คุณค่าต่อความหลากหลายของมนุษย์ ตอบสนองศักยภาพความต้องการรายบุคคล และทำให้มั่นใจได้ว่านักเรียนทั้งหมดสามารถเข้าถึง

การศึกษาในชั้นเรียนได้อย่างเสมอภาค การจัดการศึกษาเรียนรวมในแคนาดาปฏิเสธความเชื่อที่สนับสนุนการแยกจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ แต่เชื่อว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนรู้กับเพื่อน ๆ ในวิธีที่คล้ายคลึงกัน ด้วยการได้เข้าไปมีส่วนร่วมทั้งทางวิชาการและทางสังคมได้มากขึ้น ครูในชั้นเรียนปกติรับผิดชอบนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่าง ครูเป็นตัวแทนของการไม่เลือกปฏิบัติของนักเรียน ครูมีทีมผู้ช่วยทางการศึกษาสนับสนุนเมื่อจำเป็นยิ่งไปกว่านั้นผู้ปกครองของนักเรียนทั้งชั้นต้องเป็นส่วนหนึ่งของทีมสนับสนุนตามธรรมชาติ

เมื่อ ค.ศ. 2006 กระทรวงศึกษาธิการแคนาดา ได้พัฒนาความเชื่อหลัก 6 ข้อ เพื่อเป็นหลักการนำทางในการจัดการศึกษาเรียนรวม ได้แก่

1. นักเรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จ
2. การออกแบบที่เป็นสากลและการเรียนการสอนตามความแตกต่าง เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการตอบสนองการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน
3. วิธีปฏิบัติในการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จต้องมีพื้นฐานการวิจัยฐานประจักษ์ (Evidence-Based Research) ที่ได้รับจากประสบการณ์
4. การพัฒนาครูให้ทำงานได้ในชั้นเรียนรวมเป็นปัจจัยสำคัญ แม้ว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอาจได้รับการสนับสนุนจากบุคคลจำนวนมาก
5. นักเรียนแต่ละคนมีรูปแบบของการเรียนรู้เป็นของตนเอง
6. ครูผู้สอนต้องการการสนับสนุนจากชุมชนกลุ่มใหญ่เพื่อสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ซึ่งสนับสนุนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ซึ่งความเชื่อทั้ง 6 ประการนี้ได้นำมาสู่วิธีปฏิบัติในสถานศึกษา โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจลักษณะสำคัญ กระบวนการสร้างและการตรวจติดตามความก้าวหน้า ดังนี้

3.3.2.1 การทำความเข้าใจลักษณะสำคัญของสถานศึกษา

เรียนรวม: ศูนย์กลางการวิจัยสถาบันการศึกษาเรียนรวมแห่งประเทศไทยได้ประมวลผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสำคัญของสถานศึกษาเรียนรวมที่เป็นฐานคิดของการสร้างสถานศึกษาไว้ 4 ข้อ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและกลุ่มบุคลากรในสถานศึกษาต้องทำความเข้าใจ คือ

1. สิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการจัดสถานศึกษา อันเป็นวัฒนธรรมและบรรยากาศของสถานศึกษาที่นำไปสู่ความคาดหวัง และพฤติกรรมเฉพาะอย่างของบุคลากรและนักเรียนในระดับสูง และไม่มีข้อตกลงเบื้องต้นหรือเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับความสามารถของนักเรียน

2. ความสัมพันธ์เชิงบวก ความสัมพันธ์ที่เกิดจากการกระทำอันไม่เลือกปฏิบัติ ทำตนเป็นแบบอย่าง พร้อมทั้งกระตุ้นแนวคิดของความทั่วถึงและเท่าเทียมให้เกิดกับนักเรียนทุกคน

3. การตระหนักรู้เรื่องสมรรถนะโดยเฉพาะสมรรถนะที่เป็นจุดแข็งของนักเรียนเพื่อที่ให้คุณค่าตนเองและพัฒนาคุณค่าในตนเองขึ้นมา

4. โอกาสในการเข้าร่วม เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าใจความคาดหวังของสังคมมีสมรรถนะทางกาย และทางสังคมเพียงพอที่จะใช้ชีวิตของตนเองที่โรงเรียน ที่บ้าน และในชุมชนระดับกว้างขึ้น

3.3.2.2 กระบวนการสร้างสถานศึกษาเรียนรวม: การสร้างสถานศึกษาเรียนรวมข้างต้นนั้น มีแบบปฏิบัติที่ดีในแคนาดาและได้พัฒนาขึ้นเป็นกระบวนการ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ กลุ่มผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการบทบาทของผู้ที่ควรบริหารกระบวนการและขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ โดยเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพัฒนาวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทชุมชน วัฒนธรรมสถานศึกษา และทำให้มั่นใจได้ว่านักเรียนทุกคนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษาและเข้าร่วมในชีวิตของสถานศึกษา

2. ระบुकกลุ่มผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการ โดยมีจุดเริ่มต้นที่กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ควรเข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มนักวิชาการ การศึกษาจากองค์กรและสถาบันอุดมศึกษา และกลุ่มผู้เป็นแหล่งข้อมูลสำคัญของการพัฒนาสถานศึกษา (ครู บุคลากร และผู้ปกครอง เป็นต้น)

3. กำหนดบทบาทของกลุ่มผู้ที่ควรบริหารกระบวนการ ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา และกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา

3.3.2.3 การตรวจติดตามความก้าวหน้าด้วยตัวบ่งชี้ความสำเร็จ: สถานศึกษาเรียนรวมตามคู่มือที่พัฒนาขึ้นมีที่อยู่ในรูปแบบของวงจร กระบวนการศึกษา ตรวจสอบ สะท้อนคิดและกระทำ และแต่ละด้านแสดงรายละเอียดในตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. นำความหลากหลาย ทั้งถึง และเท่าเทียมเข้ามาในสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเรียนรวมต้องให้การยอมรับประสบการณ์ความรู้ และมุมมองที่หลากหลายของนักเรียน ปรับสถานศึกษาเพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีความหลากหลายเรียนรู้ได้อย่างสะดวก ทุกคนในชุมชนต้องรับบทบาทหลักในการทำให้เกิดความทั่วถึงและเท่าเทียมทางการศึกษา ต้องทำให้ค่านิยมของความทั่วถึงและเท่าเทียมแสดงออกมาให้เห็นได้ นักเรียนและบุคลากรทุกคนของสถานศึกษาต้องสามารถเข้าถึงส่วนของสถานศึกษาแบบเชิงรุก และ ตั้งความคาดหวังสำหรับนักเรียนทุกคนและกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนทำได้จนบรรลุถึงความคาดหวัง

2. สร้างสรรค์สำนึกความเป็นเจ้าของ สถานศึกษาต้องให้ความมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนของสถานศึกษาได้รับการต้อนรับโดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติ นอกจากนี้ยังกระตุ้นนักเรียนให้สร้างเครือข่ายสังคมที่เหมาะสม และสามารถเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาตามความสนใจ

3. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นแบบเรียนรวม เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมอย่างทั่วถึงในทุกแง่มุมของชีวิตในสถานศึกษา โดยสถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้บนฐานโครงการศึกษาที่ยืดหยุ่น เน้นไปที่จุดแข็งและสมรรถนะ สร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้รวมและทำให้ทุกคนได้เข้าร่วมเต็มที่ ใส่ใจนักเรียนที่ไม่เข้าร่วมสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ จัดทำผลลัพธ์การเรียนรู้และจัดการเรียนรู้แบบอิงผลลัพธ์ สอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล และประเมินตามสภาพจริงอย่างต่อเนื่อง

4. จัดสิ่งสนับสนุนให้เพียงพอและใช้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ดีที่สุดเต็มศักยภาพ โดยสถานศึกษาต้องให้การสนับสนุนสิ่งที่นักเรียนต้องการอย่างเพียงพอ เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้เต็มที่ และสนับสนุนการสื่อสารเพื่อให้นักเรียน ครูและบุคลากรอื่น ๆ ตระหนักถึงสัมฤทธิ์ผลและความท้าทายที่เกิดขึ้น

5. ปลุกฝังพฤติกรรมที่เหมาะสม การปลุกฝังพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นประเด็นที่ซับซ้อนแต่ก็เป็นเรื่องสำคัญของการเป็นสถานศึกษาเรียนรวม โดยควรดำเนินการพัฒนานโยบายและคู่มือที่ชัดเจนเพื่อให้ทุกคนตระหนักว่าพฤติกรรมที่เหมาะสมคืออะไร และถ้าไม่เหมาะสมต้องถูกจัดการอย่างไร จัดการกับพฤติกรรม การรังแก การเหยียด และการล่วงละเมิดอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาและจัดสิ่งสนับสนุนเชิงรุกให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยการฝึกทักษะใหม่ให้

6. บริหารจัดการเชิงรุกและมีภาวะผู้นำเข้มแข็ง สถานศึกษา
เรียนรวมเป็นจริงไม่ได้หากไม่มีภาวะผู้นำที่เข้มแข็งและบริหารจัดการเชิงรุก ผู้บริหาร
สถานศึกษาต้องทำให้ทุกคนในสถานศึกษาเข้าใจแนวคิดและหลักการของการจัดการ
สถานศึกษาเรียนรวม และบริหารจัดการการเรียนรู้รวมเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

7. นำนักเรียนพิเศษเข้าไปในการเรียนรวม สถานศึกษาเรียนรวม
ให้ความใส่ใจกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้วยวิธีการสร้างสิ่งแวดล้อมรอบๆ เพื่อที่
นักเรียนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ จัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
ซึ่งทำได้หลายรูปแบบ เช่น การปรับวิธีการสอน การประเมิน และการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวกทั้งทางกายภาพและทางสังคม เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสสร้างเครือข่าย
สังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในชุมชนสถานศึกษา และ กระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่น
ในตนเองและเปลี่ยนแปลงตนเองไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ในข้อนี้หมายถึงนักเรียนต้องเข้าไปมีส่วน
ร่วมในการระบุเป้าหมาย และการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง กระตุ้นให้นักเรียน
วางแผนการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและก้าวเข้าสู่ชีวิตของผู้ใหญ่ในสังคม

8. พัฒนาสิ่งแวดล้อมที่สร้างสรรค์และเชิงกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วน
เสียในสถานศึกษาต้องทบทวนและตั้งคำถามต่อวิถีปฏิบัติของสถานศึกษาเพื่อให้แน่ใจว่า
สถานศึกษาเรียนรวมก้าวหน้าไปในทิศทางที่ต้องการโดยกระตุ้นให้ทุกคนสร้างสรรค์
ทุกคนในสถานศึกษาควรถูกกระตุ้นให้กล้าเสี่ยงกับแนวคิดใหม่ ตั้งคำถามกับความเป็นไปได้
เปลี่ยนแปลงได้หากจำเป็นเพื่อการปรับปรุง ความสำเร็จความสำเร็จทุกประเภท
ของนักเรียน ครอบครัว อาสาสมัคร และบุคลากร สถานศึกษาต้องได้รับการชื่นชมและ
ตระหนักว่าไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ กิจกรรมอาสา เท่า ๆ กับ
ความสำเร็จด้านวิชาการ และ เปิดโอกาสให้การพัฒนาวิชาชีพเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญ
ที่บุคลากรของสถานศึกษาต้องได้รับการพัฒนาวิชาชีพที่จำเป็นต่อการดำเนินงานและ
รักษาไว้ซึ่งการเป็นสถานศึกษาเรียนรวม การพัฒนาวิชาชีพมีหลากหลายรูปแบบ เช่น
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้คำแนะนำ ให้ข้อมูลป้อนกลับในการทำงาน ปฏิบัติการ หรือแม้กระทั่ง
บทเรียนออนไลน์ เป้าหมายสำคัญ คือ ทำงานในสถานศึกษาเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผล

9. ใช้กลวิธีร่วมมือร่วมใจ สถานศึกษาเรียนรวมมีฐานบนความ
ร่วมมือร่วมใจระหว่างนักเรียน ครอบครัว นักการศึกษา ผู้บริหาร และชุมชน การร่วมมือ
ร่วมใจมีลักษณะเป็นพลวัตและมุ่งผลลัพธ์ซึ่งสถานศึกษาทำได้โดยให้ทุกคนเข้าร่วมเพื่อ

หาทางแก้ปัญหา ในกรณีที่มีประเด็นปัญหาเกิดขึ้น การตัดสินใจและการแก้ปัญหาควรใช้วิธีร่วมมือร่วมใจ ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนให้ทุกคนมีบทบาทสำคัญในการค้นหาวิธีการแก้ไข และทำให้ใช้การได้โดยไม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของปัญหา เชื่อมโยงสถานศึกษาเข้ากับชุมชน ในข้อนี้สถานศึกษาสามารถใช้ทรัพยากรและความชำนาญการจากชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าในการทำงาน นำพ่อ/แม่ ผู้ปกครองเข้ามาเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้ เพื่อเข้าใจจุดแข็งและความต้องการในการระบุเป้าหมายและพัฒนากลยุทธ์สำหรับเด็กของตน รับผิดชอบในการเปลี่ยนแปลง ข้อนี้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่อำนวยความสะดวกให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดช่วงของการศึกษา โดยให้ความมั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนมากที่สุด และทำให้เกิดการสนทนาอย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่อง การแลกเปลี่ยนสารสนเทศก่อให้เกิดโอกาสในการให้ข้อมูลย้อนกลับ และสามารถจัดการกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างทันเวลา เปิดเผย และตรงไปตรงมา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาเรียนรวมในแคนาดา มีลักษณะเด่นตรงที่สถานศึกษาถือเป็นสถาบันพลเมือง เป็นส่วนสำคัญของการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ขับเคลื่อนการสร้างและรักษาลักษณะร่วมทางสังคมที่ก่อให้เกิดความทั่วถึงและเท่าเทียม และมีนโยบายที่ประสบความสำเร็จในการนำไปสู่การปฏิบัติ จุดเด่นของวิธีปฏิบัติ ประกอบด้วย การทำความเข้าใจลักษณะสำคัญของสถานศึกษาเรียนรวม นำกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญทุกกลุ่มเข้ามาร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอน ออกแบบขั้นตอนกระบวนการสร้างสถานศึกษาเรียนรวม แต่วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนปล่อยให้เป็นอิสระของสถานศึกษา ใช้แนวคิดของการย้อนหลังในการสร้างสถานศึกษาด้วยการสร้างเป้าหมายร่วมกัน แล้วจึงจัดการกับวิธีการปฏิบัติ และกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้สนับสนุนความก้าวหน้าของสถานศึกษาเรียนรวม

3.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

Alquraini and Gut (2012, pp. 42-59) ได้ศึกษา การจัดการเรียนรวมของโรงเรียน พบว่า ปัจจัยที่นำไปสู่ผลสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีรายละเอียดของปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยระดับบุคคล

1.1 การคัดเลือกครูผู้สอนและครูผู้ช่วยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญจริง เพื่อดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้

1.2 ความร่วมมือระหว่างครู และบุคลากร ต้องร่วมมือกันให้ความช่วยเหลือทางการศึกษาผู้เรียนพิการและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละด้าน เนื่องจาก ครูผู้สอนห้องเรียนรวมเพียงคนเดียวไม่สามารถตอบสนองความต้องการผู้เรียนพิการและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ครบถ้วนรอบด้าน

1.3 ความรู้ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ครูและบุคลากรทุกคนต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเรียนรวม และเทคนิคการสอนเฉพาะนอกเหนือจากการสอนปกติ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนทุกคนในห้องเรียนรวม

1.4 การใช้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้ที่เป็นสากล (Universal Design for Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Learning) การสอนแบบมุ่งเน้นเฉพาะทักษะที่บกพร่อง (Embedded Instruction) หรือการสอนร่วมกันระหว่างครูรายวิชาและครูการศึกษาพิเศษ (Co-teaching)

1.5 การประเมิน การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และการกำกับดูแล พัฒนาการของนักเรียนจากครูผู้สอนและครูผู้ช่วยอย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

1.6 การสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียนภายในห้องเรียน ทั้งในด้านความเข้าใจผู้เรียนที่แตกต่าง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน ด้านการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer tutoring) ทำให้บรรยากาศภายในห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนพิการและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

2 ปัจจัยระดับหน่วยงาน

2.1 การสร้างวัฒนธรรมการจัดการศึกษาเรียนรวมของโรงเรียน ผู้บริหารแสดงนโยบายกระบวนกร และแผนงานต่าง ๆ สนับสนุนงบประมาณ จัดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม เสริมสร้างให้บุคลากรและนักเรียนทุกคนมีทัศนคติที่ดี ปฏิบัติตนที่ดี ต่อนักเรียน จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนที่เหมาะสม แสดงความชื่นชมยินดีเมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จ ให้ครูสอนร่วมกันแลกเปลี่ยนความสำเร็จและปัญหาที่พบในการเรียนรวม และวางแผนการจัดการกับพฤติกรรมนักเรียนที่เหมาะสม

2.2 โรงเรียนมีกระบวนการจัดการศึกษาเรียนรวมอย่างเป็นทางการเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การระบุความต้องการจำเป็นพิเศษ การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของนักเรียน การระบุความสนใจและจุดเด่นของนักเรียน และการปรับความเข้าใจให้ ตรงกันของบุคลากร เพื่อจัดการศึกษาเรียนรวมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

2.3 การปรับหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนพิการและผู้เรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ สามารถเข้าถึงบทเรียน และทำความเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น โดยปรับวิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน หรือนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ เพื่อสนับสนุน ให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงเนื้อหาวิชาได้อย่างเท่าเทียมกัน

2.4 ประสิทธิภาพของการเชื่อมต่อหรือเปลี่ยนผ่านทางการศึกษา จากระดับชั้นหนึ่งไปอีกระดับชั้นหนึ่งที่สูงกว่า เป็นการวางแผนการทำงานร่วมกันระหว่าง ครูชั้นอนุบาลและครูชั้นประถมศึกษา ครูผู้สอนครูช่วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษา พิเศษ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ปกครองและครูประถมศึกษาเข้าสังเกตการณ์นักเรียนขณะเรียน ระดับชั้นอนุบาล เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจแนวทางการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสม

2.5 การสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา การเปิดโอกาสให้ครู ได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม อำนวยความสะดวกให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีเวลา เตรียมการสอนร่วมกัน และสนับสนุนสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่จำเป็นต่อการจัด การศึกษาเรียนรวม และทัศนคติเชิงบวกของผู้บริหารมีความสำคัญอย่างมาก

2.6 การสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน เมื่อโรงเรียนให้ความรู้ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเรียนรวมกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อการดูแลช่วยเหลือ กันและกัน เป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้เข้าใจและยอมรับความแตกต่าง ระหว่างบุคคล

3 ปัจจัยเชิงระบบ

3.1 การพัฒนาความเชี่ยวชาญของครูที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอน แบบเรียนรวมโดยจัดทำเป็นหลักสูตรระดับภาคนี้ยบัตริบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา พิเศษ เช่น ออกทิสติกสเปกตรัม การบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หรือการเรียนรู้และ พฤติกรรมของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3.2 การใช้เทคโนโลยี หรือการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เรียน พิการและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้เข้าถึงบทเรียน และทำความเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น

3.3 การรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกคนเข้าเรียนตลอดทั้งปี ไม่ใช่เฉพาะช่วงใดช่วงหนึ่ง

3.4 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทุกคน ต้องได้รับการเรียนการสอนและการฝึกปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบเรียนรวม ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทุกคนต้องลงมือปฏิบัติจริงเต็มเวลาอย่างน้อย 1 ปี

Rossana (2018, pp. 128–132) ได้ศึกษา การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความทุพพลภาพซ้ำซ้อนในประเทศฟิลิปปินส์ พบว่า ปัจจัยความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับสูง โดยสามารถแยกรายละเอียดของปัจจัยต่าง ๆ ได้ ดังนี้

1. การสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน และโรงเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีความรู้ความเข้าใจ ความสำคัญและมีส่วนร่วมดูแลเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และให้ผู้ปกครองร่วมเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมกับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

2. การพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารและครู จัดการฝึกอบรมให้แก่ครูการศึกษาพิเศษ ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียน

3. การเข้าถึงบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษถึงที่บ้าน เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือเด็กตั้งแต่ปฐมวัยในด้านพัฒนาการต่าง ๆ เช่น ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ทักษะการเคลื่อนไหว ภาษา และสติปัญญา

4. การจัดตั้งศูนย์ฝึกอาชีพสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อสอนและฝึกอาชีพให้กับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อการประกอบอาชีพ และมีรายได้พึ่งพาตนเอง

รุ่งชิวา สุขศรี (2556, หน้า 258) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนรวมระดับมัธยมศึกษา พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนรวมระดับมัธยมศึกษา จากการประเมินด้วยมาตรวัดแบบประมาณค่า 5 ระดับนั้น

ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สำหรับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าใกล้เคียงกัน โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คุณลักษณะส่วนตัว รองลงมาคือการสร้างแรงจูงใจ ส่วนตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนิเวศวิทยา รองลงมาคือ ความสามารถในการให้บริการ การเรียนรวม ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม คือมีค่าน้อยกว่า 1 นั้นแสดงว่าค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลมีความเหมาะสม โดยตัวแปรที่มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด คือ คุณลักษณะส่วนตัว มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 ส่วนตัวแปรที่มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด คือ นิเวศวิทยา โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .92

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 143) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการ การศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นคร เขต 3 พบว่า ผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นคร เขต 3 ของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาพิเศษ และครูสอนนักเรียนปกติ มีความคิดเห็นต่อ ความเหมาะสมโดยรวมของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่พัฒนาขึ้นใน ระดับมาก โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมทุกด้าน

ณรงค์รักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561, หน้า 246-247) ได้ศึกษา กลยุทธ์การจัดการ การศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า กลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมี ประสิทธิภาพ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) การจัดการเรียนการสอน 2) การพัฒนา บุคลากร 3) การพัฒนานักเรียน 4) การพัฒนาเครื่องมือ 5) การพัฒนาสภาพแวดล้อม และ 6) การบริหารจัดการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562, หน้า 98) ได้รายงาน การศึกษาวิเคราะห์การจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมใน ภาพรวมของโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับมาก โดยมี รายละเอียดปัจจัยสู่ความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. การได้รับการสนับสนุนจาก สพฐ. ให้เป็นโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม และเป็นโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม ทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายการรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าเรียนอย่างชัดเจน และให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
3. นโยบายการศึกษาพิเศษของโรงเรียนมีความเข้มแข็ง แม้ว่าผู้บริหารเปลี่ยน แต่นโยบายการศึกษาพิเศษยังคงผลักดันไปข้างหน้า
4. มีครูการศึกษาพิเศษโดยตรง และมีพี่เลี้ยงเด็กพิการช่วยดูแลนักเรียน
5. ชุมชน วัด และผู้ปกครองนักเรียนทุกคนช่วยกันดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
6. ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีความเข้มแข็ง เข้าใจ ยอมรับ และร่วมมือกันทำงานในการบริหารงานด้านการศึกษาพิเศษ
7. มีระบบการติดตามที่ดีของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการติดตามโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
8. มีห้องเรียนคูชานและพี่เลี้ยงเด็กพิการสำหรับดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระดับรุนแรง และจัดให้ทุกห้องเป็นห้องเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
9. ครูมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมาบ้าง และสามารถรับมือกับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้พอสมควร
10. การประชุมครูในโรงเรียนประจำเดือน ต้องมีวาระในเรื่องการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมด้วยทุกครั้ง เพื่อให้ครูได้ทราบถึงพัฒนาการ ปัญหาและอุปสรรคเป็นระยะ ๆ
11. ครูในโรงเรียนสามารถทำความเข้าใจกับนักเรียนปกติ เรื่องการปฏิบัติกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ให้นักเรียนทราบว่า โรงเรียนนี้มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และนักเรียนปกติต้องให้การช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีปัจจัยหลายประการที่เป็นสิ่งสำคัญในการช่วยสนับสนุนให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และกลายเป็นโรงเรียนแบบเรียนรวมที่สมบูรณ์ เป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมที่ให้ประโยชน์แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และนักเรียนปกติ ดังนั้น ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนควรมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างสังคมแห่งการยอมรับ และการเรียนรู้ร่วมกัน โดยต้องคำนึงถึงศักยภาพพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล การให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงเป็นรูปธรรมหรือผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ จัดการเรียนการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และรวมถึงการวัดและประเมินผลการเรียนควรมีวิธีการที่หลากหลายและแตกต่างกัน ตลอดจนสามารถจัดการศึกษาให้ทุกคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

Mitchell (2016, pp. 19–29) ได้กล่าวว่า แนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพื่อเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน มีดังนี้

1. สร้างแหล่งเรียนรู้ เพื่อช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมของโรงเรียนและชุมชน เช่น สร้างเว็บไซต์ "Inclusive Education : Guides for Schools" สร้างหลักสูตรเพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและครูผู้ช่วย หรือสร้างคู่มือปฏิบัติงานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

2. จัดทำคู่มือปฏิบัติงานของกระทรวงศึกษาธิการนิวซีแลนด์ที่ให้ ความสำคัญกับเรื่องสำคัญ 2 เรื่อง คือ

- 2.1 นักเรียน โดยนักเรียนทุกคนต้องได้รับการต้อนรับเมื่อเข้าเรียนในโรงเรียน นักเรียนทุกคนต้องมีส่วนร่วมทุกแง่มุมของชีวิตในโรงเรียน ทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและนอกหลักสูตร และครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างและความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนรายบุคคล และนักเรียนต้องได้รับการศึกษาที่สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพของตน

- 2.2 โรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวม ต้องกำหนดนโยบายและสนับสนุนการเรียนรวมเป็นหลัก และต้องสร้างวัฒนธรรมโรงเรียนด้านการจัดการศึกษาเรียนรวม หรือการปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

Galleto and Bureros (2017, pp. 332–337) ได้กล่าวว่า ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในประเทศฟิลิปปินส์เพื่อการประเมินและส่งเสริมการจัดการเรียนรวม มีดังนี้

1. จัดทำหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเรียนรวมและการศึกษาพิเศษเพื่อพัฒนาให้นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจการฝึกปฏิบัติ และการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวม โดยมีรายวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น หลักสูตรและศาสตร์ การสอนแบบเรียนรวม การพัฒนาแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การประเมินเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การปรับและจัดการกับพฤติกรรม การวิจัยทางการเรียนรวมและการศึกษาพิเศษหรือเทคโนโลยีเพื่อการสอนและการเรียนรู้
2. เพิ่มจำนวนผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น นักประสาทวิทยา พัฒนาการนักจิตวิทยาโรงเรียน นักกิจกรรมบำบัด นักสังคมสงเคราะห์ นักบำบัดการพูด เพื่อให้การจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยปกติแล้วครูฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่ต้องการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาเรียนรวม
3. ปรับทัศนคติทางบวกของคนฟิลิปปินส์ที่มีต่อบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้วยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้ผู้ปกครองและบุคคลทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจและมีความตระหนักว่าบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษช่วยเหลือตนเอง และประสบความสำเร็จในชีวิตได้ หากได้รับการศึกษาและการดูแลช่วยเหลือที่ถูกต้องเหมาะสม รวมถึงได้รับสิทธิต่าง ๆ เหมือนเด็กปกติทั่วไป
4. เพิ่มจำนวนโรงเรียน และศูนย์ให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ทุกเขตพื้นที่การศึกษา
5. พัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมด้วยการฝึกอบรม
6. จัดโปรแกรมให้ความช่วยเหลือผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ผู้ปกครองมีความรู้ความสามารถ และเป็นผู้ช่วยของครูการศึกษาพิเศษได้ และส่งเสริมให้ผู้ปกครองนำเด็กเข้ารับการศึกษาร่วมกับเด็กปกติ

สุชาติ บุปผา (2555, หน้า 28-29) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านการบริหารจัดการด้านกระบวนการเรียนการสอนและด้านคุณภาพนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. การที่นำนักเรียนทุกคนมาเรียนรวมกันในสภาพล้อมเดียวกันให้มากที่สุด เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันเกิดการยอมรับกัน
 2. การปรับเปลี่ยนโครงสร้างที่สำคัญของโรงเรียนเพื่อให้สามารถจัดการศึกษาให้สอดคล้อง กับความต้องการของนักเรียนมากที่สุด
 3. บุคลากรในโรงเรียนมีการทำงานเป็นทีมรวมกันเพื่อขับเคลื่อนให้การจัดการศึกษาไปสู่เป้าหมายของโรงเรียน
 4. การส่งเสริมให้ผู้ปกครองหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
 5. กระบวนการในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียน และสนับสนุนการจัดการศึกษาในชั้นเรียนรวม
 6. การปรับเปลี่ยนห้องเรียน หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและเทคนิควิธีการสอน เช่น การสอนรวมทีม การจัดศูนย์การเรียนรู้
 7. การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียน
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562, หน้า 161-164) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับนักเรียนพิการและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไว้ ดังนี้

1. ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ และภาคส่วนต่าง ๆ มีดังนี้
 - 1.1 ควรทำเรื่องการศึกษาพิเศษและการจัดการศึกษาเรียนรวมให้เป็นนโยบาย และภารกิจหลักของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง ปัญหาที่ว่าผู้บริหารเปลี่ยนนโยบายเปลี่ยน ไม่ส่งผลกระทบต่อจัดการศึกษาเรียนรวมของครูผู้สอน ห้องเรียนรวม และสถานศึกษาเรียนรวมที่เข้มแข็งได้
 - 1.2 ควรให้ความสำคัญกับ 4M คือ บุคคล (Man) งบประมาณ (Money) เครื่องมืออุปกรณ์ (Material) และวิธีปฏิบัติงานที่ชัดเจน (Method) เพื่อพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
 - 1.3 ควรทำให้นโยบายการศึกษาพิเศษและการจัดการศึกษาเรียนรวมเป็นนโยบายระดับชาติอย่างต่อเนื่อง โดยไม่แบ่งแยกสังกัด

1.4 ควรมีการตรวจเยี่ยมจากผู้ที่มีความชำนาญจริงด้านการจัดการศึกษา พิเศษและการจัดการศึกษาเรียนรวม เพื่อพบกับสภาพความเป็นจริงของสถานศึกษา ที่นำนโยบายการจัดการศึกษาเรียนรวมมาปฏิบัติการเรียนการสอนแบบเรียนรวมให้กับ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจริง

1.5 ควรแทรกรายวิชาการศึกษาพิเศษ และการจัดการศึกษา เรียนรวมเป็นวิชาพื้นฐานของสถาบันอุดมศึกษา นักศึกษาทุกคนต้องผ่านการเรียน สองรายวิชานี้

1.6 ควรตั้งโรงเรียนฝึกวิชาชีพเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อจัดเตรียมนักเรียนให้เข้าสู่สถาน ประกอบการ เช่น การพับผ้าในโรงแรม การแพ็คของให้สายการบิน เป็นต้น

1.7 ควรมีหน่วยงานที่ให้ความรู้พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเป็นเด็ก ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างทั่วถึง

1.8 ควรมีหน่วยศึกษานิเทศก์ และศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการศึกษาการจัดการศึกษาเรียนรวมโดยตรง ทำหน้าที่ ให้คำแนะนำ ปรึกษาครู ผู้สอนเรียนรวม เพื่อการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมสำหรับเด็กที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีคุณภาพมาตรฐาน

1.9 ควรเปลี่ยนชื่อจากคำว่า "เด็กพิการ" เป็น "เด็กพิเศษ" เป็นการ สื่อสารทางบวกและไม่เป็นปมด้อยแก่เด็ก

2. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีทัศนคติทางบวกต่อนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ และให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาพิเศษ และการศึกษาเรียน รวมให้เป็นทางบวกอย่างเร่งด่วน เพื่อเอื้ออำนวยและสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดการเรียน การสอนแบบเรียนรวมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เต็มเวลา

3. ด้านครูผู้สอน มีข้อควรพัฒนา ดังนี้

3.1 สพลู. ควรบรรจุตำแหน่งครูการศึกษาพิเศษโดยตรงทุกโรงเรียน ที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมทั้งระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา อย่างน้อยโรงเรียนละ 1 ตำแหน่ง หรือตามสัดส่วนจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษจริงหรือขนาดโรงเรียน และมีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ช่วยเหลือและสนับสนุนครูผู้สอน ห้องเรียนรวม

3.2 ควรให้โรงเรียนทุกแห่ง มีศูนย์การศึกษาพิเศษระดับโรงเรียน และมีครูการศึกษาพิเศษเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาศกภาพนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และไม่เกิดการเลือกรับนักเรียนเข้าเรียน

3.3 ควรคัดเลือกครูผู้สอนห้องเรียนรวมที่มีใจรัก เห็นคุณค่า และมุ่งมั่นช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นอันดับแรก รวมถึงมีความกล้า ยืนหยัดทำงานที่ถูกต้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แม้มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารและนโยบายเปลี่ยนก็ตามส่วนความรู้ด้านการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมเป็นอันดับรองที่สามารถเรียนรู้ได้จากการปฏิบัติจริง

4 ด้านนักเรียน มีข้อควรพัฒนา ดังนี้

4.1 ควรนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษกับนักเรียนปกติ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ให้นักเรียนปกติเข้าใจความแตกต่างหลากหลาย ระหว่างบุคคล เข้าใจวิธีปฏิบัติตนที่เหมาะสมต่อเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เป็นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอย่างเป็นปกติ จึงเป็นผลดีต่อนักเรียนทั้งคู่

4.2 ควรมีระบบส่งต่อหรือเปลี่ยนผ่านทางการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ครบวงจร ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5. ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน สื่อ งบประมาณ การวัดและประเมินผล และ นักเรียน มีข้อควรพัฒนา ดังนี้

5.1 ควรกำหนดให้โรงเรียนมีห้องเรียนคู่ขนาน เนื่องจากนโยบายการรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกประเภทเข้าเรียน หากมีนักเรียนบางคนที่มี อารมณ์และพฤติกรรมรุนแรง ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ หรือไม่สามารเรียนห้องเรียนปกติ ร่วมกับนักเรียนคนอื่นได้ สามารถแยกมาเรียนที่ห้องเรียนคู่ขนานได้

5.2 ควรปรับหลักสูตรการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และการวัดและประเมินผลแบบเรียนรวมที่มีมาตรฐานสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ที่แตกต่างจากการวัดและประเมินผลนักเรียนปกติ

5.3 ควรปรับลดจำนวนโครงการต่าง ๆ ที่เข้าสู่สถานศึกษาอย่างจริงจัง เช่น โรงเรียนสีขาว โรงเรียนสีเขียว โรงเรียนสุจริต โรงเรียนนวัตกรรม โรงเรียนวิถีพุทธ โรงเรียนมาตรฐาน สสวท. ฯลฯ การมีโครงการต่าง ๆ มากมาย ทำให้ครูผู้สอนไม่ได้ใช้เวลาจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมให้กับนักเรียนความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเต็มที่ เต็มเวลา

5.4 ควรมีระบบคัดกรอง หรือจากระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื่องจากระดับอาชีวศึกษาเป็นการเรียนที่เน้นภาคปฏิบัติ จึงทำให้ไม่สามารถรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ทุกประเภท

5.5 ควรมีระบบการส่งต่อหรือเปลี่ยนผ่านทางการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มีประสิทธิภาพส่งต่อเข้าสู่สายสามัญ และสายอาชีพทุกระดับ เช่น นักเรียนบางคนสำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเรียนต่อสายอาชีพได้

5.6 ควรสนับสนุนเรื่องสื่อ และอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เหมาะสมกับความพิการ เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ห้องเรียนต้องคุมโทนสีระดับกลางให้เบาสบายแสงต้องพอดีสำหรับการมองดูครูผู้สอน และดูปากครูผู้สอน

5.7 ควรเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเลือกซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ตรงกับการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจริงได้เพื่อให้ได้สื่อ วัสดุอุปกรณ์ในราคาที่สมเหตุสมผล ไม่ใช่เพียงการซื้อสื่อซ้ำ ๆ จากร้านเดิม ๆ

5.8 ควรจัดสรรงบประมาณที่มีความเฉพาะเจาะจงสำหรับด้านการศึกษา พิเศษ และการจัดการศึกษาเรียนรวมโดยตรง ให้ตรงกับความต้องการของแต่ละโรงเรียน ทั้งงบประมาณการจัดซื้อ การจัดสร้าง และการซ่อมแซม รวมถึงสาธารณูปโภค

6. ด้านการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหาร และครูผู้สอนห้องเรียนรวม มีข้อควรพัฒนา ดังนี้

6.1 ควรพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาเรียนรวม ให้มีความรู้ความเข้าใจและความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกประเภท

6.2 ควรเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาพิเศษ เพื่อเป็นทางเลือกให้กับครูที่ประสงค์มีคุณวุฒิทางการศึกษาพิเศษ เพื่อ การประกอบวิชาชีพครูการศึกษาถูกต้อง

6.3 ควรจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษแบบเข้มข้น ให้กับ ผู้บริหารและครูผู้สอนห้องเรียนรวม

7. ด้านขวัญและกำลังใจผู้ปฏิบัติงาน มีข้อควรพัฒนา ดังนี้

7.1 ควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เงื่อนไขการได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่ง ที่มีเหตุพิเศษ (พ.ค.ศ.) สำหรับครูผู้สอนที่จัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษในห้องเรียนรวม ให้มีสิทธิเช่นเดียวกับครูการศึกษาพิเศษ

7.2 ควรสร้างความมั่นคงเรื่องการทำงานของพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำ เนื่องจากระยะเวลาสัญญาจ้างสั้น เงินเดือนออกล่าช้า

8. ด้านผู้ปกครอง และชุมชน มีข้อควรพัฒนา ดังนี้

8.1 ชุมชนควรเปิดใจ รับรู้ เข้าใจ มีทัศนคติทางบวกต่อเด็กที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ และการจัดการศึกษาเรียนรวม รวมถึงร่วมเป็นส่วนหนึ่งของจัดการ เรียนการสอนด้วยครูประจำบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

8.2 ผู้ปกครองควรเปิดใจ รับรู้ เข้าใจ และยอมรับได้ตั้งแต่แรกว่าบุตร หลานมีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้การให้ความช่วยเหลือทางการศึกษาและทางการ แพทย์เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และควรเลี้ยงบุตรหลานให้ถูกวิธี เพื่อป้องกันความเสี่ยงของ การเป็นเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจริง

8.3 ควรมีแพทย์เฉพาะทางที่เพียงพอต่อการคัดกรอง วินิจฉัย และให้ ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบสิ่งสำคัญ คือ การเปลี่ยนโรงเรียนให้กลายเป็นโรงเรียนแบบเรียนรวมที่สมบูรณ์ และเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม เป็นแหล่งรวบรวม เครื่องมือและวิธีการจัดการเรียนการสอน และสามารถจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นของผู้เรียน รวมถึงปรับเปลี่ยนเนื้อหา หลักสูตร วิธีการจัดการเรียน

การสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนและมีการประเมินพัฒนาการของนักเรียน ดังนั้น แนวทางในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพื่อพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ โรงเรียนจะต้องมีการจัดทำแผนการปฏิบัติงาน และมีการกำกับดูแลให้เป็นไปตามแผน และให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน จัดแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนพัฒนาครูและจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน อย่างไรก็ตามในการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่โรงเรียนแบบเรียนรวมนั้นจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลา และความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและเป็นการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมจึงต้องอาศัยความร่วมมือของครูทุกคนในโรงเรียน มีการปรับหลักสูตร การสนับสนุนของผู้บริหาร และความต้องการของนักเรียนทุกคน ตลอดจนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและให้มีการกำกับติดตาม โรงเรียนต้องยอมรับและตอบสนองความต้องการจำเป็นที่หลากหลายของนักเรียน มีการจัดระเบียบการบริหาร การจัดยุทธศาสตร์การสอนที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในการจัดการศึกษาและพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

ตอนที่ 4 บริบทโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สกลนคร เขต 1

4.1 บริบททั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมืองสกลนคร อำเภอกุสุมาลย์ อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอโพนนาแก้ว อำเภอเต่างอย อำเภอภูพาน และอำเภอกุดบาก โดยมีอำเภอเมืองสกลนคร เป็นที่ตั้งศูนย์ราชการ ศูนย์กลางทางการศึกษา ศูนย์กลางทางการคมนาคม ศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ และการค้า เป็นชุมชนเมืองที่มีความหนาแน่นรายล้อมด้วย ชุมชนชนบททางการเกษตร ประกอบด้วย อำเภอเมืองสกลนคร มีขนาดพื้นที่ 1,023.37 ตร.กม. อำเภอกุสุมาลย์ มีขนาดพื้นที่ 454 ตร.กม. อำเภอโคกศรีสุพรรณ มีขนาดพื้นที่ 212 ตร.กม. อำเภอโพนนาแก้ว มีขนาดพื้นที่ 352 ตร.กม. อำเภอเต่างอย มีขนาดพื้นที่ 328 ตร.กม. อำเภอภูพาน มีขนาดพื้นที่ 557 ตร.กม. และอำเภอกุดบาก มีขนาดพื้นที่ 455 ตร.กม. มีชนเผ่าพื้นเมืองเดิมประกอบด้วย เผ่าภูไท ย้อ กะเลิง ไล้ ไทยลาว และโย้ย

ภูมิประเทศ และภูมิอากาศ พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง สูงกว่า ระดับน้ำทะเล ประมาณ 172 เมตร ตอนกลางเป็นที่ราบต่ำเหมาะแก่การทำนา มีหนองหาร เป็นแอ่งน้ำขนาดใหญ่ มีเนื้อที่ประมาณ 7,016 ไร่ อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 26.77 องศา เซลเซียส ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ย 1,449.9 มิลลิเมตรต่อปี การคมนาคมเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 จัดตั้งที่อำเภอเมืองสกลนคร เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของจังหวัด และอำเภอเขตปริมาตร การคมนาคมติดต่อทางรถยนต์อำเภอที่อยู่ไกลที่สุด 42 กิโลเมตร ได้แก่ อำเภอกุดบาก อำเภอที่ไกลที่สุด 22 กิโลเมตร ได้แก่อำเภอโคกศรีสุพรรณ อาชีพ และสถานภาพทางเศรษฐกิจในเขตชุมชนเมืองคำชาย อุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่น ตัดเย็บเสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์จากเกษตรกรรมสำหรับชุมชน อำเภอรอบนอกมีการทำนา ทำไร่ มีระบบชลประทานขนาดย่อม สนับสนุนส่งเสริมรายได้และสภาพเศรษฐกิจเฉลี่ย อยู่เกณฑ์ปานกลาง

วิสัยทัศน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นองค์กรหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ประชากรวัยเรียนเข้าเรียนได้อย่างทั่วถึง

พันธกิจ

พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ คู่คุณธรรม มีความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษา และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีพัฒนาการเหมาะสมตามวัยพัฒนาคุณภาพและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างทั่วถึงและเสมอภาคอย่างมีคุณภาพ
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพ
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีความเข้มแข็งเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ

การยกระดับคุณภาพการศึกษาตามจุดเน้น

ในปีการศึกษา 2564 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ประกาศนโยบายยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านทักษะวิชาการทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต มุ่งเน้นการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบายประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จึงกำหนดแนวการปฏิบัติงานตามจุดเน้น ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการสถานศึกษา (ด้านการประกันคุณภาพภายใน)
2. การยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET)
3. การยกระดับผลการสอบวัดความสามารถพื้นฐานของผู้เรียน ระดับชาติ (NT)
4. การประเมินความสามารถด้านการอ่านออกของนักเรียน (Reading Test : RT)
5. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน
6. การพัฒนาความสามารถในการคิดคำนวณ
7. การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย
8. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

กลยุทธ์

1. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตร และส่งเสริมความสามารถตามเทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
2. ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุม ผู้เรียนได้รับโอกาสการพัฒนาเต็มศักยภาพ

4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ให้สามารถจัดการเรียน การสอนได้อย่างมีคุณภาพ

5. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

4.2 บริบทด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่แสดงเจตนารมณ์ ในการยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น โดยกำหนดสิทธิและโอกาสของประชาชนในการได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เด็กและเยาวชนพิการทุกประเภทมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ซึ่งสอดคล้องเชื่อมโยงกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ในมาตรา 5 ที่กล่าวถึงสิทธิทางการศึกษาของคนพิการในการได้รับโอกาสและบริการทางการศึกษาในทุกระบบและทุกรูปแบบที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามศักยภาพของแต่ละบุคคลการจัดการเรียนรวมจึงถือได้ว่าเป็นการจัดการศึกษา เพื่อสนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติตลอดจนพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ เป็นการจัดการศึกษาให้นักเรียนทั่วไป นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกคน ได้รับสิทธิและโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้นเพื่อเป็นการประกันสิทธิและโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาตลอดจนการประกันคุณภาพของการให้บริการทางการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนพิการจึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาในรูปแบบของ “การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม” เพื่อให้เด็กและเยาวชนพิการได้เรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุดและสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้รายงานข้อมูลสารสนเทศโรงเรียนเรียนรวม ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562 ว่ามีโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 175 โรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากมีการเริ่มโครงการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 และมีหลายโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนต้นแบบแกนนำจัดการเรียนรวมของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้เล็งเห็นความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และเต็มตาม

ศักยภาพ สามารถเป็นแบบอย่างการพัฒนาของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมในพื้นที่ใกล้เคียงและโรงเรียนทั่วไป แต่การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1 ยังไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร ซึ่งจากรายงานข้อมูล พบว่า เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มาใช้บริการยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ โดยจะเห็นได้จากผลการพัฒนาเด็กในแต่ละด้านจากงานวิชาการของโรงเรียนในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้อาจเพราะทางโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมยังมีอุปสรรคหลาย ๆ ด้าน เช่น งบประมาณไม่เพียงพอ การขาดทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน การขาดแคลนครูที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษโดยตรง การมีเจตคติเชิงลบของผู้ปกครอง การบริการเพื่อตอบสนองความแตกต่างอย่างมีคุณภาพ การขาดคัดกรองที่มีคุณภาพ ตลอดจนการจัดทำสถิติ ข้อมูล และงานวิจัยที่มีประสิทธิผลเพื่อทำให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1, 2562, หน้า 28-29)

4.2.1 กระบวนการจัดการเรียนการสอน

4.2.1.1 การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม

นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มาสมัครเรียนส่วนใหญ่มีเอกสารมาครบ เช่น ใบรับรองแพทย์ นักเรียนมีการขึ้นทะเบียนคนพิการทุกคน การคัดกรองและ วินิจฉัยเด็ก การคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษา มีการสังเกตนักเรียนตั้งแต่ในระดับอนุบาล ครูที่อยู่ในห้องเรียนมีการสังเกต ประเมินและคัดกรองดูแลพัฒนาการ และเมื่อพบความผิดปกติทางโรงเรียนจะแจ้งผู้ปกครอง แต่ผู้ปกครองบางคนรับไม่ได้ เพราะจะไปกระทบกับการเข้าทำงานของนักเรียนในสถานประกอบการเมื่อนักเรียนเรียนจบ อาจมีปัญหาเรื่องข้อจำกัดการรับคนพิการเข้าทำงาน ทำให้เมื่อขึ้นทะเบียนคนพิการแล้วหางานทำได้ยาก และสถานประกอบการไม่ค่อยยอมรับคนพิการเข้าทำงาน ดังนั้น การเรียนของนักเรียนกลุ่มนี้ทางโรงเรียนจำเป็นต้องหลักการเดียวกันกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ขึ้นทะเบียน เป้าหมายเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนให้มีการเรียนตามวัยพร้อมเพื่อน ตามศักยภาพ จะไม่สอนเหมือนนักเรียนปกติเพราะเรียนไม่ได้ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1 มีนักเรียนพิการทุกประเภทรวมจำนวน 3,930 คน โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 3,362 คน คิดเป็นร้อยละ 85.55 ของนักเรียนพิการทุกประเภท โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ครูทุกคนต้องทำ

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีการเรียนการสอนตามแผน และมีการเลื่อนชั้นเรียน การทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ประกอบด้วย การประเมินนักเรียนตามสภาพ โดยคณะกรรมการ โรงเรียน และครูการศึกษาพิเศษ

4.2.1.2 การจัดการศึกษาเรียนรวม

การจัดการศึกษาเรียนรวมในห้องเรียน มีนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษกระจายอยู่ในทุกห้องเรียน การเรียนการสอน โรงเรียนมีการจัดการเรียนรวมในช่วงเช้าวิชาหลัก ในช่วงบ่ายเป็นกิจกรรมบูรณาการ แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามปัญหาที่ต้องแก้ไข เช่น กลุ่มก้าวร้าว กลุ่มที่อ่านหนังสือไม่ออก นำครูภาษาไทยมาช่วยในการให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ และครูวิชาอื่น ๆ มาช่วยเสริมใช้เป็นกิจกรรมพัฒนา กิจกรรมบำบัดนักเรียน กลุ่มนี้ชอบทำกิจกรรมที่ใช้แรงงาน ไม่ชอบในการเรียนด้านวิชาการ มีการเรียนการสอนแบบการประยุกต์ มีการจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เข้าเรียนรวมกับนักเรียนปกติแต่ละระดับความยากง่ายของชิ้นงาน ใบงาน มีการเรียนรู้หลายรูปแบบ บางครั้ง อาจไม่ต้องทำแต่ใช้วิธีบอกเล่าแทนในห้องเรียน เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม พี่ดูแลน้อง ปัญหาของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนคือเรื่องของการอ่านออกเขียนได้ การแก้ปัญหาคือนำนักเรียนที่มีพัฒนาการช้ามากมาสอนเสริมในช่วงบ่าย มีการทดสอบการอ่านของนักเรียนด้วยตัวเองทุกคน มีการใช้แบบประเมินจากเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการพัฒนาและเสริมทักษะให้นักเรียนเพิ่มเติม ครูต้องมีอาชีพของนักเรียนที่ต้องกิน ครูต้องคอยสังเกตอาการของนักเรียน และให้ความสนใจในเรื่องการกินยาของนักเรียน การมีห้องเรียนคู่ขนาน เพื่อให้ห้องเรียนปกติสามารถสอนได้เมื่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไม่พร้อมเรียนหรือเกิดอาการจะให้อยู่ที่ห้องเรียนคู่ขนานก่อนในบางช่วงเวลาที่เป็นแล้วค่อยกลับไปในห้องเรียนแบบเรียนรวม มีการบำบัดด้วยดนตรี ดนตรีบำบัดสำคัญทำให้นักเรียนมีการผ่อนคลาย

การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หากเข้าห้องเรียนบางที่ก็เป็นนักเรียนที่อายุมากกว่านักเรียนปกติ อาจมีการรังแกนักเรียนที่เด็กกว่า ครูต้องเข้ามาปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหาที่เรียนยาก เพราะสถานศึกษาระดับสูงกว่าประถมศึกษาไม่ค่อยเปิดโอกาสรับเข้าเรียนมากนัก โดยเฉพาะโรงเรียนที่ต้องสอบเข้าบุคลากร บุคลากรด้านการศึกษาพิเศษ หรือ พี่เลี้ยงในตำแหน่งอัตราจ้างขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในแต่ละปีที่มีมาไม่เท่ากัน ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องบุคลากร เมื่อปีไหน

ไม่มีนักเรียนตำแหน่งนี้ก็โยกย้ายไปที่อื่นโดย สพฐ. ดูจากฐานข้อมูล DMC (Data Management Center) โปรแกรม SET (Special Education Technology: SET ของ สพฐ. สำหรับโรงเรียนจัดการเรียนรวม) และโรงเรียนก็โดนตัดตำแหน่ง มีการแย่งชิงตำแหน่ง ด้วยสภาพข้อมูลของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไม่นิ่ง การขอตำแหน่งทางผู้บริหารโรงเรียนจะประสานงานกับผู้อำนวยการเขตพื้นที่การแก้ไขปัญหา โดยผู้บริหารโรงเรียนขอตำแหน่งในส่วนของการบริหารของพื้นที่เสี่ยงที่จบวุฒิ ม.6 คือ การฝึกสอนยาก การโยกย้ายงาน เงินเดือนที่น้อย (9,000 บาท) ความมั่นคงในการทำงานไม่มี เพราะสัญญาจ้างเพียง 1 ปี และตัวที่เสี่ยงไม่มีพื้นฐานด้านการศึกษาพิเศษทำให้ไม่เข้าใจ และไม่สามารถอดทนต่อการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้นานและทำงานที่หนักเท่ากับครูประจำการโรงเรียนได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ จากเขตพื้นที่ ดังนั้น จึงได้นำกิจกรรมต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการฝึกทักษะนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ในการวัดและประเมินผล การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติในระดับขั้นพื้นฐานทางโรงเรียน ให้นักเรียนทุกคนเข้าสอบทั้งหมดแต่แจ้งรายชื่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษพร้อมแนบหลักฐาน (ให้แจ้งและแสดงหลักฐาน ณ วันไปสอบ) ด้วยแนวคิดของโรงเรียนเรียนรวมเด็กนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษต้องเรียนด้วยกันทำกิจกรรมด้วยกัน สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียน มีครูการศึกษาพิเศษเป็นหลักในการทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล ครูในโรงเรียนก็ช่วยกันทำ และผู้ปกครองมีส่วนร่วม เพราะครูแจ้งให้ทราบว่าลูกบกพร่องในด้านใดบ้างและทำเป็นรายบุคคลไปและก่อนทำแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล หรือ IEP (Individualized Education Program : IEP) และแผน การสอนเฉพาะบุคคล หรือ IIP (Individual Implementation Plan) ต้องมีการประชุมผู้ปกครอง ประชุมผู้บริหาร และคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่ออนุมัติ คป. 04 (แบบรับรองบุคคลของสถานศึกษา)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า บริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 นั้น มีโรงเรียนจำนวน 175 โรงเรียน มีผู้บริหารและบุคลากรครู รวมทั้งสิ้น 2,674 คน (ข้อมูล 25 ตุลาคม 2564, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2564, ออนไลน์) โดยจำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 175 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,499 คน ทุกโรงเรียนมีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยได้สังเกตเห็นความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและศึกษาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 โดยผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบสหสัมพันธ์ (Correlational Research) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

1.1. การศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2. การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อยืนยันองค์ประกอบ

ระยะที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ประกอบด้วย

2.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

2.2.2 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

2.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

ระยะที่ 1 คือศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

การดำเนินงานในระยะนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1. การศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยศึกษาหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนจากตำรา เอกสารวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แจกแจงประเด็นสรุป สังเคราะห์ และเรียบเรียงเนื้อหา เพื่อนำไปสังเคราะห์กรอบแนวคิดของการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 3) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง 4) การจัดการเรียนรู้ 5) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 6) นักเรียนปกติทั่วไป 7) ความพร้อมของโรงเรียน และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

1.2. การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อยืนยันองค์ประกอบ

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อยืนยันองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย

1.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนด (ภาคผนวก ข) ดังนี้

1.2.1.1 อาจารย์ผู้สอนทางการศึกษาที่มีตำแหน่งวิชาการ ตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ในด้านการศึกษาพิเศษไม่น้อยกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

1.2.1.2 ศึกษาพิเศษที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติงานไม่น้อย กว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

1.2.1.3 ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทด้านการบริหารการศึกษา และมีประสบการณ์บริหาร
ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

1.2.1.4 ครูการศึกษาพิเศษ หรือ ครูการศึกษาแบบเรียนรวม
ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีทางการศึกษา และมีประสบการณ์การสอนแบบเรียนรวม
ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบ
กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับ
องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ซึ่งประกอบด้วย 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน
3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 4) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง
5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 7) นักเรียนปกติ
ทั่วไป และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

1.2.3 การพัฒนา และหาคุณภาพเครื่องมือ

1.2.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนแล้ว
นำมาสังเคราะห์เพื่อจัดทำข้อสรุป

1.2.3.2 นำข้อสรุปที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารมาใช้เป็นกรอบ
ในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)
เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยใช้เครื่องมือ
ที่สร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง โดยผู้วิจัยขออนุญาตหมายผู้ทรงคุณวุฒิล่วงหน้า
ประมาณ 1 สัปดาห์ แล้วนำบันทึกผลการสัมภาษณ์มารวบรวมอย่างเป็นระบบเพื่อสะดวก
ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) แบบเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยมาวิเคราะห์ร้อยละ โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 80 และวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อใช้ประกอบการสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ระยะที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2,674 คน โดยจำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 175 คน และ ครู จำนวน 2,499 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2564, ออนไลน์)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan, (1970, p. 608 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 191) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 335 คน แต่การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 468 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 ใช้ขนาดโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นเกณฑ์ โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 4 ขนาดตามเกณฑ์ การกำหนดขนาดโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564, ออนไลน์) ดังตาราง 3 ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก 68 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 104 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน และ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน

ตาราง 3 ขนาดโรงเรียน

ที่	จำนวนนักเรียน (คน)	ขนาดสถานศึกษา
1	ต่ำกว่า 120	เล็ก
2	120-719	กลาง
3	720-1,679	ใหญ่
4	1,680 ขึ้นไป	ใหญ่พิเศษ

1.2.2 ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากโรงเรียนแต่ละขนาด โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ได้โรงเรียน จำนวน 88 โรงเรียน ประกอบด้วย

- 1) โรงเรียนขนาดเล็ก 34 โรงเรียน
- 2) โรงเรียนขนาดกลาง 52 โรงเรียน
- 3) โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน
- 4) โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน

1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากทุกโรงเรียนในข้อ 1.2.2 ซึ่งจะได้จำนวนผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 88 คน

1.2.4 ครู ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้เกณฑ์ร้อยละ 25 ของครูในโรงเรียนตามข้อ 1.2.2 โดยการจับสลากแบบใส่คืน ซึ่งจะได้จำนวนครู ดังนี้

- 1.2.4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 77 คน
- 1.2.4.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 264 คน
- 1.2.4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 11 คน
- 1.2.4.4 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 28 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 468 คน
เป็นครู จำนวน 380 คน และผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 88 คน ดังรายละเอียด
ในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาด โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหารโรงเรียน	ครู	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครู	รวม
โรงเรียน ขนาดเล็ก	1. บ้านโพนบกสหราษฎร์วิทยา	1	6	7	1	2	3
	2. ดอนเชียงบาลราษฎร์บำรุงศิลป์	1	8	9	1	2	3
	3. ชุมชนเชียงเครือราษฎร์รังสรรค์	1	9	10	1	2	3
	4. บ้านป่าหวาน	1	12	13	1	3	4
	5. บ้านหนองมะเกลือ	1	16	17	1	4	5
	6. บ้านนาแก	1	7	8	1	2	3
	7. บ้านโพนก้างปลาโนนสมบูรณ์	1	7	8	1	2	3
	8. สกสนคร (วันครู 2501)	1	13	14	1	3	4
	9. นออยคำสะอาด	1	9	10	1	2	3
	10. ธาดูนาเวงวิทยา	1	11	12	1	3	4
	11. บ้านโนนสวรรค์สมบูรณ์วิทย์	1	8	9	1	2	3
	12. บ้านดงยอสามัคคีพิทยาศิลป์	1	11	12	1	3	4
	13. บ้านท่าม่วง	1	6	7	1	2	3
	14. บ้านหนองแคนสหราษฎร์วิทยา	1	7	8	1	2	3
	15. บ้านนาดอกไม้ผดุงวิทยา	1	12	13	1	3	4
	16. บ้านนอยจอมศรี	1	12	13	1	3	4
	17. บ้านฮางโฮงประชาอุทิศ	1	10	11	1	3	4
	18. บ้านกุงศรี	1	10	11	1	3	4
	19. บ้านหนองปลาตอง (ประชาวิทยาคาร)	1	11	12	1	3	4

ตาราง 4 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	รวม
โรงเรียน ขนาดเล็ก	20. บ้านบอนสหราษฎร์อุทิศ	1	8	9	1	2	3
	21. บ้านห้วยกอกหนองเค็ม	1	9	10	1	2	3
	22. บ้านอุ่มจาน	1	9	10	1	2	3
	23. แก่งคำประชาสามัคคี	1	7	8	1	2	3
	24. บ้านนามองดงนิมิตวิทยา	1	11	12	1	3	4
	25. บ้านกวนบูน	1	8	9	1	2	3
	26. บ้านดามวงคำ	1	8	9	1	2	3
	27. บ้านป่าปอสหพัฒนศึกษา	1	6	7	1	2	3
	28. บ้านนามนประชาสามัคคี	1	8	9	1	2	3
	29. บ้านนาสีนวล	1	9	10	1	2	3
	30. บ้านหนองแซงโนนมาลา	1	10	11	1	3	4
	31. บ้านดงหนองเหียน	1	7	8	1	2	3
	32. บ้านน้ำพุครูราษฎร์สงเคราะห์	1	7	8	1	2	3
	33. บ้านสะพานสาม	1	8	9	1	2	3
34. บ้านใหม่พัฒนา	1	9	10	1	2	3	
	รวม	34	309	343	34	77	111
โรงเรียน ขนาดกลาง	1. บ้านพานสหราษฎร์บำรุง	1	19	20	1	5	6
	2. โคกเลาะวิทยาคาร	1	21	22	1	5	6
	3. ชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์	1	29	30	1	7	8
	4. ศรีบุญเรืองวิทยาคาร	1	21	22	1	5	6
	5. บ้านโคกกองสหมิตรวิทยาคาร	1	23	24	1	6	7
	6. นายอวัฒนา	1	16	17	1	4	5
	7. บ้านหนองหอย	1	25	26	1	6	7
	8. ศิริราษฎร์วิทยาคาร	1	21	22	1	5	6

ตาราง 4 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	รวม
โรงเรียน ขนาดกลาง	9. บ้านหนองไผ่	1	19	20	1	5	6
	10. ท่าแร่วิทยา	1	26	27	1	7	8
	11. บ้านหนองนาเลิศ	1	17	18	1	4	5
	12. บ้านม่วงลายราษฎร์ผดุงศิลป์	1	19	20	1	5	6
	13. บ้านหนองลาด (ราษฎร์อุทิศวิทยาคม)	1	23	24	1	6	7
	14. บ้านนาคำวิทยาคาร	1	18	19	1	5	6
	15. บ้านลาดกระเซอ (ครูราษฎร์ชูวิทย์)	1	20	21	1	5	6
	16. บ้านบอนสหราษฎร์บำรุง	1	21	22	1	5	6
	17. บ้านท่าวัดครูราษฎร์บำรุงวิทย์	1	18	19	1	5	6
	18. อนุบาลกุสุมาลย์	1	34	35	1	9	10
	19. บ้านอีกุศ	1	21	22	1	5	6
	20. นาเพียงสว่างวิทยานุกูล	1	30	31	1	8	9
	21. บ้านม่วงวิทยา	1	18	19	1	5	6
	22. บ้านโพนแพง เขียวรวนท์อุทิศ 5	1	31	32	1	8	9
	23. กุดบากราษฎร์บำรุง	1	25	26	1	6	7
	24. บ้านกุดแฮดวัฒนราษฎร์ผดุง	1	20	21	1	5	6
	25. บ้านบัวครูราษฎร์สามัคคี	1	16	17	1	4	5
	26. ชุมชนบ้านกุดไผ่	1	20	21	1	5	6
	27. บ้านกลาง (ผดุงราษฎร์วิทยา)	1	20	21	1	5	6
	28. บ้านหนองคาคาธารกานนท์วิทยา	1	18	19	1	5	6
	29. บ้านจันทร์เพ็ญ	1	14	15	1	4	5
	30. อนุบาลเต่างอย	1	25	26	1	6	7
	31. บ้านนาอามวงคำ	1	21	22	1	5	6
	32. บ้านนาตาลคำข่า	1	18	19	1	5	6

ตาราง 4 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	รวม
โรงเรียน ขนาดกลาง	33. บ้านดงหลวง	1	16	17	1	4	5
	34. บ้านห้วยหีบวิทยาธาร	1	16	17	1	4	5
	35. อนุบาลโคกศรีสุพรรณ	1	28	29	1	7	8
	36. บ้านแมตนาทม	1	23	24	1	6	7
	37. บ้านห้วยยาง	1	16	17	1	4	5
	38. บ้านโนนกุล	1	19	20	1	5	6
	39. บ้านเชียงสีอราษฎร์อำนาจ	1	20	21	1	5	6
	40. นาแก้วพิทยาคม	1	19	20	1	5	6
	41. บ้านหนองกระบอราษฎร์อุทิศวิทยา	1	18	19	1	5	6
	42. หนองผือเทพนิมิต	1	18	19	1	5	6
	43. ทาศาลราษฎร์วิทยา	1	16	17	1	4	5
	44. อนุบาลโพนนาแก้ว	1	14	15	1	4	5
	45. บ้านโพนวัฒนาวิทยา	1	20	21	1	5	6
	46. บ้านนาจาน	1	16	17	1	4	5
	47. อนุบาลภูพาน	1	18	19	1	5	6
	48. เขื่อนน้ำพุง	1	19	20	1	5	6
	49. ชุมชนบ้านสร้างค้อ	1	21	22	1	5	6
	50. บ้านดอนราษฎร์ดำรงวิทย	1	16	17	1	4	5
	51. บ้านสองลิ้มประชาสรร	1	17	18	1	4	5
	52. บ้านหลุบเลา	1	18	19	1	5	6
	รวม	52	1,055	1,107	52	264	316
โรงเรียน ขนาดใหญ่	1. เมืองสกลนคร (ธาตุนารายณ์เจงเวง)	1	45	46	1	11	12
	รวม	1	45	46	1	11	12

ตาราง 4 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	รวม
โรงเรียน ขนาดใหญ่ พิเศษ	1. เขิงชุมราษฎร์นุกูล	1	111	112	1	28	29
	รวม	1	111	112	1	28	29
	รวมทั้งสิ้น	88	1,520	1,608	88	380	468

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของ Rensis Likert ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นใหม่ จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และประสิทธิผลในการจัดการศึกษา
แบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปประกอบด้วย
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของ
โรงเรียน ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)
มีรายละเอียด ดังนี้

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - 1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
 - 1.2 ครู

2. วุฒิการศึกษา
 - 2.1 ปริญญาตรี
 - 2.2 ปริญญาโท
 - 2.3 ปริญญาเอก
3. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - 3.1 น้อยกว่า 5 ปี
 - 3.2 5 ปี – 10 ปี
 - 3.3 11 ปี – 15 ปี
 - 3.4 มากกว่า 15 ปี
4. ขนาดของโรงเรียน
 - 4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
 - 4.2 โรงเรียนขนาดกลาง
 - 4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่
 - 4.4 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผล

ต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. บทบาทผู้บริหารโรงเรียน
2. ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน
3. ความรู้และทักษะของครูผู้สอน
4. การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง
5. การจัดการเรียนรู้
6. ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน
7. นักเรียนปกติทั่วไป
8. ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Rensis Likert โดยมีความหมายและค่าน้ำหนัก ดังนี้

5 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา

แบบเรียนรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน จำนวน 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. การพัฒนาคุณภาพนักเรียน
2. การบริหารจัดการในการเรียนรวม
3. ความพึงพอใจของผู้ปกครอง
4. ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน

ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Rensis Likert โดยมีความหมายและค่าน้ำหนัก ดังนี้

5 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสังเคราะห์แนวความคิด แล้วร่างเป็นข้อคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน เมื่อร่างเสร็จแล้วนำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

2.2.3 นำร่างแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ ของแบบสอบถาม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามนั้นกับประเด็นหลักของเนื้อหาตามวิธีการของ Rovinelli และ Hambleton (1978, pp. 34-35 อ้างถึงใน พงศ์ศรี วาณิชชยวงศ์, 2556, หน้า 140) โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามขอบข่ายเนื้อหาที่ระบุไว้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามขอบข่ายเนื้อหาที่ระบุไว้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามขอบข่ายเนื้อหาที่ระบุไว้

เสร็จแล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ดังนี้

2.2.3.1 อาจารย์ผู้สอนทางการศึกษาที่มีตำแหน่งวิชาการตั้งแต่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ในด้านการศึกษาพิเศษไม่น้อยกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

2.2.3.2 ศึกษานิเทศก์ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติงานไม่น้อย กว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

2.2.3.3 ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทด้านการบริหารการศึกษา และมีประสบการณ์บริหาร
ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

2.2.3.4 ครูการศึกษาพิเศษ หรือ ครูการศึกษาแบบเรียนรวม
ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีทางการศึกษา และมีประสบการณ์การสอนแบบเรียนรวม
ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2.2.4 นำร่างแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแล้วมาพิจารณา
เลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป
ถ้ามีข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) น้อยกว่า 0.50 ผู้วิจัยจะปรึกษ
ากับคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำ เพื่อปรับปรุงข้อคำถาม
ตามข้อเสนอแนะ และจัดพิมพ์เพื่อทดลองใช้ต่อไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามระหว่าง 0.60–1.00

2.2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ตรวจอีกครั้ง

2.2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารโรงเรียน
และครูในโรงเรียนในจังหวัดสกลนครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำ
แบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปคำนวณหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์
ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และประสิทธิผล
ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.2.6.1 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีการหา
สัมประสิทธิ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม และคัดเลือกข้อคำถาม
ที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.26 ขึ้นไป (วาโร เฟิงส์วัตต์, 2551, หน้า 485) ได้ค่าอำนาจ
จำแนกแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียน
รวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตั้งแต่
0.45–0.89 และค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษา
แบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 1 ตั้งแต่ 0.47–0.96

2.2.6.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α -Coefficient) โดยค่าความเชื่อมั่นต้องไม่ต่ำกว่า 0.70 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เท่ากับ 0.98 และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เท่ากับ 0.98

2.2.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามและเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์อีกครั้ง

2.2.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการ การศึกษาแบบเรียนรวม และประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 เสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนครทำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อให้ออกหนังสือแจ้งขอความร่วมมือจาก โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

3.2 ส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ไปยังโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 468 ฉบับ พร้อมกับขอความอนุเคราะห์โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่งแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าพร้อมแสตมป์จำหน่ายซองถึงผู้วิจัย โดยแจ้ง ระยะเวลาส่งคืนภายใน 15 วัน และผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามออนไลน์เพื่อเก็บข้อมูล ควบคู่กันด้วย

3.3 ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หากกรณีได้รับแบบสอบถามไม่ครบตามจำนวนในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจะติดต่อขอรับ แบบสอบถามด้วยตนเองเพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเป็นกรณีไป ทั้งนี้เพื่อให้ได้ แบบสอบถามที่มีข้อมูลถูกต้องสมบูรณ์และครบถ้วน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในการหาค่าทางสถิติ ดังนี้

4.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ใช้สถิติพื้นฐานวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้

สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) แล้วนำค่าที่คำนวณได้มาแปลผลในรูปความสัมพันธ์ ดังนี้ (วารุ เฟ็งสวัสดี, 2551, หน้า 307)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.70-1.00	ตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
0.40-0.60	ตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
0.10-0.30	ตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

หากค่า r มีค่าเป็น (+) หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในลักษณะคล้ายตามกัน

หากค่า r มีค่าเป็น (-) หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในลักษณะผกผันกัน

4.4 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

5.2.2 การหาอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของเพียร์สัน

5.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's α -Coefficient)

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง” ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการทดสอบสมมติฐานทั้งในภาพรวมและรายด้าน

5.3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง” ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการทดสอบสมมติฐานทั้งในภาพรวมและรายด้าน

5.3.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก” ใช้การหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient)

5.3.4 สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ปัจจัยที่ส่งผลมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1” ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

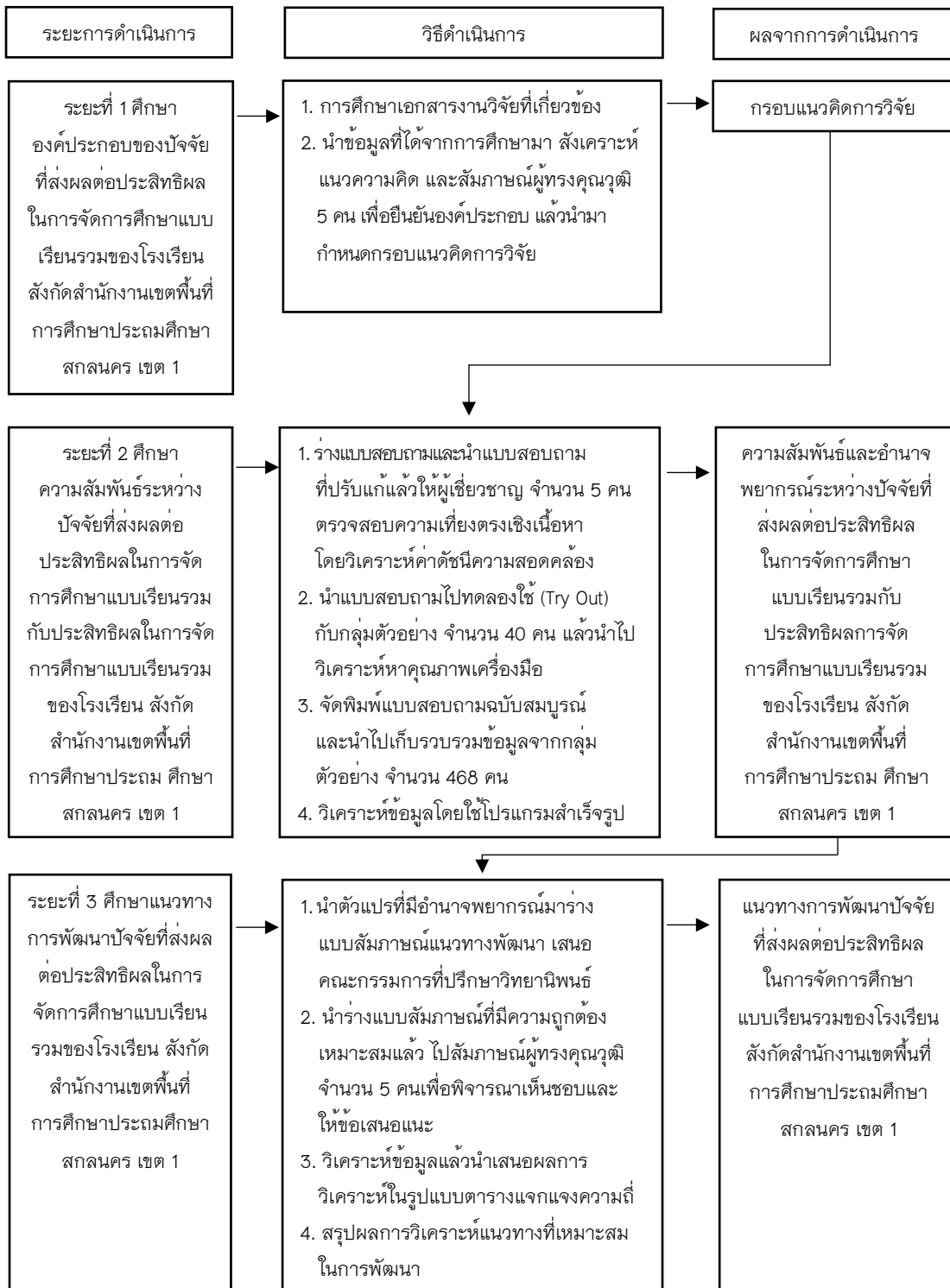
ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผู้วิจัยได้หาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยนำปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มาวางแผนทางพัฒนา นำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมแล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นจึงจะนำเสนอการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ และการวิเคราะห์เนื้อหาต่อไป

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแนวทางการพัฒนา จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ข)
มีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) อาจารย์ผู้สอนการศึกษาที่มีตำแหน่งวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ในด้านการศึกษาพิเศษไม่น้อยกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน
- 2) ศึกษานิเทศก์ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติงานไม่น้อย กว่า 10 ปีขึ้นไป
จำนวน 1 คน
- 3) ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทด้านการบริหารการศึกษา และมีประสบการณ์บริหารไม่น้อย กว่า 10 ปี จำนวน 1 คน
- 4) ครูการศึกษาพิเศษ หรือ ครูการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีทางการศึกษา และมีประสบการณ์การสอนแบบเรียนรวมไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

ระยะการดำเนินการวิจัย ดังแสดงในภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 ระยะการวิจัย

ตาราง 5 แผนการดำเนินการวิจัย

ระยะการวิจัย	วิธีดำเนินการ	เครื่องมือ	ผู้ให้ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้รับ	ระยะเวลา
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียน รวมของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	1. วิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียนรวม และองค์ประกอบของ ประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน	เอกสารและ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	เอกสารและ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	การวิเคราะห์ เชิงเนื้อหา	กรอบแนวคิด การวิจัย	ตุลาคม 2564 - เมษายน 2565
	2. นำข้อมูลที่ได้จาก การศึกษามา สังเคราะห์ แนวความคิด และ สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เพื่อยืนยัน องค์ประกอบ แล้วนำมา กำหนดกรอบแนวคิด การวิจัย	แบบสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ แบบกึ่งมีโครง สร้าง	ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	วิเคราะห์ร้อยละ และวิเคราะห์เชิง เนื้อหา		
ระยะที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียน รวมกับประสิทธิผลใน การจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของ โรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถม ศึกษาสกลนคร เขต 1	1. ร่างแบบสอบถามและ นำร่างของแบบสอบถาม ที่ครอบคลุมเนื้อหา เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียนรวม และประสิทธิผลในการ จัดการศึกษาแบบเรียน รวมของโรงเรียนให้ ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พิจารณา โดยเลือก (ร้อยละ 50 ขึ้นไป)	แบบสอบถาม การวิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน	การวิเคราะห์เชิง เนื้อหา และหา ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	แบบสอบถามที่ ตรงตามเนื้อหา ถูกต้องสมบูรณ์	เมษายน 2565 - พฤษภาคม 2565
	2. นำแบบสอบถาม ที่เสร็จเรียบร้อยแล้วไป ทดลอง (Try - Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 40 คน พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูล หลัง (try-out) และ จัดพิมพ์เครื่องมือฉบับ จริงเพื่อเก็บข้อมูลต่อไป	แบบสอบถามชุด เสมือนจริงเพื่อ นำไปสู่ฉบับจริง	ผู้บริหารโรงเรียน และครู ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	การวิเคราะห์ คุณภาพ เครื่องมือ - ค่าอำนาจ จำแนก - ค่าความ เชื่อมั่น	แบบสอบถามที่ ตรงตามเนื้อหา ถูกต้องสมบูรณ์ พร้อมจัดพิมพ์ เพื่อเก็บข้อมูล	พฤษภาคม 2565 - มิถุนายน 2565

ตาราง 5 (ต่อ)

ระยะการวิจัย	วิธีดำเนินการ	เครื่องมือ	ผู้ให้ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้รับ	ระยะเวลา
ระยะที่ 2 (ต่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียน ร่วมกับประสิทธิผล ในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของ โรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถม ศึกษาสกลนคร เขต 1	3. ขอความอนุเคราะห์ จากผู้อำนวยการ สพป. สกลนคร เขต 1 เพื่อขอเก็บข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับการวิจัย	แบบสอบถาม การวิจัยของผู้ที่ เกี่ยวข้องเพื่อ ตรวจสอบ สมมติฐาน การวิจัย	กลุ่มตัวอย่างที่ เกี่ยวข้องในการ วิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครู จำนวน 468 คน	-	ได้เก็บข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่างที่ ต้องการศึกษา	มิถุนายน 2565 - กรกฎาคม 2565
	4. วิเคราะห์ความ สัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ในการจัดการศึกษา แบบเรียนร่วมกับ ประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียนโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป ในการ วิเคราะห์ ทางสถิติ	- ข้อมูลจาก แบบสอบถาม ที่ผู้ตอบแบบ สอบถามส่ง ให้ผู้วิจัย - โปรแกรม สำเร็จรูปในการ วิเคราะห์ทาง สถิติ	กลุ่มตัวอย่าง ที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัย ได้แก่ผู้ บริหาร โรงเรียน และครู จำนวน 468 คน	หาค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผล ในการจัด การศึกษา แบบเรียนรวม และประสิทธิผล ในการจัดการ ศึกษาแบบเรียน รวมของโรงเรียน เป็นรายด้าน และโดยรวม	ข้อมูลค่าเฉลี่ย และค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน ของปัจจัยที่ ส่งผลต่อ ประสิทธิผล ในการจัด การศึกษา แบบเรียนรวม และประสิทธิผล ในการจัดการ ศึกษาแบบเรียน รวมของโรงเรียน ทั้งรายด้าน และโดยรวมเพื่อ สรุปผลและ อภิปราย	กรกฎาคม 2565 - สิงหาคม 2565
	5. หาความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลในการ จัดการศึกษาแบบเรียน ร่วมกับประสิทธิผล ในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของ โรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 และ อำนาจพยากรณ์ เพื่อนำมาเป็นแนวทาง ในการพัฒนาต่อไป	- ข้อมูลจาก แบบสอบถาม ที่ผู้ตอบแบบ สอบถามส่งกลับ มาให้ผู้วิจัย - โปรแกรม สำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ ทางสถิติ	กลุ่มตัวอย่าง ที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัย ได้แก่ผู้ บริหาร สถานศึกษา และครู จำนวน 468 คน	- ใช้สถิติ สหสัมพันธ์อย่าง ง่ายของเพียร์สัน - ใช้การ วิเคราะห์ การ ถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน	ข้อมูลความ สัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร และ อำนาจพยากรณ์ เพื่อนำมา สรุปผล และ อภิปราย	

ตาราง 5 (ต่อ)

ระยะการวิจัย	วิธีดำเนินการ	เครื่องมือ	ผู้ให้ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้รับ	ระยะเวลา
ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการ พัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการจัด การศึกษาแบบเรียน รวมของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	1. นำข้อมูลการ วิเคราะห์ที่มีอำนาจ พยากรณ์มาร่างเป็น แนวทางพัฒนาแล้ว นำไปสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณา เห็นชอบ และให้ ข้อเสนอแนะ แล้วนำไป วิเคราะห์ข้อมูล	แบบสัมภาษณ์ แนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	การวิเคราะห์ ความถี่ และ ข้อเสนอแนะ จากผู้เชี่ยวชาญ	ข้อมูลการ วิเคราะห์ ในรูปแบบ ตารางแจกแจง ความถี่ และ ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	สิงหาคม 2565 - ตุลาคม 2565
	2. สรุปผลการวิเคราะห์ แนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนา	-	-	-	-	แนวทาง ที่เหมาะสม ในการพัฒนา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ตอนที่ 3 การศึกษาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n แทน จำนวนแทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบเอฟ (F-test)

SS แทน ค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)

MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)

df	แทน	ความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (ค่าอำนาจพยากรณ์)
Adj R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่เปลี่ยนจากเดิมเมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระที่ละตัว (ค่าอำนาจพยากรณ์ที่ปรับแก้แล้ว)
S.E.	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
S.E. _{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
Z'	แทน	คะแนนการพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในรูปคะแนนมาตรฐาน
X	แทน	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
X_1	แทน	บทบาทผู้บริหารโรงเรียน
X_2	แทน	ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน
X_3	แทน	ความรู้และทักษะของครูผู้สอน
X_4	แทน	การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง
X_5	แทน	การจัดการเรียนรู้
X_6	แทน	ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน
X_7	แทน	นักเรียนปกติทั่วไป
X_8	แทน	ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน
Y	แทน	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

- Y₁ แทน การพัฒนาคุณภาพนักเรียน
 Y₂ แทน การบริหารจัดการในการเรียนรวม
 Y₃ แทน ความพึงพอใจของผู้ปกครอง
 Y₄ แทน ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการสังเคราะห์จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังตาราง 6

ตาราง 6 สรุปผลการศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จากการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	สรุปผล
องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ประกอบด้วย 1.บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2. ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน	องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ประกอบด้วย 1.บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2. ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน	องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ประกอบด้วย 1.บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2. ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน

ตาราง 6 (ต่อ)

ผลการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ผลการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ	สรุปผล
3. ความรู้และทักษะ ของครูผู้สอน	3. ความรู้และทักษะ ของครูผู้สอน	3. ความรู้และทักษะ ของครูผู้สอน
4. การมีส่วนร่วม และการสนับสนุนของ ผู้ที่เกี่ยวข้อง	4. การมีส่วนร่วม และการสนับสนุนของ ผู้ที่เกี่ยวข้อง	4. การมีส่วนร่วม และการสนับสนุนของ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
5. การจัดการเรียนรู้	5. การจัดการเรียนรู้	5. การจัดการเรียนรู้
6. ความร่วมมือระหว่าง ครูและบุคลากรในโรงเรียน	6. ความร่วมมือระหว่าง ครูและบุคลากรในโรงเรียน	6. ความร่วมมือระหว่าง ครูและบุคลากรในโรงเรียน
7. นักเรียนปกติทั่วไป	7. นักเรียนปกติทั่วไป	7. นักเรียนปกติทั่วไป
8. ความเข้าใจของ ผู้ปกครองและชุมชน	8. ความเข้าใจของ ผู้ปกครองและชุมชน	8. ความเข้าใจของ ผู้ปกครองและชุมชน

จากตาราง 6 พบว่า องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน 3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 4) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 7) นักเรียนปกติทั่วไป และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจากแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 468 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความถี่และร้อยละ เพื่อแสดงสถานภาพของผู้ตอบ

แบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการดำรง
ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน

ข้อที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
	- ผู้บริหารสถานศึกษา	88	18.80
	- ครู	380	81.20
รวม		468	100
2	วุฒិการศึกษา		
	- ปริญญาตรี	338	72.22
	- ปริญญาโท	121	25.85
	- ปริญญาเอก	9	1.92
รวม		468	100
3	ประสบการณ์ในการทำงาน		
	- น้อยกว่า 5 ปี	97	20.73
	- 5 ปี - 10 ปี	216	46.15
	- 11 ปี - 15 ปี	115	24.57
	- มากกว่า 15 ปี	40	8.55
รวม		468	100
4	ขนาดโรงเรียน		
	- โรงเรียนขนาดเล็ก	111	23.72
	- โรงเรียนขนาดกลาง	316	67.52
	- โรงเรียนขนาดใหญ่	12	2.56
	- โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	29	6.20
รวม		468	100

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 468 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 เป็นครู จำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 81.20 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 72.20 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70 ประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปี - 10 ปี จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 46.20 ประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปี - 15 ปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ปฏิบัติงานในเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

2.2.1 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 8

ตาราง 8 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับ
	\bar{x}	S.D.	ความคิดเห็น
1. บทบาทผู้บริหารโรงเรียน	4.03	0.30	มาก
2. ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน	3.73	0.37	มาก
3. ความรู้และทักษะของครูผู้สอน	4.17	0.30	มาก
4. การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.14	0.33	มาก
5. การจัดการเรียนรู้	4.15	0.23	มาก
6. ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน	4.04	0.55	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
	\bar{x}	S.D.	
7. นักเรียนปกติทั่วไป	3.83	0.48	มาก
8. ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน	3.69	0.36	มาก
เฉลี่ย	4.00	0.17	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ความรู้และทักษะของครูผู้สอน ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.30) การจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.23) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.33) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.55) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.30) นักเรียนปกติทั่วไป ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.48) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.37) และ ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.36)

2.2.1.1 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านบทบาทผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 9

ตาราง 9 ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านบทบาทผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านบทบาทผู้บริหารโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเหมาะสม	4.18	0.63	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านบทบาทผู้บริหารโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับ ความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
2	ผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ชัดเจน	4.08	0.69	มาก
3	ผู้บริหารโรงเรียนมีการวางแผนการบริหารงานในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างครอบคลุมและเหมาะสม	3.44	0.98	ปานกลาง
4	ผู้บริหารโรงเรียนมีการระดมทรัพยากรจากภายนอกเพื่อช่วยส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบ	3.57	0.96	มาก
5	ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนช่วยในการสนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมของโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ	4.30	0.59	มาก
6	ผู้บริหารโรงเรียนมีการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน	4.21	0.66	มาก
7	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีให้กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน	4.24	0.73	มาก
8	ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดบริการพิเศษแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียน	4.14	0.84	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านบทบาทผู้บริหารโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับ ความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
9	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้แก่ชุมชน และผู้ปกครองได้	4.11	0.82	มาก
เฉลี่ย		4.03	0.30	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านบทบาทผู้บริหารโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ผู้บริหารโรงเรียนมีการวางแผนการบริหารงานในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างครอบคลุมและเหมาะสม ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.98) นอกนั้นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนช่วยในการสนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมของโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.59) ผู้บริหารโรงเรียนสามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีให้กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.73) และ ผู้บริหารโรงเรียนมีการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.66)

2.2.1.2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 10

ตาราง 10 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
ของโรงเรียนด้านความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	โรงเรียนมีอาคาร สถานที่ และห้องเรียนที่มีความพร้อมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.16	0.53	มาก
2	โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.12	0.59	มาก
3	โรงเรียนมีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่เพียงพอในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	3.42	0.94	ปานกลาง
4	โรงเรียนมีครูที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเพียงพอ	3.38	0.99	ปานกลาง
5	โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของครู	3.40	0.99	ปานกลาง
6	โรงเรียนมีหลักสูตรสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีมาตรฐาน	4.10	0.58	มาก
7	โรงเรียนมีการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	3.44	0.99	ปานกลาง
8	โรงเรียนมีห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษโดยเฉพาะ	3.47	0.94	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
9	โรงเรียนมีการให้บริการช่วยเหลือระยะเริ่มต้นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	4.07	0.64	มาก
เฉลี่ย		3.73	0.37	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ และระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนมีอาคารสถานที่ และห้องเรียนที่มีความพร้อมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.53) โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.59) และ โรงเรียนมีหลักสูตรสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีมาตรฐาน ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.58)

2.2.1.3 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความรู้และทักษะของครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 11

ตาราง 11 ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความรู้และทักษะของครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความรู้และทักษะของครูผู้สอน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	ครูมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด และมีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	3.73	0.99	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความรู้และทักษะของครูผู้สอน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
2	ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมตามเกณฑ์มาตรฐาน	4.36	0.55	มาก
3	ครูสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด	4.02	0.85	มาก
4	ครูสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงนวัตกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้	4.31	0.54	มาก
5	ครูมีการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นระยะ ๆ	4.29	0.52	มาก
6	ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.30	0.61	มาก
7	ครูมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	4.28	0.58	มาก
8	ครูมีความรู้เกี่ยวกับประเภทคนพิการทางการศึกษา	4.08	0.60	มาก
9	ครูมีส่วนช่วยสนับสนุนให้เพื่อนครูในโรงเรียนให้สามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.15	0.57	มาก
เฉลี่ย		4.17	0.30	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความรู้และทักษะของครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

(\bar{x} = 4.17, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมตามเกณฑ์มาตรฐาน (\bar{x} = 4.36, S.D. = 0.55) ครูสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนวัตกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้ (\bar{x} = 4.31, S.D. = 0.54) และครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (\bar{x} = 4.30, S.D. = 0.61)

2.2.1.4 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 12

ตาราง 12 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	องค์กรภาครัฐต่าง ๆ มีส่วนรวมและสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	4.24	0.57	มาก
2	ภาคเอกชนมีส่วนช่วยสนับสนุนในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	3.98	0.84	มาก
3	สำนักงานเขตพื้นที่มีการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	4.13	0.57	มาก
4	ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีส่วนร่วมเสนอแนวทางและกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	4.02	0.61	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
5	ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรวมให้ประสบผลสำเร็จ	4.17	0.53	มาก
6	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไปมีส่วนร่วมเสนอแนวทางในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	4.29	0.60	มาก
7	บุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียนช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเข้าถึงบริการและความช่วยเหลืออื่น ๆ ด้านการศึกษา	4.15	0.59	มาก
เฉลี่ย		4.14	0.33	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไปมีส่วนร่วมเสนอแนวทางในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.60) องค์กรภาครัฐต่าง ๆ มีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.57) และ ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรวมให้ประสบผลสำเร็จ ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.53)

2.2.1.5 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการจัดการการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 13

ตาราง 13 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการจัดการการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการจัดการเรียนรู้	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	โรงเรียนมีกระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบ	4.19	0.59	มาก
2	โรงเรียนมุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับนักเรียนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม	4.24	0.54	มาก
3	โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนรวมกับนักเรียนปกติในชั้นเรียนทั่วไป	4.29	0.62	มาก
4	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	4.20	0.54	มาก
5	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับ IEP	4.18	0.64	มาก
6	โรงเรียนมีการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลายกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	4.12	0.50	มาก
7	โรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้เพื่อวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.06	0.57	มาก
8	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.26	0.62	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการจัดการเรียนรู้	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
9	โรงเรียนใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่หลากหลายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.09	0.63	มาก
10	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามระดับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน	3.72	0.74	มาก
11	โรงเรียนมีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	4.25	0.62	มาก
เฉลี่ย		4.15	0.23	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนรวมกับนักเรียนปกติในชั้นเรียนทั่วไป ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.62) โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.62) และโรงเรียนมีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.62)

2.2.1.6 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 14

ตาราง 14 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
ของโรงเรียนด้านความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน โดยรวม
และรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีกระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.13	0.82	มาก
2	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างสม่ำเสมอ	3.94	0.96	มาก
3	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการสนับสนุน และส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน	4.16	0.80	มาก
4	ครูและบุคลากรในโรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนทั่วไปมีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.09	0.88	มาก
5	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายที่มงานสหวิชาชีพจากหน่วยงานภายนอก เพื่อช่วยส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน	3.87	0.90	มาก
เฉลี่ย		4.04	0.55	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก

ทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูและบุคลากรในโรงเรียน มีการสนับสนุน และส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน (\bar{x} = 4.16, S.D. = 0.80) ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีกระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (\bar{x} = 4.13, S.D. = 0.82) และครูและบุคลากรใน โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนทั่วไปมีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล (\bar{x} = 4.09, S.D. = 0.88)

2.2.1.7 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการ การศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านนักเรียนปกติทั่วไป โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 15

ตาราง 15 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียนด้านนักเรียนปกติทั่วไป โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการ การศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านนักเรียนปกติทั่วไป	ผลการวิเคราะห์		ระดับ ความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	นักเรียนปกติทั่วไปมีศักยภาพและ พัฒนาการตามวัยอย่างเหมาะสม	4.12	0.82	มาก
2	นักเรียนปกติทั่วไปได้รับการเตรียม ความพร้อมสำหรับการเรียนในชั้นเรียน แบบเรียนรวมจากทางโรงเรียน	4.02	0.88	มาก
3	นักเรียนปกติทั่วไปมีความเข้าใจที่ ถูกต้อง และทราบแนวปฏิบัติสำหรับการ เรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม	3.41	0.99	ปานกลาง
4	นักเรียนปกติทั่วไปมีความเข้าใจที่ ถูกต้อง และทราบแนวปฏิบัติต่อเพื่อน นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	3.49	0.96	ปานกลาง
5	นักเรียนปกติทั่วไปเห็นถึงประโยชน์ของ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในการจัดการ เรียนรู้แบบเรียนรวมในชั้นเรียน	4.09	0.69	มาก
เฉลี่ย		3.83	0.48	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านนักเรียนปกติทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ และระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นักเรียนปกติทั่วไปไม่มีศักยภาพและพัฒนาการตามวัยอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.82) นักเรียนปกติทั่วไปเห็นถึงประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมในชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.69) และนักเรียนปกติทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนในชั้นเรียนแบบเรียนรวมจากทางโรงเรียน ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.88)

2.2.1.8 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 16

ตาราง 16 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	3.84	0.93	มาก
2	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	4.11	0.64	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
3	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับปรัชญาของการศึกษาพิเศษและการเรียนรวม	3.43	0.88	ปานกลาง
4	ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีการเตรียมความพร้อมในการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภท	3.50	0.96	ปานกลาง
5	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน	3.57	0.94	มาก
เฉลี่ย		3.69	0.36	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ และระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนเห็นถึงประโยชน์

ที่ได้รับจากการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน (\bar{x} = 4.11, S.D. = 0.64) ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (\bar{x} = 3.84, S.D. = 0.93) และผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน (\bar{x} = 3.57, S.D. = 0.94)

2.2.2 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 17

ตาราง 17 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวม และรายด้าน

ประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{x}	S.D.	
1. การพัฒนาคุณภาพนักเรียน	4.10	0.28	มาก
2. การบริหารจัดการในการเรียนรวม	4.19	0.26	มาก
3. ความพึงพอใจของผู้ปกครอง	4.14	0.40	มาก
4. ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน	4.11	0.37	มาก
เฉลี่ย	4.14	0.18	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.14, S.D. = 0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารจัดการในการเรียนรวม (\bar{x} = 4.19, S.D. = 0.26) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง (\bar{x} = 4.14, S.D. = 0.38) ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน (\bar{x} = 4.11, S.D. = 0.37) และการพัฒนาคุณภาพนักเรียน (\bar{x} = 4.10, S.D. = 0.28)

2.2.2.1 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 18

ตาราง 18 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการพัฒนา
คุณภาพนักเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับ ความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	โรงเรียนมีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพตามบริบทของโรงเรียนและชุมชน	4.12	0.63	มาก
2	โรงเรียนมีการจัดทำแผนงาน/โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน	4.13	0.70	มาก
3	โรงเรียนมีการจัดทำแผนงาน/โครงการที่ส่งเสริมการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน	4.17	0.58	มาก
4	โรงเรียนส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน	4.09	0.64	มาก
5	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เสนอกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะตามความรู้และความสนใจของนักเรียน	4.11	0.51	มาก
6	โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการทำงานการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.24	0.61	มาก
7	โรงเรียนมีการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	4.22	0.58	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับ ความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
8	โรงเรียนสามารถจัดการศึกษา แบบเรียนรวมบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล	3.83	0.94	มาก
9	โรงเรียนมีการสร้างความตระหนัก เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม แก่บุคลากรในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.30	0.56	มาก
10	โรงเรียนมีศูนย์ให้คำปรึกษาสำหรับ นักเรียน บุคลากร ผู้ปกครอง และ ชุมชนเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ถูกต้องกับ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	3.76	0.93	มาก
เฉลี่ย		4.10	0.28	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนมีการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมแก่บุคลากรในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.56) โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.61) และ โรงเรียนมีการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.58)

2.2.2.2 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านด้านการบริหารจัดการในการเรียนรวม โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 19

ตาราง 19 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการบริหาร
จัดการในการเรียนรวม โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านการบริหารจัดการในการเรียนรวม	ผลการวิเคราะห์		ระดับ ความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	โรงเรียนมีกระบวนการระบุความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนใน ระยะเริ่มต้นอย่างเป็นระบบ	4.21	0.57	มาก
2	โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารจัดการ เรียนรวมและกำหนดบทบาทหน้าที่ของ ผู้มีส่วนร่วมอย่างชัดเจน	4.23	0.60	มาก
3	โรงเรียนใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ	4.06	0.60	มาก
4	โรงเรียนมีกระบวนการจัดชั้นเรียน สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษให้สอดคล้องกับลักษณะ ความบกพร่อง	4.10	0.59	มาก
5	โรงเรียนมีการวางแผน กำหนด เป้าหมายในแผนงาน/โครงการอย่าง ชัดเจนตามระยะเวลาที่กำหนด	4.24	0.56	มาก
6	โรงเรียนมีการดำเนินงานตามแผน ปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.27	0.59	มาก
7	โรงเรียนมีการนิเทศ ติดตาม กำกับ ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน แผนปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวม	4.34	0.64	มาก
8	โรงเรียนมีการนำผลการดำเนินงานมา ปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวม	4.19	0.66	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านการบริหารจัดการในการเรียนรวม	ผลการวิเคราะห์		ระดับ ความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
9	โรงเรียนมีการสรุปและรายงานผลการ ดำเนินงานการจัดการศึกษาแบบเรียน รวม เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ต่อ สาธารณชน	4.10	0.66	มาก
10	โรงเรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ในการ วางแผนบริหารจัดการการศึกษา แบบเรียนรวม	4.13	0.58	มาก
เฉลี่ย		4.19	0.26	มาก

จากตาราง 19 พบว่า ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการบริหารจัดการในการเรียนรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.19, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนมีการนิเทศ ติดตาม กำกับ ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (\bar{x} = 4.34, S.D. = 0.64) โรงเรียนมีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (\bar{x} = 4.27, S.D. = 0.59) และ โรงเรียนมีการวางแผน กำหนดเป้าหมายในแผนงาน/โครงการอย่างชัดเจนตามระยะเวลาที่กำหนด (\bar{x} = 4.24, S.D. = 0.56)

2.2.2.3 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพึงพอใจของผู้ปกครอง โดยรวมและรายข้อ
ดังตาราง 20

ตาราง 20 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพึงพอใจของผู้ปกครอง โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพึงพอใจของผู้ปกครอง	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	ผู้ปกครองมีความรู้สึกเชิงบวกต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	4.06	0.65	มาก
2	ผู้ปกครองมีส่วนช่วยในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	4.04	0.65	มาก
3	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการให้บริการและความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	4.14	0.70	มาก
4	ผู้ปกครองมีการส่งเสริม สนับสนุน และยกย่องนักเรียนในชั้นเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างสม่ำเสมอ	4.20	0.75	มาก
5	ผู้ปกครองมีการติดตามผลการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนในชั้นเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง	4.28	0.60	มาก
เฉลี่ย		4.14	0.40	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพึงพอใจของผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.14, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้ปกครองมีการติดตามผลการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนในชั้นเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง (\bar{x} = 4.28, S.D. = 0.60) ผู้ปกครองมีการส่งเสริม สนับสนุน และยกย่องนักเรียนในชั้นเรียนที่จัดการศึกษา

แบบเรียนรวมอย่างสม่ำเสมอ (\bar{x} = 4.20, S.D. = 0.75) และ ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการให้บริการและความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (\bar{x} = 4.14, S.D. = 0.70)

2.2.2.4 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ ดังตาราง 21

ตาราง 21 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ด้านความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
1	ผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.19	0.67	มาก
2	ผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานโดยรวม	4.15	0.68	มาก
3	ผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนมีความทุ่มเทและเต็มใจในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	4.01	0.76	มาก
4	ผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนมีความเต็มใจที่จะเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	4.09	0.79	มาก
5	ผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนทำงานตามหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ	4.14	0.73	มาก
เฉลี่ย		4.11	0.37	มาก

จากตาราง 21 พบว่า ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.67) ผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานโดยรวม ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.68) และผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนทำงานตามหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.73)

2.2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
 ดังตาราง 22

ตาราง 22 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ตัวแปร	X	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄
X	1.000													
X ₁	0.768**	1.000												
X ₂	0.637**	0.631**	1.000											
X ₃	0.775**	0.766**	0.727**	1.000										
X ₄	0.580**	0.776**	0.748**	0.890**	1.000									
X ₅	0.743**	0.541**	0.658**	0.786**	0.742**	1.000								
X ₆	0.817**	0.588**	0.759**	0.738**	0.603**	0.612**	1.000							
X ₇	0.646**	0.652**	0.671**	0.502**	0.637**	0.507**	0.810**	1.000						
X ₈	0.420**	0.594**	0.820**	0.519**	0.471**	0.636**	0.568**	0.558**	1.000					
Y	0.803**	0.599**	0.646**	0.713**	0.525**	0.791**	0.629**	0.554**	0.721**	1.000				
Y ₁	0.791**	0.528**	0.775**	0.719**	0.587**	0.701**	0.750**	0.598**	0.680**	0.751**	1.000			
Y ₂	0.568**	0.563**	0.651**	0.614**	0.459**	0.631**	0.519**	0.564**	0.651**	0.618**	0.582**	1.000		
Y ₃	0.801**	0.684**	0.524**	0.589**	0.454**	0.561**	0.607**	0.658**	0.587**	0.738**	0.606**	0.797**	1.000	
Y ₄	0.714**	0.743**	0.809**	0.678**	0.502**	0.623**	0.743**	0.559**	0.529**	0.553**	0.719**	0.559**	0.539**	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .803$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน (X_2) กับความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน (Y_4) ($r = .809$) และ คู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง (X_4) กับความพึงพอใจของผู้ปกครอง (Y_3) ($r = .454$)

2.2.4 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังตาราง 23

ตาราง 23 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	R	R ²	Adj R ²	B	S.E.	β	t	Sig
1. การจัดการเรียนรู้ (X_5)	.778	.743	.741	.174	.036	.274	8.878**	.000
2. ความรู้และทักษะของครูผู้สอน (X_3)	.797	.757	.754	.081	.021	.124	6.384**	.000
3. ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน (X_8)	.809	.767	.762	.066	.030	.105	4.324**	.000
4. บทบาทผู้บริหารโรงเรียน (X_1)	.821	.778	.769	.060	.025	.103	3.227**	.000
ค่าคงที่	-	-	-	2.243	.157	-	24.607**	.000

ค่าคงที่ = 2.243 S.E._{est} = .157

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 พบว่า มี 4 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผล การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การจัดการเรียนรู้ (X_5) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน (X_3) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน (X_8) และ บทบาทผู้บริหารโรงเรียน (X_1) โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 77.80 สัมประสิทธิ์ ในการพยากรณ์ที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ .769 และความคลาดเคลื่อน มาตรฐานในการพยากรณ์ (Standard Error) เท่ากับ .157

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$Y' = 2.243 + .174X_5 + .081X_3 + .066X_8 + .060X_1$$

และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'y = .274X_5 + .124X_3 + .105X_8 + .103X_1$$

ตอนที่ 3 การศึกษาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล

ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศกลนคร เขต 1

การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการ การศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยนำปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวมของโรงเรียนได้มาหาแนวทางพัฒนา ดังตาราง 24

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อหาแนวทางพัฒนา

ตัวแปร	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลใน การจัดการศึกษาแบบเรียน รวมของโรงเรียน	ตัวแปรส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการจัด การศึกษาแบบเรียน รวมของโรงเรียน	สรุปผล
X_1	บทบาทผู้บริหารโรงเรียน	✓	ควรพัฒนา
X_2	ความพร้อมของทรัพยากร ในโรงเรียน	×	-
X_3	ความรู้และทักษะของครูผู้สอน	✓	ควรพัฒนา

ตาราง 24 (ต่อ)

ตัวแปร	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	ตัวแปรส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	สรุปผล
X ₄	การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง	×	-
X ₅	การจัดการเรียนรู้	✓	ควรพัฒนา
X ₆	ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน	×	-
X ₇	นักเรียนปกติทั่วไป	×	-
X ₈	ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน	✓	ควรพัฒนา

หมายเหตุ ✓ หมายถึง มีอำนาจในการพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

× หมายถึง ไม่มีอำนาจในการพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

จากตาราง 24 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้แก่ บทบาทผู้บริหารโรงเรียน ความรู้และทักษะของครูผู้สอน การจัดการเรียนรู้ และความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ดังนั้น จึงต้องหาแนวทางในการพัฒนา

การหาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 นั้นผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวไปร่างแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลังจากนั้นนำไปเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในภาคผนวก ข) ประกอบด้วย อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน

ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูการศึกษาพิเศษ หรือ ครูการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 2 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาความถี่และสังเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังตาราง 25 – 28

ตาราง 25 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	ความถี่
บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน	
1. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการเรียนรวม และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	5
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมมือกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	5
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	5
4. ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของชุมชน รวมทั้งมีวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างชุมชนและโรงเรียน	5
5. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและนำมาใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน	5

จากตาราง 25 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกข้อกับแนวทางพัฒนาปัจจัยบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง สังคมและชุมชน ควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุง และพัฒนาโรงเรียน ส่วนผู้บริหารโรงเรียนก็ควรส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปลูกฝังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, สัมภาษณ์ 8 กันยายน 2565)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมมือกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และควรแสดงออกถึงความมั่นคง น่าเชื่อถือ และให้ความร่วมมือและส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน สนับสนุนความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและโรงเรียน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, สัมภาษณ์ 11 กันยายน 2565)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรที่จะสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู หรือองค์กร และชุมชน เพื่อที่จะร่วมกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2565)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญ ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียน บุคลากร และผู้เรียนมีส่วนร่วมกับทุกกิจกรรมของเครือข่ายโรงเรียน ชุมชน และองค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักเรียน ทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, สัมภาษณ์ 9 กันยายน 2565)

“...ผู้บริหารโรงเรียนต้องเตรียมความพร้อมครู และบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีคุณภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและชุมชน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, สัมภาษณ์ 14 กันยายน 2565)

ตาราง 26 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยความรู้ และทักษะของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน	ความถี่
ความรู้และทักษะของครูผู้สอน	
1. ครูควรมีการฝึกอบรมการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	5
2. ครูควรมีการพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	5
3. ครูควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมใน โรงเรียนร่วมกับเพื่อนครูในโรงเรียนหรือเครือข่าย เพื่อนำไปสู่การพัฒนา การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง	5
4. ครูควรมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนเฉพาะบุคคล เพื่อใช้ในการ พัฒนาคุณภาพนักเรียนตามความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล	5
5. ครูควรมีการใช้สื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่าง เรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล	5

จากตาราง 26 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกข้อกับแนวทางพัฒนาปัจจัย ความรู้และทักษะของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...การจัดอบรมให้ครูผู้สอนและบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัด การศึกษาแบบเรียนรวมเรื่องการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผน การสอนเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และสามารถ นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง และจัดให้มีการนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ของครูผู้สอน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, สัมภาษณ์ 8 กันยายน 2565)

“...โรงเรียนต้องเตรียมความพร้อมของครู และบุคลากรให้เข้ารับการอบรม ในด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือประเภทต่าง ๆ และมีการจัดทำแผน การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) รวมทั้งจัดทำหลักสูตรที่ เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษประเภทต่าง ๆ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, สัมภาษณ์ 11 กันยายน 2565)

“...การจ้ดอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การสร้างสื่อ นวัตกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรวม การใช้สื่อเทคโนโลยีให้ครูผู้สอน เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรูแบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ของนักเรียนและพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2565)

“...จัดอบรมเรื่องเทคนิคการสอนสำหรับบุคลากรที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษ การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงหรือการสร้างสถานการณ์จำลอง การจัด สภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ตลอดจนการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่หลากหลาย...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, สัมภาษณ์ 9 กันยายน 2565)

“...จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และเทคนิค ขั้นตอนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษ การใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล และสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ในโรงเรียนร่วมกับเพื่อนครู...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, สัมภาษณ์ 14 กันยายน 2565)

ตาราง 27 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยการจัดการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	ความถี่
<p>การจัดการเรียนรู้</p> <p>1. โรงเรียนควรมีการจัดประชุม ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม</p> <p>2. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการให้ความสำคัญต่อนักเรียนในชั้นเรียนอย่างเท่าเทียม</p> <p>3. โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรม “เพื่อนคู่หู” (บัดดี้) แก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละคน โดยจัดนักเรียนที่เรียนด้วยกันให้เป็นเพื่อนใกล้ชิดที่คอยช่วยเหลือด้านการเรียนและการใช้ชีวิตในโรงเรียน</p> <p>4. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อแสดงความสามารถพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เสมอ</p> <p>5. โรงเรียนควรมีการวัดและประเมินผลสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ยืดหยุ่นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและเน้นวัดและประเมินผลเฉพาะบุคคลเป็นหลักตามศักยภาพของผู้เรียนรายนั้น ๆ</p>	<p>5</p> <p>5</p> <p>5</p> <p>5</p> <p>5</p>

จากตาราง 27 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกข้อกับแนวทางการพัฒนาปัจจัยการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้าน

คำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...ประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความตระหนักในการประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม รวมไปถึงร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, สัมภาษณ์ 8 กันยายน 2565)

“...ประชุมคณะครูในโรงเรียนเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษ การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลพร้อมนำไปใช้จริง และมีการวัดผล และประเมินผลที่หลากหลายและยืดหยุ่น...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, สัมภาษณ์ 11 กันยายน 2565)

“...การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หรือร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2565)

“...จัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้รับการอบรมพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, สัมภาษณ์ 9 กันยายน 2565)

“...มีการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมการเรียนรู้ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ปูทางและส่งเสริมให้นักเรียนปกติรับผิดชอบ และช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในชั้นเดียวกัน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, สัมภาษณ์ 14 กันยายน 2565)

ตาราง 28 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	ความถี่
ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน	
1. ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการกำหนดแผนการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม	5
2. ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรมีการประสานการมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก หรือแพทย์ประจำตัวของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนในโรงเรียน	5
3. ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีการจัดตั้งทีมช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อช่วยเหลือครูในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	5
4. ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน ควรให้การยอมรับเชิงบวกต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้รับความเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์บนความแตกต่างที่หลากหลาย	5
5. ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีการกำกับดูแลนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ให้หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมลดการมีอคติและให้โอกาสเสมอภาคในการรวมกิจกรรมชั้นเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน	5

จากตาราง 28 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกข้อกับแนวทางพัฒนาปัจจัยความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...ประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความตระหนักในการประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและลดการถือคติต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, สัมภาษณ์ 8 กันยายน 2565)

“...การสร้างเครือข่ายผู้ปกครองในชั้นเรียนแบบเรียนรวมทั้งที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และช่วยเหลือครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, สัมภาษณ์ 11 กันยายน 2565)

“...การสร้างความตระหนัก ความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกันเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2565)

“...การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนในการสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และร่วมกำหนดแผนการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, สัมภาษณ์ 9 กันยายน 2565)

“...การให้การยอมรับต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้รับความเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์บนความแตกต่างที่หลากหลาย โดยเล็งเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, สัมภาษณ์ 14 กันยายน 2565)

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1 จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มาสรุปเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1. แนวทางพัฒนาปัจจัยบทบาทผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการเรียนรวมและมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมมือกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.3 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.4 ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของชุมชน รวมทั้งมีวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างชุมชนและโรงเรียน

1.5 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและนำมาใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน

1.6 ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง สังคมและชุมชน ควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน ส่วนผู้บริหารโรงเรียนก็ควรส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปลูกฝังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.7 ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมมือกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และควรแสดงออกถึงความมั่นคง น่าเชื่อถือ และให้ความร่วมมือและส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน สนับสนุนความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและโรงเรียน

1.8 ผู้บริหารโรงเรียนควรที่จะสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู หรือองค์กร และชุมชน เพื่อที่จะร่วมกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของตรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.9 ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญ ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียน บุคลากร และผู้เรียนมีส่วนร่วมเกี่ยวกับทุกกิจกรรมของเครือข่ายโรงเรียน ชุมชน และองค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักเรียนทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียน

1.10 ผู้บริหารโรงเรียนต้องเตรียมความพร้อมครู และบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีคุณภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและชุมชน

2. แนวทางพัฒนาปัจจัยความรู้และทักษะของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศึกษาสกลนคร เขต 1

2.1 ครูควรมีการฝึกอบรมการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.2 ครูควรมีการพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการจัดการศึกษาแบบเรียน รวม ตลอดจนการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

2.3 ครูควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ในโรงเรียนร่วมกับเพื่อนครูในโรงเรียนหรือเครือข่าย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการ ศึกษาแบบเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง

2.4 ครูควรมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนเฉพาะบุคคล เพื่อใช้ ในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนตามความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

2.5 ครูควรมีการใช้สื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู แบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

2.6 ครูควรมีการการจ้ดอบรมให้ครูผู้สอนและบุคลากรที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเรื่องการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

และแผนการสอนเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้จริง และจัดให้มีการนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน

2.7 โรงเรียนต้องเตรียมความพร้อมของครู และบุคลากรให้เข้ารับการอบรมในด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือประเภทต่าง ๆ และมีการจัดทำแผน การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) รวมทั้งจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษประเภทต่าง ๆ

2.8 ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การสร้างสื่อนวัตกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรวม การใช้สื่อเทคโนโลยีให้ครูผู้สอน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนและพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ

2.9 ควรมีการจัดอบรมเรื่องเทคนิคการสอนสำหรับบุคลากรที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงหรือการสร้างสถานการณ์จำลอง การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ตลอดจนการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่หลากหลาย

2.10 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และเทคนิคขั้นตอนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล และสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียนร่วมกับเพื่อนครู

3. แนวทางพัฒนาปัจจัยการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

3.1 โรงเรียนควรมีการจัดประชุม ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.2 โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการให้ความสำคัญต่อนักเรียนในชั้นเรียนอย่างเท่าเทียม

3.3 โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรม “เพื่อนคู่หู” (บัดดี้) แก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละคน โดยจัดนักเรียนที่เรียนด้วยกันให้เป็นเพื่อนใกล้ชิดที่คอยช่วยเหลือด้านการเรียนและการใช้ชีวิตในโรงเรียน

3.4 โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อแสดงความสามารถพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เสมอ

3.5 โรงเรียนควรมีการวัดและประเมินผลสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ยืดหยุ่นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและเน้นวัดและประเมินผลเฉพาะบุคคลเป็นหลักตามศักยภาพของผู้เรียนรายนั้น ๆ

3.6 โรงเรียนควรมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความตระหนักในการประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม รวมถึงร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.7 โรงเรียนควรประชุมคณะกรรมการในโรงเรียนเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษ การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลพร้อมนำไปใช้จริง และมีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายและยืดหยุ่น

3.8 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หรือร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ

3.9 จัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้รับการอบรมพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3.10 มีการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมการเรียนรู้ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ปลุกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนปกติรับผิชอบ และช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในชั้นเดียวกัน

4. แนวทางพัฒนาปัจจัยความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

4.1 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการกำหนดแผนการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม

4.2 ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรมีการประสานการมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก หรือแพทย์ประจำตัวของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนในโรงเรียน

4.3 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีการจัดตั้งทีมช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อช่วยเหลือครูในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

4.4 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน ควรให้การยอมรับเชิงบวกต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้รับความเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์บนความแตกต่างที่หลากหลาย

4.5 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีการกำกับดูแลนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ลดการมีอคติและให้โอกาสเสมอภาคในการรวมกิจกรรมชั้นเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน

4.6 ควรมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความตระหนักในการประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และลดการมีอคติต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

4.7 ควรมีการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองในชั้นเรียนแบบเรียนรวมทั้งที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อสนับสนุนส่งเสริม และช่วยเหลือครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม

4.8 ส่งเสริมการสร้างความตระหนัก ความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกันเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน

4.9 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนในการสนับสนุน ส่งเสริม การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และร่วมกำหนดแผนการพัฒนากิจการศึกษาดูแล การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

4.10 สร้างการให้การยอมรับต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้รับความเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์บนความแตกต่างที่หลากหลาย โดยสังเกตเห็น ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา 1) องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน 2) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน 3) ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน 4) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน 5) อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และ 6) แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

สมมติฐานของการวิจัยกำหนดไว้ ดังนี้ 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง 2) ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง 3) ปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก และ 4) ปัจจัยที่ส่งผลมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบด้วย การศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

ระยะที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร

เขต 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 468 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (r) และสถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยนำปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนได้มาวางแผนพัฒนาแล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน 3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 4) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 7) นักเรียนปกติทั่วไป และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .803

5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การจัดการเรียนรู้ ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ความรู้และทักษะของครูผู้สอน และบทบาทผู้บริหารโรงเรียน โดยทั้ง 4 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 77.80

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$Y' = 2.243 + .174X_5 + .081X_3 + .066X_8 + .060X_1$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'y = .274X_5 + .124X_3 + .105X_8 + .103X_1$$

6. แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

6.1 แนวทางพัฒนาปัจจัยบทบาทผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

6.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการเรียนรวม และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

6.1.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมมือกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

6.1.3 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

6.1.4 ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของชุมชน รวมทั้งมีวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างชุมชนและโรงเรียน

6.1.5 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและนำมาใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน

6.1.6 ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง สังคมและชุมชน ควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุง และพัฒนาโรงเรียน ส่วนผู้บริหารโรงเรียนก็ควรส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปลูกฝังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

6.1.7 ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมมือกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และควรแสดง ออกถึงความมั่นคง น่าเชื่อถือ และให้ความร่วมมือและส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน สนับสนุนความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและโรงเรียน

6.1.8 ผู้บริหารโรงเรียนควรที่จะสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู หรือองค์กร และชุมชน เพื่อที่จะร่วมกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของตรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

6.1.9 ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญ ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียน บุคลากร และผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการทุกกิจกรรมของเครือข่ายโรงเรียน ชุมชน และองค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักเรียน ทั้งนักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียน

6.1.10 ผู้บริหารโรงเรียนต้องเตรียมความพร้อมครู และบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีคุณภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและชุมชน

6.2 แนวทางพัฒนาปัจจัยความรู้และทักษะของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

6.2.1 ครูควรมีการฝึกอบรมการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

6.2.2 ครูควรมีการพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

6.2.3 ครูควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียนร่วมกับเพื่อนครูในโรงเรียนหรือเครือข่าย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง

6.2.4 ครูควรมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนเฉพาะบุคคลเพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนตามความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

6.2.5 ครูควรมีการใช้สื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

6.2.6 ควรมีการการจذبอบรมให้ครูผู้สอนและบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เรื่องการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้จริง และจัดให้มีการนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน

6.2.7 โรงเรียนต้องเตรียมความพร้อมของครู และบุคลากรให้เข้ารับการอบรมในด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือประเภทต่าง ๆ และมีการจัดทำแผน การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) รวมทั้งจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษประเภทต่าง ๆ

6.2.8 ควรมีการจذبอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การสร้างสื่อนวัตกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรวม การใช้สื่อเทคโนโลยีให้ครูผู้สอน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ของนักเรียนและพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ

6.2.9 ควรมีการจذبอบรมเรื่องเทคนิคการสอนสำหรับบุคลากรที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงหรือการสร้างสถานการณ์จำลอง การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ตลอดจนการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่หลากหลาย

6.2.10 จذبอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และเทคนิคขั้นตอนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล

และสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียนร่วมกับเพื่อนครู

6.3 แนวทางพัฒนาปัจจัยการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

6.3.1 โรงเรียนควรมีการจัดประชุม ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

6.3.2 โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการให้ความสำคัญต่อนักเรียนในชั้นเรียนอย่างเท่าเทียม

6.3.3 โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรม “เพื่อนคู่หู” (บัดดี้) แก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละคน โดยจัดนักเรียนที่เรียนด้วยกันให้เป็นเพื่อนใกล้ชิดที่คอยช่วยเหลือด้านการเรียนและการใช้ชีวิตในโรงเรียน

6.3.4 โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อแสดงความสามารถพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เสมอ

6.3.5 โรงเรียนควรมีการวัดและประเมินผลสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ยืดหยุ่นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและเน้นวัดและประเมินผลเฉพาะบุคคลเป็นหลักตามศักยภาพของผู้เรียนรายนั้น ๆ

6.3.6 โรงเรียนควรมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความตระหนักในการประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม รวมไปถึงร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

6.3.7 โรงเรียนควรประชุมคณะครูในโรงเรียนเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษ การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลพร้อมนำไปใช้จริง และมีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายและยืดหยุ่น

6.3.8 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หรือร่วมกันวิเคราะห์สภาพ

ปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ

6.3.9 จัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้รับการอบรมพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

6.3.10 มีการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมการเรียนรู้ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ปลูกฝัง และส่งเสริม ให้นักเรียนปกติรับผิดชอบ และช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในชั้นเดียวกัน

6.4 แนวทางพัฒนาปัจจัยความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

6.4.1 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการกำหนดแผนการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม

6.4.2 ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรมีการประสานการมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก หรือแพทย์ประจำตัวของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนในโรงเรียน

6.4.3 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีการจัดตั้งทีมช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อช่วยเหลือครูในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

6.4.4 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน ควรให้การยอมรับเชิงบวกต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้รับความเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์บนความแตกต่างที่หลากหลาย

6.4.5 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีการกำกับดูแลนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ให้หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ลดการมีอคติและให้โอกาสเสมอภาคในการร่วมกิจกรรมชั้นเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน

6.4.6 ควรมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความตระหนักรู้ในการ
ประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษา
แบบเรียนรวมและลดการมีอคติต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

6.4.7 ควรมีการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองในชั้นเรียนแบบเรียนรวม
ทั้งที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อสนับสนุน
ส่งเสริม และช่วยเหลือครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม

6.4.8 ส่งเสริมการสร้างความตระหนักรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกัน
เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครอง
ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน

6.4.9 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป
ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนในการสนับสนุน ส่งเสริม
การจัดการ ศึกษาแบบเรียนรวม และร่วมกำหนดแผนการพัฒนากิจการการศึกษาแบบ
เรียนรวม

6.4.10 สร้างการให้การยอมรับต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น
พิเศษ เพื่อให้ได้รับความเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์บนความแตกต่างที่หลากหลาย
โดยเล็งเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา
แบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 1 มี 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความพร้อมของ
ทรัพยากรในโรงเรียน 3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 4) การมีส่วนร่วมและการ
สนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากร
ในโรงเรียน 7) นักเรียนปกติทั่วไป และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ทั้งนี้อาจ
เพราะในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพื่อให้เกิดประสิทธิผล มีปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้อง
หลายปัจจัยทั้งในด้านของบทบาทผู้บริหารโรงเรียนซึ่งจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สามารถสร้างศรัทธา และแรงจูงใจในการทำงาน
ของบุคลากรในโรงเรียนและชุมชน มีความสามารถในการมีส่วนร่วมของครู
ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ด้านความพร้อมของ

ทรัพยากรในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็ นอาคาร สถานที่ ห้องเรียน ตลอดจนมีสภาพแวดล้อมที่ เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอในการ จัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ ด้านความรู้และทักษะของครูผู้สอน ครูที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวม และมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยโรงเรียนต้อง เตรียมความพร้อมของครูและบุคลากรให้เข้ารับการอบรมในด้านการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษประเภทต่าง ๆ ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องเข้ามา มีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนและให้ความช่วยเหลือ อื่น ๆ แก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษประเภทต่าง ๆ ด้านการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนต้องจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูและ บุคลากรได้รับการอบรม พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ สร้างความตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม รวมไปถึงร่วมกันวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับผู้ปกครอง ด้านความ ร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียนจะต้องมีกระบวนการ ทำงานร่วมกันเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการจัดการเรียนรู้ใน ชั้นเรียนหรือร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียน รวม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ ด้านนักเรียนปกติทั่วไป โรงเรียนจะต้องเตรียมความพร้อมให้นักเรียนปกติทั่วไปสำหรับ การเรียนในชั้นเรียนแบบเรียนรวม และทราบแนวปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ ด้านความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน โรงเรียนจำเป็นต้องสร้างความ ตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัด การศึกษาแบบเรียนรวมและลดการมีอคติต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละ ประเภท ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 8 องค์ประกอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sears (2014, pp.68–70) พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมให้ประสบความสำเร็จนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ดังนี้ 1) ความรู้ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2) การจัดหลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ 4) การใช้เทคโนโลยี 5) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 6) ความสัมพันธ์จากนักเรียนภายในห้องเรียน 7) การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน และ 8) การสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับ สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 97) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผู้บริหารโรงเรียน 2) ครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3) ครูที่สอนเด็กปกติ 4) นักเรียนปกติทั่วไป 5) เด็กที่มีความต้องการพิเศษ 6) ผู้ปกครอง 7) ความพร้อมของโรงเรียน และ 8) การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ นางศรีภักดิ์ เคนไชยวงศ์ (2561, หน้า 29–32) ได้ศึกษากลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จในการจัดการเรียนรวม มีดังนี้ 1) ด้านการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน 2) ครูผู้สอน 3) นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 4) นักเรียนปกติทั่วไป 5) ผู้ปกครองนักเรียน 6) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย 7) ทรัพยากร สื่อ และสถานที่ 8) บรรยากาศของโรงเรียน 9) วัฒนธรรมของโรงเรียน 10) หลักสูตร 11) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ 12) นโยบายของโรงเรียน และ 13) ระบบบริหารจัดการและสอดคล้องกับ ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562, หน้า 6–7) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการศึกษาแบบเรียนรวม ได้แก่ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านบทบาทของผู้บริหาร 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านการจัดการเรียนการสอน 5) ด้านการสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียน 6) ด้านความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน 7) ด้านการเชื่อมต่อหรือเปลี่ยนผ่านทางการศึกษา 8) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และ 9) ด้านการเตรียมครูที่มีคุณภาพ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ ถ้าผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ย่อมสามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีให้กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน อีกทั้งยังส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ

ในโรงเรียน ตลอดจนมีการกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ชัดเจน ประกอบกับการที่โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมตามเกณฑ์มาตรฐาน และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การส่งเสริมให้นักเรียนปกติทั่วไปมีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนในชั้นเรียนแบบเรียนรวมจากทางโรงเรียน ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนสังเกตเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และมีส่วนร่วมเสนอแนะทางในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ตลอดจนมีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน จึงทำให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 133 - 144) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า องค์ประกอบโดยรวมของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ สุมาลี ศรีผิง (2560, หน้า 285) ได้ศึกษา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบ การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นิลักษณ์ การสอน (2561, หน้า 133) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่า สภาพการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการเรียน 2) ด้านผู้เรียน และด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และ 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ความรู้และทักษะของครูผู้สอน การจัดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน บทบาทผู้บริหารโรงเรียน นักเรียนปกติทั่วไป ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน และ ความเข้าใจของผู้ปกครอง และชุมชน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความรู้และทักษะของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญ ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากร และ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมของเครือข่ายโรงเรียน ชุมชน และองค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักเรียน ทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียน ตลอดจนสามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีให้กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน มีการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน สามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้แก่ชุมชน และผู้ปกครองได้ และมีการจัดบริการพิเศษแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียน ดังนั้นจึงทำให้ปัจจัยความรู้ และทักษะของครูผู้สอนส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.2 การจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติในชั้นเรียนทั่วไป เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับ IEP มีการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลายกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่หลากหลายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนเตรียมความพร้อมของครู และบุคลากรให้เข้ารับการอบรมในด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือประเภทต่าง ๆ และมีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) รวมทั้งจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษประเภทต่าง ๆ ดังนั้นจึงทำให้ปัจจัย

การจัดการเรียนรู้ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไปมีส่วนร่วมแนวทางในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน องค์การภาครัฐต่าง ๆ มีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรวมให้ประสบผลสำเร็จ บุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียนช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเข้าถึงบริการและความช่วยเหลืออื่น ๆ ด้านการศึกษา ตลอดจนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ดังนั้นจึงทำให้ปัจจัยการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้องส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.4 ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน มีกระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และส่งเสริมให้นักเรียนทั่วไปมีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการสร้างเครือข่ายทีมงานสหวิชาชีพจากหน่วยงานภายนอก เพื่อช่วยส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน ตลอดจนมีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หรือร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงทำให้ปัจจัยความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียนส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.5 บทบาทผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนช่วยในการสนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมของโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ มีการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากร

ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน และให้ความสำคัญ ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียน บุคลากร และผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมของเครือข่ายโรงเรียน ชุมชน และองค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนานักเรียนทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุง และพัฒนาการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียน และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง สังคมและชุมชน และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ดังนั้นจึงทำให้ปัจจัยบทบาทผู้บริหารโรงเรียนส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.6 นักเรียนปกติทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการส่งเสริมให้นักเรียนปกติทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนในชั้นเรียนแบบเรียนรวม และสร้างความตระหนักให้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง และทราบแนวปฏิบัติสำหรับการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม และเห็นถึงประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมในชั้นเรียน เพื่อให้ นักเรียนปกติทั่วไปสามารถปรับตัวเข้ากับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และมีพัฒนาการตามวัยอย่างเหมาะสม ดังนั้นจึงทำให้ปัจจัยนักเรียนปกติทั่วไปส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.7 ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมีอาคาร สถานที่ และห้องเรียนที่มีความพร้อมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีหลักสูตรสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีมาตรฐาน ตลอดจนมีการให้บริการช่วยเหลือระยะเริ่มต้นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ดังนั้นจึงทำให้ปัจจัยความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียนส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.8 ความเข้าใจของผู้ปกครอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน ตลอดจนโรงเรียน มีการสร้างความตระหนัก ความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกันเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน และสร้างเครือข่ายผู้ปกครองในชั้นเรียนแบบเรียนรวมทั้งที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และช่วยเหลือครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม ดังนั้นจึงทำให้ปัจจัยความเข้าใจของผู้ปกครองส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมาก

3. ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมีการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม แก่บุคลากรในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เสนอกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะตามความรู้และความสนใจของนักเรียน และมีการวางแผน กำหนดเป้าหมายในแผนงาน/โครงการอย่างชัดเจนตามระยะเวลาที่กำหนด ผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และทำงานตามหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ ตลอดจนผู้ปกครองมีการติดตามผลการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนในชั้นเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริม สนับสนุน และยกย่องนักเรียนในชั้นเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างสม่ำเสมอ และผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการให้บริการและความช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งชีวา สุขศรี (2556, หน้า 247) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนรวมระดับมัธยมศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน ความสามารถในการ

ดำรงชีวิตอิสระของนักเรียนพิการ ความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ความสามารถในการส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้รวม และความสามารถในการบริการการเรียนรู้รวม สอดคล้องกับ ศานติกรตี วงศ์เขียว (2560, หน้า 234) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการเรียนรู้รวมของโรงเรียนรวมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้รวมของโรงเรียนรวม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ธัญลักษณ์ จันทร์ศรี (2562, หน้า 124 - 125) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาพิเศษของโรงเรียนแบบการเรียนรู้รวม สำนักงานศึกษาธิการภาค 14 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวมตามมาตรฐานการเรียนรู้รวมเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1 เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารจัดการในการเรียนรู้รวม ความพึงพอใจของผู้ปกครอง ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน และการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การบริหารจัดการในการเรียนรู้รวม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ โรงเรียนมีการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวมแก่บุคลากรในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวม และมีการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวมของโรงเรียน มีการจัดทำแผนงาน/โครงการที่ส่งเสริมการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวมในโรงเรียนตลอดจนมีการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวมที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพตามบริบทของโรงเรียนและชุมชน ดังนั้นจึงทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1 ด้านการบริหารจัดการในการเรียนรู้รวมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3.2 ความพึงพอใจของผู้ปกครอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมีการนิเทศ ติดตาม กำกับ ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวม มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวม มีการวางแผน กำหนดเป้าหมายในแผนงาน/โครงการอย่างชัดเจนตาม

ระยะเวลาที่กำหนด มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนมีการสรุปและรายงานผลการดำเนินงานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ต่อสาธารณชน ดังนั้นจึงทำให้ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านความพึงพอใจของผู้ปกครอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3.3 ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมากขึ้นเพื่อปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน มีการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานโดยรวม และทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ ดังนั้นจึงทำให้ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3.4 การพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมีการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมแก่บุคลากรในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพตามบริบทของโรงเรียนและชุมชนส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เสนอกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะตามความรู้และความสนใจของนักเรียน ดังนั้นจึงทำให้ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวก

ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .803 ทั้งนี้เพราะ ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนเกิดจากผู้บริหารโรงเรียนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีให้กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน มีการกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ชัดเจน ประกอบกับโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมตามเกณฑ์มาตรฐาน และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ส่งเสริมให้นักเรียนปกติทั่วไปมีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนสังเกตเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และมีส่วนร่วมเสนอแนวทางในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ตลอดจนมีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 143); นงศ์รักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561, หน้า 246-247) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562, หน้า 98) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีปัจจัยสำคัญหลายประการที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในการช่วยสนับสนุนให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพและกลายเป็นโรงเรียนแบบเรียนรวมที่สมบูรณ์ เป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมที่ให้ประโยชน์แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติทั่วไป ตลอดจนสามารถจัดการศึกษาให้ทุกคนได้อย่างมีคุณภาพ

5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การจัดการเรียนรู้ ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ความรู้และทักษะของครูผู้สอน และบทบาทผู้บริหารโรงเรียน โดยทั้ง 4 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 77.80 ทั้งนี้เพราะ โรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับ IEP มีการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล

ที่หลากหลายกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่หลากหลายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนเตรียมความพร้อมของครู และบุคลากรให้เข้ารับการอบรมในด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ จัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษประเภทต่าง ๆ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างสังคมแห่งการยอมรับและการเรียนรู้ร่วมกัน โดยคำนึงถึงศักยภาพพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงเป็นรูปธรรม จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนรวมถึงปรับเปลี่ยนเนื้อหา หลักสูตร สามารถจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล มีการประเมินพัฒนาการของนักเรียนที่หลากหลายและยืดหยุ่น และสามารถจัดการศึกษาให้ทุกคนได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศานติกรดี วงศ์เขียว (2560, หน้า 234 – 235) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการเรียนรวมของโรงเรียนรวม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำ สามารถสร้างเจตคติและสร้างความเข้าใจในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและสร้างขวัญและกำลังใจ การพัฒนาตนเองและครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ และผู้ปกครองต้องยอมรับว่าลูกเป็นเด็กพิการเพื่อสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องเข้ามามีบทบาทติดตาม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวก ดังนั้นในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนทั้ง 8 ปัจจัยไปพิจารณาและให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ดีที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้ ดังนั้นในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนครูและบุคลากรควรได้รับการฝึกอบรมและส่งเสริมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนรวม เพื่อส่งผลดีต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 คือ การจัดการเรียนรู้ ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ความรู้และทักษะของครูผู้สอน และบทบาทผู้บริหารโรงเรียน ดังนั้นควรสร้างความตระหนักให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ไปทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนและปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น เพื่อตรวจสอบและยืนยันผลการวิจัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชพรพรรณ สุทธิหิรัญพงศ์. (2562). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนใต้ 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการฉบับที่ 3 พ.ศ.2560-2564. เข้าถึงได้จาก <https://qrgo.page.link/bfkeb>. 17 สิงหาคม 2564.
- กันตพัฒน์ มณฑา. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- กิ่งเพชร สงเสริม. (2552). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จตุพร ปัญญาใหญ่. (2558). คู่มือการปฏิบัติงานกลุ่มงานการศึกษาพิเศษ. เข้าถึงได้จาก <https://qrgo.page.link/xxuRQ>. 20 สิงหาคม 2564.
- จาดรงค์ เจริญนำ. (2558). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จีระพรรณ โพนพุช. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของศูนย์การศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออก. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 10(2), 291-303.
- ชนิดาภา โสหา. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ณัชพร ศุภสมุทร์ และคณะ. (2557). *การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงสร้าง SEAT สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันราชานุกูล กระทรวงสาธารณสุข.
- ดนยา อินจำปา และคณะ. (2560). *การศึกษาพิเศษ (Special Education)*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการสื่อและสิ่งพิมพ์กราฟิคไซท์.
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ. (2562). *การศึกษาแบบเรียนรวมเพื่อความเป็นธรรมในสังคม*. เข้าถึงได้จาก <https://qrqo.page.link/XFjt8>. 15 สิงหาคม 2564.
- เดียนจิต มูลอินทร์. (2562). *การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉัญลักษณ์ จันทร์ศรี. (2562). *การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาพิเศษของโรงเรียนแบบการเรียนรวม สำนักงานศึกษาธิการภาค 14*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ธีระยุทธ ราษฎร์. (2563). *การประเมินโครงการการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเรียนรวมของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุโขทัย* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 38. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ณรงค์รักษ์ เคนไชยวงศ์. (2561). *กลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา* สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นรรค์ชต์ ผันเชียร. (2562). *ทำไมโรงเรียนถึงควรมีครูการศึกษาพิเศษ*. เข้าถึงได้จาก <https://qrqo.page.link/cyy2M>. 24 สิงหาคม 2564.
- นิลลักษณ์ การสอน. (2561). *สภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน* สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์. (2556). *เอกสารคำสอนและระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- พรรณนิดา พุสดี. (2555). การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและจัดการศึกษาแบบเรียนรวม. เข้าถึงได้จาก <https://1th.co/go3JN3JN3JN>. 20 กันยายน 2564.
- พิชิต โกพล. (2559). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2562). การศึกษาแบบเรียนรวม ปฏิบัติการขั้นสูงในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชดาพรรณ อินทรสุขสันติ. (2559). กระบวนการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ ในห้องเรียนแบบเรียนรวมเด็กพิเศษและเด็กปกติ ของนักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไปและสาขาวิชาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. กาฬสินธุ์: มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.
- รัชพล จอมไตรคุป. (2563). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รุ่งชิวา สุขศรี. (2556). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเรียนรวมระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วันทนา เมืองจันทร์. (2556). บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียนตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. เข้าถึงได้จาก http://www.moe.go.th/wijai_role.htm. 22 สิงหาคม 2564.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศานติกรดี วงค์เขียว. (2560). รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการเรียนรวม ของโรงเรียนรวม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 19(2), 231-244.
- สุชาดา บุปผา. (2555). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) ในประเทศไทย. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทาลัย มหาสารคาม.

- สุชาติดา บุปผา. (2557). *การศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education)*. คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุมาลี ศรีผิง. (2560). *รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุทธิ สุวรรณจันทร์. (2559). *การพัฒนาารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุพล วัณสินธ์. (2552). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการของโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษา* สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาพร สินชัย. (2551). *การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ : กรณีศึกษาโรงเรียนเรียนรวมในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ วท.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. (2562). *สรุปรายงานผลการดำเนินโครงการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเรียนรวม ปีการศึกษา 2562*. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/3hVcLKz>. 27 กุมภาพันธ์ 2565.
- _____. (2564). *ข้อมูลสารสนเทศ BIG DATA สพป. สกลนคร เขต 1*. เข้าถึงได้จาก <http://bigdata.sakonarea1.go.th>. 25 ตุลาคม 2564.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). *มาตรฐานการเรียนรวมเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาปี พ.ศ. 2555*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2556). *แนวทางการเป็นโรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรวม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2558). *แนวทางการพัฒนาสถานศึกษาต้นแบบการเรียนรวม (Inclusive schools)*. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- _____. (2562). *การวิเคราะห์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของประเทศไทย*. นนทบุรี: 21 เซ็นจูรี่ .

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *เกณฑ์ขนาดสถานศึกษาตามจำนวนนักเรียน*. เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/mD7ft. 25 ตุลาคม 2564.
- สำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ. (2557). *รายงานผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมในสถานศึกษาต้นแบบการเรียนรวม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ.
- _____. (2562). *รายงานจำนวนข้อมูลนักเรียนพิการเรียนรวมแยกเขตพื้นที่และประเภทความพิการ*. เข้าถึงได้จาก http://specialbasic.spcialset.bopp.go.th/specialbasic/download/studentall_deform_2562_1.pdf. 21 สิงหาคม 2564.
- _____. (2563). *แนวทางการพัฒนาคุณภาพเด็กพิการสำหรับผู้ปกครองที่มาใช้บริการภายในศูนย์การศึกษาพิเศษ*. เข้าถึงได้จาก <https://qr.go.page/link/xmavm>. 22 กันยายน 2564.
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2553). *อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2559). *ก้าวข้ามขีดจำกัด สู่สหัสวรรษแห่งคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *รายงานการวิจัยเรื่อง ความทั่วถึงและเท่าเทียมของการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. นนทบุรี: 21 เซ็นจูรี.
- _____. (2560). *แผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2562). *การติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ*. นนทบุรี: 21 เซ็นจูรี.
- อรทัย แสนชัย. (2559). *การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม จังหวัดนนทบุรี*. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์น*, 10(2), 251-260.
- อรรรรณ นิมตลุง. (2551). *การศึกษาพิเศษแบบเรียนรวม*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- อริยาพร โทรัตน์. (2560). การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะชีวิตและอาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกจนคร.
- Alquraini, T. and Gut, D. (2012). Critical components of successful inclusion of students with severe disabilities: Literature review. *International Journal of Special Education*, 27(1), 42–59.
- Callin, L. (2012). A case study examining the inclusion of children with special needs in a mainstream primary school. *Teacher Education and Special Education*, 14(4), 221–227.
- Daeck, E. (2009). *Inclusion Model for a Building Level*. Retrieved from <http://www.uni.edu/coe/Inclusion/preparing/Building-levels.html>. 23 August 2021.
- Denise, P. (2012). A review of inclusive education in New Zealand. *Electronic Journal for Inclusive Education*, 2(10), 12–22.
- Galleto, P. and Bureros, S. (2017). Estimating vulnerability in promoting inclusive education in the Philippines, *American Journal of Educational Research*, 5(3), 332–337.
- Greenbergh, J.H. (2014). It takes two to tango: Inclusive schooling in Hong Kong. Retrieved from <http://ger.mercy.edu>. 14 August 2021.
- Gravios, T. (2013). Aligned service delivery: Ending the era of triage education. *Remedial and Special Education*, 16(2), 109–134.
- Ishfaq, A. and Islam, T. (2011). Relationship between motivation and job satisfaction: A study of higher education institution. *Journal of Economics and Behavioral Sciences*, 3 (2), 94–100.
- Kurth, J.A. and Gross, M. (2015). *The Inclusive Toolbox: Strategies and Techniques for All Teachers*. Thousand Oaks. CA: Corwin.
- Lee, F.L.M. et al (2016). What predicts teacher acceptance of students with special needs in kindergarten. *Australian Journal of Education & Development Psychology*, 14, 60–70.

- Luthans, F. (2008). *Organizational Behavior*. Boston: Irwin McGraw–Hill.
- Malins, H. (2016). Inclusion in the East: Chinese students' attitude towards inclusive education. *International Journal of Special Education*, 28(3), 101–109.
- McCrimmon, A.W. (2014). Inclusive education in Denmark: Issues in teacher preparation. *Universal Journal of Educational Research*, 4(2), 83–91.
- Ministry of Education and Research. (2016). *Annual Analysis Summary 2016*. Retrieved from <http://www.hm.ee>. 19 August 2021.
- Mitchell, D. (2011). Inclusive education for student with special needs. *International of Inclusive Education Research*, 24(2), 86–94.
- _____. (2016). Inclusive education strategies in New Zealand: A leader in inclusive education. *Teaching Exceptional Children*, 4(2), 19–29.
- Muega, A. (2016). Inclusive education in the Philippines: Through the eyes of teachers, administrators, and parents of children with special needs. *Social Science Diliman*, 12(1), 5–28.
- Parker, A. (2009). Child development, inclusion, intellectual development. *British Journal*, 41(3), 23–31.
- Poirstok, S. (2015). Classroom management strategies for inclusive classrooms. *Creative Education*, 6(3), 927–933.
- Rossana, M. (2018). *Education of children with multiple disabilities in the Philippines*. Retrieved from <https://www.asealip.com/philippines/general/legislation/bill-of-the-inclusive-education-for-children-and-youth-with-special-needs-act/AL15463>. September 15 2021.
- Sears, P. (2014). Introduction to learning disability quarterly special series on universal design for learning: Part one of two. *Learning Disability Quarterly*, 37(2), 68–70.
- Sillak et al. (2014). The system for remediation and accommodation of dyslexia in Estonia. *Journal of International Education Development Research*, 35(2), 161–179.

UNESCO (2013). Promoting Inclusive Teacher Education. Bangkok, Thailand: UNESCO.

Villa, R.A. and Thousand, J.S. (2016). *The Inclusive Education Checklist*. Naples,

FL: Dude Publishing.

Vreoy, A.D, Struyf, E. and Petry, K. (2015). Secondary schools included: A literature review. *International of Inclusive Education*, 20(2), 2–14.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวศรียุญา หุนตிரาช

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางอริยญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๕๒๑๒๕๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารและนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไปใช้ประกอบการสร้างเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอริยญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางชนกนันท์ สวัสดิ์พันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารและนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไปใช้ประกอบการสร้างเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.พรนภา เอกนิพนธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารและนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไปใช้ประกอบการสร้างเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.สมพร หลิมเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางอริญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารและนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไปใช้ประกอบการสร้างเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอริญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธาตุงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลินรัตน์ อภิชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารและนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไปใช้ประกอบการสร้างเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวกนกกร ศรีภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอริญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๕๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบก เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอริญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๘๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ภานุพงษ์ คำภูษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบก เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.บรรพต แสนสุวรรณ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบก เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรุณญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาก เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรุณญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางวิลิย์ ศรีกระแจะ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรุณญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากาก เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรุณญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ยว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านประชาสุขสันต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจิวด๋อนราษฎร์สามัคคีบ่าง
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งมนพิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๕๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ลี้กักตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติคราะห์ทำนองให้ให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนดงชนเหล่าแม่ดบ่ารุงวิทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาขาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรุณญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฤลาภบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรเจริญธรรม)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๘

โทรสาร ๐ ๔๒๘๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวอรุณญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๘๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ตำบลเมืองเก่า
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกกปลาซิวนาไต้

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๘๗ ๐๒๒๘

โทรสาร ๐ ๔๒๘๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๘๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกกลาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอริญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอลดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวอริญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาเพียงเก่าสนธิราษฎร์สามัคคี
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยคุณ)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวธัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกลางนาเตือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอริญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรอริญญากรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวอริญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตองโขบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอริญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น (Exemption Review) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรอริญญากรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวอริญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาก เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟิงสวัสดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางวัฒนา คำโสมศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรุณญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟิงสวัสดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรุณญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางกัลยารัตน์ การุณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟิงส์สวัสดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.วิชัย มั่นพลศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ว่าที่ร้อยตรี ดร.นิพนธ์ บรรพสาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรุณญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรุณญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.दनยา อินจำปา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางอรัญญา แสนสีแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๑๒๔๗๑๓๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟิงสวัสดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางอรัญญา แสนสีแก้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๕๖๐ ๙๘๔๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

**ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน**

1. ผศ. ดร. นลินรัตน์ อีชาติ	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาการศึกษา
พิเศษและภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม
2. ดร.สมพร หลิมเจริญ	ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์
วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
3. ดร.พรนภา เอกนิพนธ์	ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา
วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนรามราชพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัชฌมศึกษานครพนม
4. นางชนกนันต์ สวัสดิ์พันธ์	ตำแหน่ง ครูการศึกษาแบบเรียนรวม
โรงเรียนเมืองสกลนคร (ธาตุนารายณ์เจงเวง)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
5. นางสาวศรีัญญา หุนตிரาช	ตำแหน่ง ครูการศึกษาพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม

ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะทางพัฒนา

1. ดร.ดนยา อินจำปา
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาการศึกษา
พิเศษ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2. ว่าที่ร้อยตรี ดร.นิพนธ์ บรรพสาร
ตำแหน่ง คึกษานิเทศก์
วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
3. ดร.วิชัย มั่นพลศรี
ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา
วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านโพนแพงเจียรนวนนท์อุทิศ 5
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
4. นางวัฒนา คำโสมศรี
ตำแหน่ง ครูการศึกษาแบบเรียนรวม
โรงเรียนบ้านโพนแพงประชาอุทิศ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
5. นางกัลยารัตน์ การุณ
ตำแหน่ง ครูการศึกษาแบบเรียนรวม
โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. รศ. ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาการศึกษา
พิเศษและภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม
2. ดร.บรรพต แสนสุวรรณ	ตำแหน่ง คณิตศาสตร์
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
3. ดร.ภานุพงษ์ คำภูษา	ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนรามบ้านต้นราษฎร์ดำรงวิทย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
4. นางวิไลย ศรีกระแจะ	ตำแหน่ง ครูการศึกษาแบบเรียนรวม
โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
5. นางสาวนงนกร ศรีภูมิ	ตำแหน่ง ครูการศึกษาพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสกลนคร

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง
ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
 - ตอนที่ 3 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน
 2. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทุกตอน และตรงตามสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุดเพราะคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการวิจัยครั้งนี้
 3. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีการติดต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์เพื่อการวางแผนพัฒนาต่อไป
- ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลจากท่านด้วยดีขอขอบคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางอรัญญา แสนสีแก้ว

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - [] ผู้บริหารสถานศึกษา
 - [] ครู
2. วุฒิการศึกษา
 - [] ปริญญาตรี
 - [] ปริญญาโท
 - [] ปริญญาเอก
3. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - [] น้อยกว่า 5 ปี
 - [] 5 ปี - 10 ปี
 - [] 11 ปี - 15 ปี
 - [] มากกว่า 15 ปี
4. ขนาดของโรงเรียน
 - [] โรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 120 คน)
 - [] โรงเรียนขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 120 - 719 คน)
 - [] โรงเรียนขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 720 - 1,679 คน)
 - [] โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียน 1,680 คน ขึ้นไป)

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด ซึ่งมีรายละเอียดระดับคะแนนที่ให้ ความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	ระดับปัจจัยที่ส่งผล				
		5	4	3	2	1
1. บทบาทผู้บริหารโรงเรียน						
1	ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเหมาะสม					
2	ผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ชัดเจน					
3	ผู้บริหารโรงเรียนมีการวางแผนการบริหารงานในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างครอบคลุมและเหมาะสม					
4	ผู้บริหารโรงเรียนมีการระดมทรัพยากรจากภายนอกเพื่อช่วยส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบ					
5	ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนช่วยในการสนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมของโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ					
6	ผู้บริหารโรงเรียนมีการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน					
7	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีให้กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน					
8	ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดบริการพิเศษแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียน					
9	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้แก่ชุมชน และผู้ปกครองได้					

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	ระดับปัจจัยที่ส่งผล				
		5	4	3	2	1
2. ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน						
10	โรงเรียนมีอาคาร สถานที่ และห้องเรียนที่มีความพร้อมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
11	โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
12	โรงเรียนมีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่เพียงพอในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
13	โรงเรียนมีครูที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเพียงพอ					
14	โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของครู					
15	โรงเรียนมีหลักสูตรสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีมาตรฐาน					
16	โรงเรียนมีการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
17	โรงเรียนมีห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษโดยเฉพาะ					
18	โรงเรียนมีการให้บริการช่วยเหลือระยะเริ่มต้นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
3. ความรู้และทักษะของครูผู้สอน						
19	ครูมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด และมีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
20	ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมตามเกณฑ์มาตรฐาน					

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	ระดับปัจจัยที่ส่งผล				
		5	4	3	2	1
3. ความรู้และทักษะของครูผู้สอน (ต่อ)						
21	ครูสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด					
22	ครูสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงนวัตกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้					
23	ครูมีการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นระยะ ๆ					
24	ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
25	ครูมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
26	ครูมีความรู้เกี่ยวกับประเภทคนพิการทางการศึกษา					
27	ครูมีส่วนช่วยสนับสนุนให้เพื่อนครูในโรงเรียนให้สามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง						
28	องค์กรภาครัฐต่าง ๆ มีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน					
29	ภาคเอกชนมีส่วนช่วยสนับสนุนในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน					

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	ระดับปัจจัยที่ส่งผล				
		5	4	3	2	1
4. การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)						
30	สำนักงานเขตพื้นที่ที่มีการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน					
31	ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีส่วนร่วมเสนอแนวทางและกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน					
32	ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรวมให้ประสบผลสำเร็จ					
33	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไปมีส่วนร่วมเสนอแนวทางในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน					
34	บุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียนช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเข้าถึงบริการและความช่วยเหลืออื่น ๆ ด้านการศึกษา					
5. การจัดการเรียนรู้						
35	โรงเรียนมีกระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบ					
36	โรงเรียนมุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับนักเรียนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม					
37	โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนรวมกับนักเรียนปกติในชั้นเรียนทั่วไป					

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	ระดับปัจจัยที่ส่งผล				
		5	4	3	2	1
5. การจัดการเรียนรู้						
38	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
39	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับ IEP					
40	โรงเรียนมีการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลายกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
41	โรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้เพื่อวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
42	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
43	โรงเรียนใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่หลากหลายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
44	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามระดับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน					
45	โรงเรียนมีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน					
6. ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน						
46	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีกระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	ระดับปัจจัยที่ส่งผล				
		5	4	3	2	1
6. ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน (ต่อ)						
47	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างสม่ำเสมอ					
48	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการสนับสนุน และส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน					
49	ครูและบุคลากรในโรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนทั่วไปมีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล					
50	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายทีมงานสหวิชาชีพจากหน่วยงานภายนอก เพื่อช่วยส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน					
7. นักเรียนปกติทั่วไป						
51	นักเรียนปกติทั่วไปมีศักยภาพและพัฒนาการตามวัยอย่างเหมาะสม					
52	นักเรียนปกติทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนในชั้นเรียนแบบเรียนรวมจากทางโรงเรียน					
53	นักเรียนปกติทั่วไปมีความเข้าใจที่ถูกต้อง และทราบแนวปฏิบัติสำหรับการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเรียนรวม					
54	นักเรียนปกติทั่วไปมีความเข้าใจที่ถูกต้อง และทราบแนวปฏิบัติต่อเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
55	นักเรียนปกติทั่วไปเห็นถึงประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมในชั้นเรียน					

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม	ระดับปัจจัยที่ส่งผล				
		5	4	3	2	1
8. ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน						
56	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
57	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน					
58	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับปรัชญาของการศึกษาพิเศษและการเรียนรวม					
59	ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีการเตรียมความพร้อมในการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภท					
60	ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน					

ตอนที่ 3

แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน ว่าประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด ซึ่งมีรายละเอียดระดับคะแนนที่ให้ความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน	ระดับประสิทธิผล				
		5	4	3	2	1
1. การพัฒนาคุณภาพนักเรียน						
1	โรงเรียนมีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ส่งผล ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพตาม บริบทของโรงเรียนและชุมชน					
2	โรงเรียนมีการจัดทำแผนงาน/โครงการ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมในโรงเรียน					
3	โรงเรียนมีการจัดทำแผนงาน/โครงการที่ส่งเสริม การพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมใน โรงเรียน					
4	โรงเรียนส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ที่สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นพิเศษของ นักเรียน					
5	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เสนอกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะตามความรู้และความ สนใจของนักเรียน					
6	โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงานการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวม					
7	โรงเรียนมีการตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ภายในตามมาตรฐานการจัดการศึกษาแบบเรียน รวมของโรงเรียน					
8	โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวม บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล					

ข้อที่	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน	ระดับประสิทธิผล				
		5	4	3	2	1
1. การพัฒนาคุณภาพนักเรียน (ต่อ)						
9	โรงเรียนมีการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมแก่บุคลากรในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง					
10	โรงเรียนมีศูนย์ให้คำปรึกษาสำหรับนักเรียน บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ถูกต้องกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
2. การบริหารจัดการในการเรียนรวม						
11	โรงเรียนมีกระบวนการระบุความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนในระยะเริ่มต้นอย่างเป็นระบบ					
12	โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารจัดการเรียนรวม และกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนร่วมอย่างชัดเจน					
13	โรงเรียนใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ					
14	โรงเรียนมีกระบวนการจัดชั้นเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้สอดคล้องกับลักษณะความบกพร่อง					
15	โรงเรียนมีการวางแผน กำหนดเป้าหมายในแผนงาน/โครงการอย่างชัดเจนตามระยะเวลาที่กำหนด					
16	โรงเรียนมีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					

ข้อที่	ประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน	ระดับประสิทธิผล				
		5	4	3	2	1
2. การบริหารจัดการในการเรียนรวม (ต่อ)						
17	โรงเรียนมีการนิเทศ ติดตาม กำกับ ประเมินผล การดำเนินงานตามแผนแผนปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
18	โรงเรียนมีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง พัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
19	โรงเรียนมีการสรุปและรายงานผลการดำเนินงาน การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์ต่อสาธารณชน					
20	โรงเรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล สารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนบริหารจัดการ การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					
3. ความพึงพอใจของผู้ปกครอง						
21	ผู้ปกครองมีความรู้สึกเชิงบวกต่อการจัดการ การศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน					
22	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมช่วยในการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ					
23	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการให้ บริการและความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ					
24	ผู้ปกครองมีการส่งเสริม สนับสนุน และยกย่อง นักเรียนในชั้นเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม อย่างสม่ำเสมอ					
25	ผู้ปกครองมีการติดตามผลการพัฒนาคุณภาพ ของนักเรียนในชั้นเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียน รวมอย่างต่อเนื่อง					

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าอำนาจจำแนก
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 29 สรุปผลพิจารณาความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ข้อ	ค่าคะแนนผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.57	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.52	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.66	ใช้ได้
4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	0.45	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.54	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.56	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.84	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.54	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.59	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.75	ใช้ได้
11	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	0.55	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.64	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.61	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.66	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.76	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.74	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.71	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.67	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.87	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.88	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.88	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.86	ใช้ได้

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อ	ค่าคะแนนผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.83	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	0.76	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.61	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.52	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.88	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.80	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.83	ใช้ได้
30	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	0.86	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.56	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.79	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.89	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.70	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.57	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.87	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.68	ใช้ได้
38	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	0.75	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.65	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.69	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.69	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.77	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.87	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	0.73	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.87	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.66	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.81	ใช้ได้

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อ	ค่าคะแนนผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.80	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.61	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.60	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.80	ใช้ได้
52	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	0.83	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.64	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.85	ใช้ได้
55	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	0.73	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.83	ใช้ได้
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.84	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	0.83	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.78	ใช้ได้
60	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	0.68	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เท่ากับ 0.98

ตาราง 30 สรุปผลพิจารณาความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

ข้อ	ค่าคะแนนผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.95	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.96	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.86	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.83	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.93	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.95	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.96	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.86	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	0	+1	5	0.80	0.73	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.91	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.51	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.75	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.47	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.95	ใช้ได้
15	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	0.88	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.51	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.77	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.92	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.91	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.82	ใช้ได้
21	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	0.72	ใช้ได้

ตาราง 30 (ต่อ)

ข้อ	ค่าคะแนนผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.61	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.74	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.57	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.85	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.88	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.71	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.58	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	0.59	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	0.82	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาแบบ
เรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
เท่ากับ 0.98

ภาคผนวก จ

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนะทางพัฒนา

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยที่
ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 3) การจัดการเรียนรู้ และ 4) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

ผู้วิจัยได้ร่างแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในด้านดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ท่านซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิได้กรุณาให้ความคิดเห็นแนวทางในการพัฒนาที่เหมาะสมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

นางอรัญญา แสนสีแก้ว

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผู้เสนอความคิดเห็น.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ว่าวิธีการใดเหมาะสมที่จะกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยตามความคิดของท่าน

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน	ความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
บทบาทผู้บริหารโรงเรียน		
1. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการเรียนรวม และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม		
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมมือกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม		
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง		
4. ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของชุมชน รวมทั้งมีวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างชุมชนและโรงเรียน		
5. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและนำมาใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน		
<p>ท่านมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาปัจจัยบทบาทผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>		

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน	ความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
การจัดการเรียนรู้		
1. โรงเรียนควรมีการจัดประชุม ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม		
2. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการให้ความสำคัญต่อนักเรียนในชั้นเรียนอย่างเท่าเทียม		
3. โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรม “เพื่อนคู่หู” (บัดดี้) แก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละคน โดยจัดนักเรียนที่เรียนด้วยกันให้เป็นเพื่อนใกล้ชิดที่คอยช่วยเหลือด้านการเรียนและการใช้ชีวิตในโรงเรียน		
4. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อแสดงความสามารถพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เสมอ		
5. โรงเรียนควรมีการวัดและประเมินผลสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ยืดหยุ่นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและเน้นวัดและประเมินผลเฉพาะบุคคลเป็นหลักตามศักยภาพของผู้เรียนรายนั้น ๆ		
<p>ท่านมีความคิดเห็นหรือขอเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาปัจจัยการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>		

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียน	ความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน		
1. ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ในการกำหนดแผนการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม		
2. ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรมี การประสานการมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก หรือแพทย์ ประจำตัวของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีส่วนร่วม ในการสนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนในโรงเรียน		
3. ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีการจัดตั้งทีม ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อช่วยเหลือ ครูในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม		
4. ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชน ควรให้การยอมรับเชิงบวก ต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้รับความ เคารพสิทธิความเป็นมนุษย์บนความแตกต่างที่หลากหลาย		
5. ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีการกำกับ กับดูแลนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ให้หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ลดการมีอคติและให้ โอกาสเสมอภาคในการรวมกิจกรรมชั้นเรียนและการใช้ ชีวิตประจำวัน		

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางอรุณญา แสนสีแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	2 มีนาคม 2515
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	212 หมู่ 11 ตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกล จังหวัดสกลนคร รหัสไปรษณีย์ 47000
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2536	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2566	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนากการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2538	อาจารย์ 1 โรงเรียนบ้านนาอวนน้อย สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอนรินวาส สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2541	นักวิชาการศึกษา ระดับ 4 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2546	นักวิชาการศึกษา ระดับ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1
พ.ศ. 2560	นักวิชาการศึกษานำวิทยากรพิเศษ กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
พ.ศ. 2563	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1